הצ'קים. חובות דים

נטריסטים, גובדי נים.

קפה טורקי? קפה נמס?

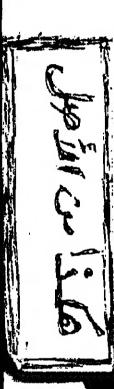
בבוקר? בלילה, לפני השינה?

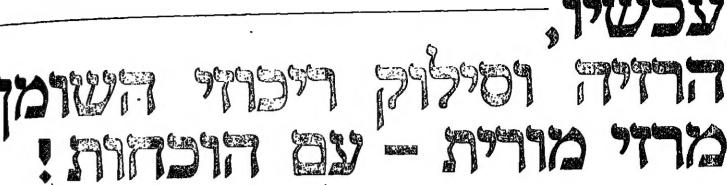
קפה האג, נמס או טורקי, עשיר בטעס ובארומה. כשבא לך לפנק את עצמך או את אורחיך.

הפרקליט של מרדכי ואנונו

י"ב בחשון, תשמ"ו 14.11.1986

אסטו קכיה טחור קפה האג ישקב נקר נכום ישקב נקר נכום ישקב נקר נכום לפוד טורנוי ימול קפאיז

יפה דלשד, מושבניקית צעירה, הפחיתה 20 ק"ג כ־30 יום והגיעה בקלות למשקל 55 ק"ג, בזכות השיטה האישית להרזיה וסילוק השומנים.

חדוה סלומון, מנהלת בכירה מאשדוד, רותה 28 ק"ג ב־60 יום — בפיקוח רפואי — תוך כדי סילוק כל השומנים בירכיים ובכרס.

חינם — מרזי מורית שולחת עכשיו לביתך, חומר הסבר מפורט + הוכחות מצולמות. חייג: 02-630423,02-663125, או בתלוש.

> ג תמוכות עבר, ותחומשות חנמלאות (ו"תמשמינות"..) חגיעו לקיצן, זהו בחחלט הרגע, שעליך להיפטר מעודף המשקל חמיותר -- ולסלק את כל ריכוזי השומן המכבידים — בדרך הבריאה והקלה כיותר.

100,000 עם 8 שנות נסיון רסואי ר-100,000 תוכחות לתצלחת בהרויח ובסילוק ריכוזי חשומן — הינה חב׳ מרוי מוריח, המכיאה ליורי חציבור מדי־יום (8 שנים ברציפות !) הוכחות מצולמות להצלחת.

הרזיה מהירה וסילוק ריכוזי השומן – בסיקוח רפואי

הצווח הרמואי ב"מרוי מורית" היחידי, שנכדק והוכח כבריא: זוהי תכנית הרדיה אישית משולכת, המותאמת לנתתיך ע"י רופאי החכרה בנוסחה מיוחדת, ביחד עם המשקה הבלעדי והתכשירים לאיזורי ריכוז השומן, המכטיחים לך הצלחח מלאה: בכל 10 ימים ימחית גופך 10-3ק"ג בקלות וביעילות-ודווקא באיוור

28 ק"ג ב־60 יום סולימון, חדות: הראשונים 40/6, אשרור

חינם -- 24 שעות ביממה

התאמה אישית וייערץ

יום־יומי

השיטה הכלעדית למרדי מורית בפיקוח רפואי כוללת: חכנית הרזיה אישית, חכגית התעמלות אישית, תכנית לשמירת המשקל לתמיד, תכנית

כל שעליך לעשות הוא לחייג כבר ברגע זח .02-630423 ,02-663125 ,02-663126 או לשלוח את החלוש המצורף ולחזמין ללא כל התחייבות: חומר הסבר לשיטה + שאלרן למשקה ולתכשירים לאיזהיי חשומן.

20 ק"ג ב־30 יום

מודה בקרית בקרים רחי אלמטי 10, הגי 14,56 לרשילוט ! נה שילוו לבריו און מופל קומלים! התרחת מבולטות - היום

גם כלילות ובשבחות תוכל להחקשר, למסוו שמך וכחובתך למוכירה האלקטרונית, ומיד יישלח אליך כל החומר

> שירות מיוחד לחרשמה מיידית

ניתן למסור פרטים אישיים, לצוות היועצות. לצורך מילוי שאלון ההרשמה, באמצעות הטלפרן, בין השעות 16:00-16:00.

נישיקולדה בישוקולד טהוד נועולה

שכולו שוקולד

בחפיסה אישית - בדיוק בוודל הנכון. להנאתך בטעמי חלב, מדיר ואמזים.

נשיקולדה - תענוג אישי

אוֹהַבּה, דרך המשי למלחה משלך! פרס שבועי: מלתחה בשווי 1000\$

שופנת פוצו שופנת לבחירתך מאופנת פוצו שופיאני יום

વાતા લાગ્ય છે વેચા વાતા विदार हासार्वपुरस्य पादा:

עכשיו, כשאת קונה אוֹ.בָּה. עם מגי משי, את יכולה לזכות במלתחה כאוות נפשך מאופנת ראש אינדיאני, בשווי -.1,000 \$ - פשוט למדוד ולקבל...

क्षात्रकार देश - स्थापतार

ברגרלותו לכל אריזת 40 טמפוני או בָּה. עם מגע משי, מצורף משחק הרכבה קטן ורוכם; "פרפרי משי" של או בה. חרכיבי את 9 קלפי המשחק בצורת ריבוע מושלם באופן שהראשים והזנבות של כל הפרפרים יתאימו בצבעיהם. רשמי את המספרים המופיעים על גב הקלפים בסדר הנכון במשבצות על אריזת המשרוק (אך ורק פתרונות על גבי • אריזת המשחק יתקבלוו) שלחי בצדוף פרטייך המלאים לפי

פרפרי או.בה. דרך המשי למלתחה שלי. ת.ד. 2115 חיפה 21020

אם פתרונך הנכון יעלה בגורל תזכי מיד במלתחת ראש אינדי אני לפי בחירונך, בשוני -\$1,000, באחת כוחנויות ראש אינדיאני.

10 הגרלות שבועיות תערכנה החל מ-15/1/87 ועד 15/1/86 מ ככל שתשלחי יותר אריזות משחק פתורות יגדלו סיכוייך לזכות.

> may as the fermion neissig. כמו כן יוגרלו כל שבוע:

10 אריזות שי, סידרת טיפוח לאישה, Fläir עשיר במזון מלכות. 10 אריזות מתנה מבונים מבית pardaey

בכל מקרה את זוכח!

את זוכה בטמפון המושלם בעולם. בזכות או-בָּה. עם מגע משי תוכלי ללבוש את האופנה הכי חמה בעיר. הדגמים המלחיבים של

ראש אינדיאני יעניקו לך הופעח מושלמת לכל השנה. אז קדימה, חפשי את או בָּה. עם מגע משי, עוד לפני שתפתרי את משחק ההרכבה תרגישי קלה

יסקוטרייד בערם, שרטום פלניון בע"פ ויפוופי שפיר בע"ב. ווווצרטו בפיקות דו"וו

חופשיה כפרפר.

או.בָה. עם מגע משי עוד יותר או.בָה.

טמפון או. בָּה. בשלושה גדלים: מיני- לבתולה ולנערה המתבגרת, נורמל- למרכית הנשים, אקסטרא - לנשים עם דימום רב.

יינ בחשון, תשמ"ז 14.11.1986

יות שמורות ל-מעריב" נלהוכריות שמורות ל-מעריב"

עורך: צבי לביא עריכה: דניאלה בוקשטין עיצוב ועריכה גרפית: יורם נאמן

גרפיקה: נטע גרינשפן

מודעות: אורי דגן

ראון ודיו איים השבוע המפכ"ל דוד קראוס שבלעדי תקציב ראוי, ובמסגרת המוגבלת של כוחיהאדם העומד לרשותה, תיאלץ המשטרה להסיר מעליה תפקידים לאימשטותיים. כמו למשל להפסיק להיות גובה הכספים של המדינה בשרות ההוצאה לשעל, קשת לתעריך אם הגביה הזאת היא סיפור הצלחה. אם ההשקעה שווה את ההכנסה. חשבדה שאהדון בירמן ורבי רינאוי משגשנים בשוק עם פירסומת מוארת בכבישים, מלמדת פנעליחוב כבדים לא סומכים על המשטרה. הצמד קוא את המפה הרבה לפני קראוס, פעם בחם חיו שוטרים, עד שהגיעו למסקנה שבתור גובי חובות באזרחית יהיו גם עשירים.

אורית הראל פנשה אותם ושמעה שבשנה האחרונה לבדה הם טיפלו ב־350 חיקים. מחצית של דגים שמנים בערך של למעלה מ־50 אלף דולר כל אחד. המשרד הראשי שלהם מַנעח במיליון שקל. "לא צריך להתפתל בתרגילים תשבונאים כדי לדעת אם הם גומרים את החדש", כותבת הראל. כשביקש שמואל רחמני לביים את החמונה הפותחת את הכתבה, תא מקק לכמויות לא מבוטלות של שטרי־כסף מזומן. "אין בעיות", אמר אחד השותפים ושלה את עוזרו לסניף וזבנק הקרוב משם חזר מיד עם בוחטות של גולרה ועגנון.

הם לא עובדים לכד. בשירותם צבא של גובים מאומנים ונכחרים בקפירה, הנעזרים בצי של מכומות מרצדם. גבירו עם סטייל, בשיטות מתוחכמות, בסיוע פלאי האלקטרוניקת, עם הונה טרוקים שנונים וקוריוזים. לא את כולם יספרו. סוד מקצועי. אני לא רוצה לגגוב לאורית מאל את תחצגה ולספר במקומה את מה שהקכימו לחשוף. הם מצהירים שהכל ועשה באופן חקי. למי שעלו על הכוונת שלתם יש דאגות אחרות מאשר לבדוק אותם בזכוכית מגדלת.

- שמון ליום השיריון, שחל לפני שבועיים, נפגשה סמדר בת־אדם עם דרור ואביגדור קהלני. בחבן שהחליט ללכת בעקבות אביו, באותו מסלול ממש ובאותה חטיבה, אחרי שנזרק שושת סיים. קשה לדרור להיות חבן-של, לחיות בצילה של אגדה חיה. בימים אלה, כשניצב מקק הטיום של קורס ממקדי־טנקים ותא"ל קהלני סקר את המיסר ושאל אותו אם לדעהו האמוכשר למקד על טנק, מה יכול הבן לענות מלבד "כן אבא"ו אבל סמדר שהולכת וחוקרת א היפגי תבן מעבר לחוג המשפתה, מוצאת שתכחור משתדל ומצליח להצלית בזכותו ולא מוסדי אבא. חמוח"ט שלו, למשל, אומר שדרור קהלני טוב יותר, אפילו מאביגדור.

באזכוח לחללי השיריון באתר ההנצחה בלטרון, דיברה שרח וספי בשם המשפחות השלח. היא איבדה במלחמות ישראל בעל ובן בכור. הדברים שלה הסעירו את הלב. נורית נונקי ומגשה אתה בביתה שביסוד המעלה. המונולוג שרשמה מפיה מחליף השבוע את חודה הקבוע "שטח פרטי". הדפטנו אותו מיד אחרי סיפורם של הקהלנים תחת כותרת גג מותמת - "עצבים של פלדרו". מה שנדרש לגיבורי הסיפורים ולקורא אותם.

תשות השער: בגדי האביב החדשים פל מאיס ל-1978. תצלום "גאמא"

תכם לחגוג את יום־ההולדת של גורי

ונה, נמקום בחדר האורחים:

זכרוני. מגן שמאלי מאת יעל פז־מלמד

- 10 צ'ק לא הולך לאיבוד מאת אורית הראל
- 14 השכטריסטים מאת מיכל קפרא
- 18 דפנה בת 18. כמעט דוקטור מאת אריה בנדר
 - 24 קהלני. מדור לדרור מאת סמדר בת־אדם
 - 28 בין שתי תמונות מאת גורית ברצקי
 - מאת מאיר עוזיאל
- 34 הכדור הוא קשה מאת עפרה ישועה־ליית
 - 37 לאכול בחוץ מאת מאו"ל
 - 38 הכל מותר מאת יהודית חנוך
 - 42 חיים ואוהבים מאת תמר אבידר
 - 43 פנטהאוז מאת יגאל לב
- 43 הורוסקום 44 מעריב לפני 35 שנת

בעריכת גבריאל שטרסמן

צוחק מי שצוחק ראשון

שים שאילו היה מתנזר מנשים ואלכוחול חיה ומ כנו מומן לפסנתרן דגול באמת

וכשתחורי לכאן, ספרי לי את הרכילויות תאחרונות שמסתובבות עלי במשרד...

הזהרתי אתכם לא להזמין טבעות־בצל מטוגנור זה המאכל שחשף שלגו הכי מתגאה בו...

הפרקליט של מרדכי ואנונו

הודעת הממשלה שמרדכי ואנונו עצור בישראל הפתיעה אותו כשהיה תקוע בגשם שוטף בין חיפה לתל־אביב. הוא זה שלחץ להפסיק עם קשר השתיקה, אך לא נמצא במשרד כשרצו לתאם איתו את הפירסום. לא היו לו התלבטויות לקבל את התיק. עו"ד אמנון זכרוני, פרקליטם של קונצרנים כלכליים חובקי עולם, לא אומר מדוע נבחר להגן על האיש ואם יש כאן קשר לעברו כסרבן מלחמה ולפעילותו בתנועות פוליטיות שמאליות החותרות להסדר עם הפלשתינאים.

מאת יעל פו־מלמד.

ראשית השבוע, כאמצע הררך מחיפה. גדולת־המימדים של אמנון זכרוני. עורך־דין, והוא החליט לעצור בשולי הכביש. בחוץ ירד גשם גוראי, ובין ו הטיפות השמיע הרדיו הודעה דרמטית של ממשלת־ישראל המאשרת שמרדכי ואנונו נמצא בארץ. לאמגון זכרוני, התקוע בגשם, זו לא היתה חרשה. הוא כבר ירע עליה ימים אחרים אך איש לא תיאם אתו את מועד שירור ההודעה. איכשהו הגיע לתל־אכיב והרים טלפון למי שצריך: .למה לא הודעתם לי"ז

מסתכר שחיפשו אותו כל הבוקר, והוא הרי היה בחיפה, ואי־אפשר היה ליצור אתו קשר. -תסתכל על שולחנך, יש הודעות כהולות שתתקשר ברחיפות", ענה הקול מעבר לקו. אמנון הסתכל, מצא את ההודעות, ונרגע. הוץ מוה, הוא אשר לחץ כל העת על פרסום הענין, ונימוקיו איתו. טובת לקוחו היא שעומרת עתה לנגר עיניו. ולקוחו הוא מררכי ואנונו, שעדיין לא הואשם אך סכורים כי יואשם כריגול ובבגירה

אחריכך החלו הטלפונים של העתונאים, שלא פסקו גם למחרת. הרכה מאר תחגות שלוויזיה זרות, וגם מהארץ כמוכן. קשה לתאר איזה ענין מגלים בעולם בפרשה. הרכה פרטים הוא לא יכול למסור על הפרשה. רק שואנונו ביקש שהוא יהיה פרקליטו. לא מוכן לגלות באילו נסיבות הגיעה אליו בקשתו של ראנונו, דרך מי ומתי, והאם כגלל הרקע האישי שלו העריף אותו על פני אתרים. מי שתיה צריך לתת את האישור נתן, ווזענין נסגר די מהר.

האם התלכט לפני שהסכים לקכל את התיק? -לא היו לי שום התלבטויות. אני עורך־רין, ואני מאמין שכל ארם זכאי להגנה. כעורך־רין, הקיים עניין אותי. השכתי שאני יכול לעשות אותו טוב, וקיבלתי על עצמי. אני מתייחס אל זה כאל ענין מקצועי לכל דבר. הרכה זמן לא יכולתי לדבר על כך שאני מטפל כתיק הזה, ואפילו לחברים הקרובים כיותר לא אמרתי

וכין טלפון מהאן.בי.סי. לזה של הבי.בי.סי., נכנסה גם כחורונת צעירה, עם חבילה ענקית של ניירות טואלט שהזמינו מהמשרד, ואמנון עזב הכל ורץ לשחרר אותה מן המעמסה. והגיע גם נודי־אל־עוקכי,

עדר הכנשים ישתפר. "זה מה שהורג אותי במקצוע שלנו, שאנשים זקוקים לעורך־דין ולא תמיד יכולים לשלם לו", אמר אמנון לנורי, שכמוכן הסכים אתו. אחר־הצהרים הציצה למשרד גם אשתו, מידי זכרוני, אשת יחסי־ציבור: "רק עכשיו שמעתי ברדיו על התיק המסתורי שאתה עובר עליו כל־כך קשה, ולא היית מוכן לאמר לי מלה עליו". אמנון וכרוני, 50, הוא ארם שליו כצורה

יוצאת־דופן. קשה, כמעט בלתי־אפשרי, להוציא אותר מו הכלים. הדלת של משרדו פתוחה כל הזמן, עורכי־דין צעירים שעוכדים אצלו נכנסים ויוצאים. לכל אחר מהם שאלה הנוגעת לתיק זה או אחר שעליו הם מופקרים. אמנון מקשיב בסבלגות, עונה כיסודיות ובדייקנות מדהימה, תוך שהוא משיב על שלושה טלפונים ברזמנית, ורושם על איזה פתק בצד עניינים שהוא צריך לטפל כהם כרחיפות. הוא איש גרול־מימרים, עם כרס די רצינית, ועם סיגרלה ממועכת בפה. כבר שנים שהוא מרבר על דיאטה, ואין לו זמן לממש אותה ברצינות. למרות שהוא עובד שכעה(ו) ימים כשבוע, 16 שעות כיום כממוצע, תמיד הוא קצר כומן. מעגל קסמים שהוא לא יכול לשבור, ואולי גם לא כל־כך רוצה. תיק נורר תיק, המון מבקשייטוכות שהוא לא יכול להגיד להם לא מעורכות בעניינים פוליטיים, שגוררת אחריה עתירות לכג"ץ בקצב שקשה לעקוב אחריו.

אמנון זכרוני הוא כראש וראשונה ארם בעל השקפת עולם שמביאה אותו לעשות מעשים. אפשר להסכים עם רעותיו ועמרותיו. אפשר להתנגד להן. אבל אי־אפשר שלא לכבר את העקביות ואת דכיקותו באמונותיו. על המפה הפוליטית הישראלית הוא ממוקם בשוליים המזוחים בעיקר עם השקפת עולמה של מה שהיתה פעם "תנועת העולם־הזה כח־חרש", שכראשה עמר עורך "העולם הזה", אורי אכנרי. למרות שהיום הוא אינו שייך לשום מפלגה, וגם פעילותו הפוליטית שלו דעכה במקצת, הוא עריין עורך-הרין של השכועון, חבר קרוב של אבנרי ומאמין גדול כדרך שעתון זה חרט על דגלו.

מנון עצמו מגריר את השקפת־עולש כהומניסטית. אדם שאינו אריש לקיפוה זכויות־האדם ותרויות־הפרט. אלה

המקרים המוציאים אותו משלוותו, שבגללם הוא מוכן להפוך עולמות, לרחות עניינים כוערים, לעבור בחינם. כך היה במאבק נגד הוצאת גופתה של תרוה אנגלביץ מהקבר, כפרשת השב"כ, כפרשת מניות הכנקים, ולאחרונה סביב נסיעת משלחת־השמאל לרומניה לפגישה עם אנשים מאש"ף. היו שנים כהן היה עותר לבג"ץ על ימין ועל שמאל. עשרות, אם לא מאות. כשנים האחרונות התמתן כמקצה. הקמתן של אנורות שונות, שהפקידו עצמן על שמירת זכויות הפרט,

ק" לפוות הוא מרגיש. אמנון זכרוני הרבח פחות מין היום. קשה יותר להזיו אותו מהכסא. ויש גם לה נלתינפבל של עבודה. למרות שהמשרר מעסיק לגלה עוכידין נוספים, ועור כמספר הזה מתמחים משתנות המעמסה העיקרית רוכצת עליו. הכל מעם נסום של רבר אל לשכתו. משום כד הוא נאליו לה נמשדה הצנוע שבלב תל־אביב כמעט מסביב סו, לא יורע תרכה שכתות והגים, רכון על ללדין מומש כהם מוצא לבעיות משמטיות מודות את שות. נסיעות לתו"ל – רק לצורך עסקים.

מילח שנת תוא עווב את המשרד עם חשיכה

לא אמרתי מלה'. ומרובר בארם בעל משפתה, אב לשני ילרים – טבעון (25) ושרון (18). אין לו פנאי לחיי חברה, וגם עניין גָדול בהם אין לו. הוא אינו מכלה, אינו מכטל את זמנו.

בשיחות שאיגן קשורות עם תיק זה או אחר, לפעמים

הוא יוצא לארוחת ערב, וחוזר אחריכר להמשיף את עבדיתו. כך זה היה תמיד. הוא לא זוכר את עצמו ישן יותר מארבע שעות ביממה. הוא גם לא זוכר את עצמן אמנון זכרוני נולר בתלאביבן לחורים שעלו מרוסיה. שחים עשהה שנים למרו ב.גאולה", בית ספר פרטי וסורי וגם תיכון ילרותו עכרת עליו בכמו על כל צבר כאותם ימים": ימי המאכק לחקמת המרינה השנים הראשננות שלאחר מכן האם חיה בילרות משחר שיבשר את המרינות החקלכה נגו" הורם שהעלתה אותו לכותרות כבחרותו הכבר או הייתי

A CONTROL OF THE PARTY OF THE P

umenio 6

מחה פנת את הלחץ מעליו. וגם הגיל עושה את אמנון זכרוני: .לא היו לי שום התלבטויות עם ואנונו. כעורך־דין, הקיים עניין אותי. חשבתי שאני יכול לעשות אותו טוב, וקיבלתי על עצמי. אני מתייחס אל זה כאל ענין מקצועי לכל דבר. הרבה זמן לא יכולתי לדבר על כך שאני מטפל בתיק הזה. אפילו לחברים הקרובים ביותר

יוצא רופן", הוא נזכר, "כל הילרים ככיתה שלי היו בער ה'הגנה'. אני הייתי היחיר שחמכתי באציל. ואפילו חילפתי כרוזים מטעמם. תמיד חייתי ילר מאר עצמאי, שבטופו של דבר עשה מה שהוא מוצא לנכוז. אפילו היה זה בניגוד מוחלם לדעת ההורים!. השתון הפנימי ושיחק כדורגל בימכביי, חורשים רבים בילח במעברת עמישב שליר פחודתקה, עוזר לעולים החרשים שהציפו את המדינה בשנותיה הראשונות, ללמוד את העברית החושה והקשה לה נדרשו כרי

כמאי 1954, כשהגיעה שעתו להתגיים לצה"ל, הוא סרב, ללבוש מדים, זכרוני, ילד"טוכיתל־אכיב, הפריו על עצמו כעל .סרצורמלחמה", מעשה קיצוני (חמשך בעמוד הבא)

וחסר־תקדים כקיצוניותו בישראל הצעירה והפטריוטית, שעורר רעש לא קטן, וזכה לכיסוי רציני באמצעי התקשורת. נתן אלתרמן כתב על התופעה ב-טור־השכיעי", בהערצה לא נסתרת: ~

העשרים וימיו/ העשרים חקשים/ כמסגיע תובעים תשובתנו? אכן/ עוד הפתח פתוח./ אל נשהה וניסוג. לו כמודו נהיה/ לבעיח ניגשים,/ כאותה השלימות הנסשית/ ובאותה מעלת אורחירוחיי.

אבל צה"ל לא נכנע ולא ויתר לו. זכרוני התעקש והכריז על שביתת רעב שנמשכה 23 יום. במהלכה נפגע הכבר שלו עד שהיה חשש לחייו. כעודו שובת רעב נשפט בפני בית־רין צכאי ונגזרו עליו שמונה חודשי מאטר. הוא לא נכנע. כאשר יצא מבית־המשפט כשל מרוב חולשה ונפצע ברגלו. הוא אושפו כבית חולים צכאי והמשיך את שביתתו. הפרופסורים מרטין כוכר, שמואל הוגו כרגמן וארנסט סימון שלחו מכתב לשלטונות הצבא, וביקשו שלא יניחו לצעיר כן ה־18 למות. ידיים מסתוריות כתבו או על גדרות וקירות כתים כאותיות גדולות ושהורות: "ישוחרר

כיום ה־24 לשביתה נמצא המוצא. זכרוני גויים אך לא נשלח לשרות קרבי. הוא התמנה לעורך בטאון הג"א. רוב הציבור בארץ לא סלח לו, ראה כמעשהו נסיון להשתמט מהחובה הקרושה ביותר של כל צעיר ישראלי. משפחתו ירעה שאין טעם לנסות לשכנע אותו לוותר. "תמיד הייתי עקשן גדול. מי שהכיר אותי, ידע שאין טעם לנסות". אחרי שיחרורו הלך

מעלה משלושים שנה אחרי אותה סרכנות. קשה לדעת אם היה חוזר עליה, אילו נקרא היום להתגיים. מירי, אשתו, אומרת שצוייך לזכור ולהכין את הנסיבות של אותם ימים כרי להעריך את המעשה. "הסרכנות לא היתה כלפי עצם השרות כצה"ל. אמנון סרב לשאת נשק. היום יש דרכים לטפל בכעיות מטוג וה. אז לא היו". היום קשה להוציא מאמנון הודעת־חרטה כמרי ההוא. אבל יש חדשות: בתקופת ההמתנה שקרמה למלחמת ששת־הימים פנה זכרוני

מירי זכרוני: ,אני מבינה מה היו המניעים שלו כשקיבל על עצמו להגן על ואנונו. אבל אני לא רוצה להתערב בזה. הוא היה נורא עטוק בזמן האחרון ונורא מסתורי. ידעתי שמשהו מתבשל. האמת שבכלל לא הייתי בכיוון של ואמנו".

> לראש־הממשלה ראז לוי אשכול וביקש לגיימו לצה"ל. ראיתי במלחמה ההיא מלחמת הגנה מוצרקת". אשכול נענה לכקשה, ואמנון החל לשרת כמילואים שרות

חבריו אומרים שהיום הוא לא גאה על תתנהנותו באותה תקופה. גאילו היה לו אז את השכל שיש לו היום, הוא לא היה חוזר על הענין", אומר חבר קרוב. אמנון היה צעיר אידיאליסט, שגדל כרוח הפנאטיות. הרעיוגית של אותם שנים, וחשב שתייבים לעשות מעשים קיצוניים כדי לתקן עולם. היו לו כל מיני רעיונות. אוטופיים, ואפילו שהוא לא מודה בכך היום בפה מלא, יש כו חרטה מסויימת על המעשה. אני לא חושב שהיום אפשר להגדיר את אמנון כסציפיסט".

באוגוסט 1965, כמחאה על כוונת הממשלה לחוקק את תוק לשון הרע ושיפלה לטובה חברייכנסת על פני עיתונאים) החליטו עורכי העולם הוה' לרוץ לכנסת ברשימה משלהם. הם הציעו לזכרוני, עדיין עם טטיגמה של סרבן־מלחמה, להצטרף לרשימה. הוא כיקש שלא יעמידו אותו ברשימת המועמרים. לא רצה לקלקל את השורות, שהורכבו בעיקר מלוחמים בוגרי מלחמת השתרור. כתגועה החליטו להכלילו. מאז וער היום הנלף וכרוני בדרך מקבילה לצד חברו הוותיק

(משך בעמוד 32)

מירי זכרוני: "אני נהנית מהחופש המוחלט שיש לי".

קשה לחיות איתו וגם נעים

ירי ואמנון זכרוני נישאו לפני 26 שנים. מירי אמנון עמד לטיים את לימודי המשפטים. מירי היתה מזכירה. קשה לחעלות על הדעת שני הפכים נדולים יותר. מירי נמרצת מאד, אופטימית, אוחבת לבלות, לרקוד, לארח במסיבות רבות־משתתפים בביתה. תמיד היא עליות ושמחת, רצה ממקום למקום, מבילוי לבילוי. אמנון שקט מאד, כמעט נחבא אל הכלים, מדבר בשקט, צוחק מעט, רציני כל הזמן. עם השנים התעגלו הפינות. תשניים למדו לחיות אחד עם חשני. זה לא עבר בלי משברים, אכל מרכח שנים חחיים זורמים על

חם גרים בדירת־גג בגבעתיים, עמוסת תמונות. חייהם משוטים, לא ראוותנים, וחברים שלחם אומרים שאורה־החיים חזה רחוק מלכטא ולנצל את אפס־קצהו של חפוטנציאל חכלכלי שלחם.

מירי זכרוני, בעלת משרד ליחטי־ציבור.

אמנון הוא אדם מאד... רציני, חכם מאד, יסודי, אמין. תוא אף לא יודה מן חמותן. הוא מדבר מעט, אבל כשחוא אומר משחו. אלח תמיד דברים שחוא חשב עליחם קודם לכן. הוא אף לא מדבר סתם. המוסר והיושר אצלו חם מעבר לכל. וש לו לפעמים, פה ושם, קצת חוש הומור, אבל בסך־הכל הוא אדם נורא רציני. בשום אופן לא

הייתי מגרירה אותו כאדם: שייבנס לחדר, ויחית המצחיקן של תחבורה. משמר חערב. אבל כשהוא יושב בחברת אנשים שועים לו אתם, הוא יכול לפעמים לתיוח

אני לא מספימה עד חסוף עם כל חדברים שרווא עושה. אני גם לא שלמת עם כל התיקים שהוא לוקה לטיפול. אבל אני מכירה את אמנון, ואני יודעת איך הדברים פועלים אצלו. אמני הוא אדם מאד שכלתני, לא אמוציונאלי, והוא ניגש לדברים מנקודת מבט מקצועית. הוא אומר שכל אדם. זכאי לחגנוז, ואם יש כתיק עניין מקצועי, רווא יטפל בו. רווא לא איש של התקשרויות רגשיות. הוא לא יוצר יחסי ידירות עם אנשים שחוא מעפל בהם. הוא פשוע עושרו את עבודתו, ברצינות, בדייקנות וביסודיות, וותן. אין לו צורך להתבדה, אין לו צורך להגי למעורבות רגשית.

"לפעמים קשה מאד לחיות עם אדם כמוהו, שאף־פעם איונו בבית, שכל ומנו מוקדש לעבודה. אבל לפעמים זה גם נעים. אחרי הכל, שנינו לא התתלנו אתמול לחיות יחד. אנתנו הולכים בחדר משוחפת כבר הרבה מאד שנים. למדנו לחיות אחד עם השני, ומצאתי את הדרך להתמולד עם זה למדתו שאני זו שצריבה

להחליף מגורות כבית, לגדל את חילדים, לדאוג שתבית יחיה בית. מצאנו את הנוסחה שתאשפר לנו חיים משוחפים, מאחר ששנינו מאד לא רצינו לפרק את תמסגרת.

"לנבי חתיקים חסנקנציוניים שהוא לוקח על עצמו, גם כאן אני לא תמיד מסכימת, אבל אני אף־פעם לא אפריע, וגם זאת עזרח. גם אם אני ארצרו להתערב, זה לא יעזור לי. אמנון תוא מאד עצמאי, מאד עקשן, אייאפשר לחזיז אותו מדרכו. למדתי לחיות גם עם זה, בסריהכל הרבה יותר כדאי לחיות אתו, מאשר נגדו. לא הייתי רוצח להגיע למצב שאני אחירו נגדו.

"מה שחשוב לי זה שהילדים לא יסבלו, לכן אני וגד כתבות מחסוג חוה, כי שוב מוות ועולה כל פרשת הסרבנות, ויש לנו עכשיו ילד בצבא, ולא חייתי רוצת שהוא ייפגע. אבל בקרחבל, הילדים לא מכירים חיים אחרים בשבילם, אורח־חחיים שאנחנן מנתלים חוא היחיד הבא בחשבון. זה כליכך ברוך לחם, כמן שחיום וה כליכך ברור לי. החלוקה אצלנו בביה חיא מאד ברורת. אני זו שקניתי את חבית, אני זו ששומרת שהוא תמיד יחיח נקי ומסודר ושתמיד יחיח אוכל וכביטה נקיה. ואני נם זו שמתקנת קצר חשמלי. לא יעלח על דעתי

לפווח לאמנון בעניו חזה. "חיום לא חייתי מחליפת את העצמאות שאורחיחחיים תוח מקנה, בעד שום חון. אני וחנית מחתופש חמוחלט שיש לי, ומצד שני, מן חבטחון שיש לי בקשר עם אמנון, אנחנו חברים נורא טובים. אני יודעת שאם אני אצטרך אות חוא יעזוב חכל ויבוא לעזור. ונורא טוב לי עם חבטחון חזת. אני תושבת שמצאנו נוסחת וחדרת, זוח לא חירו קל. אני עצמאית לומרי, נוסעת לי לבד לחו"ל, חולכת עם חברות לסרטים, לתצגות, לבילויים. אז אייאפשר גם את זה, ונם אחריכך לבוא הביתח, ולוצות לתיות תאשה הקטנה שדואנים לה ומנישים לה קפח למיטה.

"עם הילדים יש לו היום קשר נחדרי הם חברים מאד טובים. כשחם חיו קטום ל חותה לו הרבה סכלנות אליהם, ככל שחם גדלו, ואמשר הירו יותר לדבר אחם, הלך הקשל וחעמיק, הבת שלנו עוברת עכשיו כעורכת סרטים אצל מנחם גולן. במעט כל יום היא מדברת אתנו מחו"ל, מספרת מה עובה מתייעצת עם אמנון. יש לחם קשר נחדר כך גם עם חבו.

מח דעתי על חתיק תאחרון שהוא קיבל לידיוו אני מבינה מה היו המניעים שלו כשקיבל על עצמו להגן על ואוונו, אבל אני לא רוצה להתערב בנה. הוא הית נורא עסוק בומו האתרון ומרא מסחורי. ידעתי שמשהו מחבשל. האמת חיא שלא הייתי בכלל בביוון של ואנונו.

"אני קצת יותר קונבוציונאלית מאמנו קשה לי קצף עם כל הפעילויות הפוליטיות שלו. אבל בסריחכל יש לוו הובה דברים משותפים, יש רוברות נדולה למדנו לחיות מאושרים אחד אם השויי

אבל הצבעים הם רק חלק מהיתרונות.

הבלעדיים של טלסה: * פאר תוצרת שבריה: מדיחי טלסה מיוצרים בשבדיה בטכנולוגיה מתקדמת, בדייקנות בלתי מתפשרת ובגימור מושלם. כך מגיע למטבחך מדיח כלים אשר אין לו מתחרים בארץ ובעולם. האיכות, היעילות והאמינות של מדיחי טלטה והנסיון המוכח של 8 שנות פעילות ואחריות בישראל מעניקים לך בטחון מלא והנאה לשנים

* כל חלקי המתכת של המדיח עשויים נירוסטה שבדית שאינה מחלידה לעולם. * מגשי הכלים מצופים בטפלון (רילסן) לעמידות מירבית ולהגנה על הכלים. ★ מבחר דגמים להצבה על השיש .BUILT-IN א * אחריות, שרות ואמינות של חברת המדיחים המובילה בישראל. * וגם אם יש בביתך כבר מדיח טלטה, יש לנו חדשות טובות: עכשיו תוכלי לצפות את המדיח (פרינסס) שלך בציפוי צבעוני מיוחד, באחד מהגוונים הנראים במודעה ולחדש את מראה המדיח והמטבח כולו.

משך מחזור הרחח: מיני - 25 דקי. מידי - 35 דקי, מקטי -- 45 דקי.

ווספקם חינם

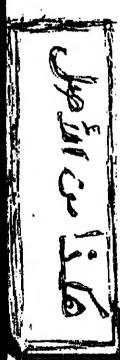
לכל דורעו

03-75(52)

אמה אומרוםיוול כערים, 17 TION 135 PREST

Bingalo 8

& Abidairfer

ולחשוב שאין בענף פרנסה. או שאין ענף. יש כווראי מי שהיה מעריף להשאיר את הטעות האופטית הזו על כנה. במשטרה ולשכת דוברת מחוז המרכז) אומרים ש.אין קשר בין החברות למשטרה". רוני כודטקי, סגן מנהל כתי־המשפט כירושלים והרובר, טוען ש-וה לא נכון לחלוטין שלחוק יש שיניים קהות. כשהאוכייקט הוא מטרה מוגדרת, למשל כשיודעים איפה הוא עובר, גוכים כקלות את החוב על־ירדי עיקול משכורת או אפילו מאסר". הוא גם סכור ש״רוכ החייבים מוגדרים, ואז התהליך מהיר. לגבי חייכים לאימוגדרים, כאלה שכתוכתם לא ידועה, לדוגמה, הקושי קיים לגבי כל אחר שינסה לאתר אותם". והוא חוזר שוב על הסיסמה: -לא נכון שהשיניים קהות – מחסני ההוצאה לפועל הם עדות לשיניים החדות".

(המשך מהעמוד הקודם)

הסידרה שלחו לאיש כדואר רשום, יחד עם הזמנה

מגומסת לסור למשרד הגוכים. שעתיים אחרי שקיבל

את התצלום עם הנחמרה, ככר היה האיש כמשרדם של

הגובים, ושילם את חוכו תמורת הנטחה שאשתו לא תיפגש לעולם עם התמונות. אלה, מן הסתם, לא

כל־כך מצאו חן כעיניו. אגרה שהיתה כאמת. תשאלו

תחתון. כאלה שמגדירים את מקצועם כ..גביית חובות".

משכנעים את החייבים לשלם באמצעים ש-עורך־רין

והוצאה לפועל לא משתמשים כהם", אבל הכל

בגבולות החוק. לעיתים, כך נדמה, קרוב מאור לגבול

הזה. כ"רפי זהב" של איזור תל־אביב, תחת הסיווג "גכייה - שירותים", מופיעים שמות של ארבעה

משרדים: המשרד של רפי רינאוי וכו עוד ידוכר,

לשכת המסים של הפועל המזרחי, שהם מאופרה

אחרת, משרד אחד שהעלמה שענתה כו לטלפון

הוריעה כי אינם מחעסקים בגבית צ'קים ומשרר

רכיעי, נטול כתובת, שיש לו רק תא דואר ומספר

טלפון, שם לא היתה תשובה. אפשר כמעט לטעות

גובי צ'קים. לא אלה שקשורים כפשע ועולם

את רפי רינאוי. הוא יורע. הוא גבה את הכסף.

קור במערכת הקשורה בהוצאה לפועל אמנם אמר דברים ברוח רומה, כמו "אם יש לבעל החוב כסף, התהליך מהיר מאוד. הבעיה היא כשאין כסף", אבל הודה בסופה של שיחה דיפלומטית שגיש מדיניות לענות כמו שרוצים". היטיב להגדיר את המצב יורם וינר, שוטר לשעבר: "כמו שיש רפואה שחורה, יש משרדי גבייה פרטיים, ווה עסק משגשג בצורה בלתי־רגילה, תוצאה ישירה של המחדל כרשויות. רוצים שנאמין שאין כעייה ואנשים סתם הולכים ומוציאים הון? נו, באמת. אני לא מאשים את המשטרה אין תקציב, אין משאבים, אין שוטרים. אותו הדבר -עם ההוצאה לפועל – זו פאשלה אחת גדולה. בממוצע. זמן ביצוע מהיר זה חצי שנה עד שנה. אז אנשים פונים לחברות ומוכנים לשלם לגובים חלק מהסכום שישיגו בשבילם. זה יותר טוב מכלום. אם הכל היה בסדר, לא היו הולכים לשם אלפי דולרים כמו ברפואה השחורה".

מעשה בקופסת נעליים: יום אחר הופיע כמשררם של רפי ושותפו אהרון כירמן ביהודי טוכ", בעל תנות נעליים, וטען שיהודי אחר, קצת פחות טוכ, ממעלה אדומים, יחד עם אדם נוסף מחררה, רימה אותו כ־85 אלף ש"ח. הוא סיפר שכמשך חצי שנה עבד על מנת לספק לשניים סחורות בעבור מפעל שעמדו לפתוח במעלה אדומים, וכתמורה קיכל תשלום בצ'קים ששניים מהם חזרן. שוב זידו הגובים מיד כמי מרוכר, והחליטו לנקוט כצער מתוחכם: שני צוותים נשלחו ברומנית לחייבים, אחר למעלה אדומים והשני לחררה. מה בדיוק הם אמרו לאיש בחדרה הם לא גילו, אבל פציעה בעת השירות. מה מבצר" התולוני הנוכחי הוא המציא פתאום, כבמטה קסם, קופסת נעליים ובה שלהם הם שולחים ידיים ארוכות לכל רחבי הארק, כל סכום החוב במזומן, וגם צירף מכתב התנצלות. לשטחים וגם לחו"ל, וכל זה תמורת 20 ער 40 אחוזים באותה שעה ממש עשה הצוות במעלה אדומים מערך הגבייה ובחו"ל – עד 50 אחוז), תלוי באזור פרסומת ברחוכ" לאיש עם החוב, פרסומת שכנראה לא הגבייה ובפרטים הירועים על החייב. בשנה האחרונה, כריוק החמיאה לו, כי הוא החליט מיר לשלוח עם הגובים סחורה בשווי סכום החוב. סוף מעשה: שני הצוותים נפגשו במשרד עם כפל תמורת החוב -כמזומן ובטחורה. הכסף נמסר ל-יהודי הטוב", ועכשיו עוטק בורר מיוחר בשאלה אם מן הראוי להחזיר הם גומרים את החורש. אפשר פשוט להאמין לרפי, לחייבים את הסתורה, או לא.

א. בירמן את רפי". אהרון בירמן ורפי רינאוי.

אפשר להיות מזה מאוד־מאוד עשיר".

BIDEDIO 12

שלון, נונים שמחוברים לאיתוריות 24 שעות ביממה לפידם נמכשירי קשר ו-עוד שני דברים שאני לא על לגניד מה הם, זה ציור אישי מסווג מחו"ל" – כרי ול יהיו הפתעות כומן הגבייה, וכדי שלחייב לא ה מחון פה לומר שהפעילו עליו אלימות או מי צריך את כל זהו הרבה אנשים, מתברר. מחויק חברה כמו שלנו עולה המון כסף, אבל מאור צ'קים חוזרים אור צ'קים חוזרים אור צ'קים חוזרים

פעם הם היו שוטרים. היום הם גובים. שילוט חוצות עם ם מעסיקים עורך־דין, שני חקרים צללית מסתורית־מאיימת נוסח ראש השב"ב, משרד פרטיים ו־12 גובים, ביניהם אשה ראשי כחולון – אחר מחמישה סניפים – שמכוטח אחת. מי הם האנשים האלה במיליון שקל. זה בוודאי לא רק בגלל האקווריום חיפח המצליחים לשכנע כעלי חבות עם הרגים הצכעוניים או הוויסקי המשוכה, תוצרת חוץ המסתכמים בעשרות ואלפי רולרים כמוכן, שמקשט את המשרד באותה טבעיות כמו לפרוע במהירות את תוכותיהם שטיח הקיר או סוללת הטלפוגים המשוכללים.

במקום שהרשויות רשמיות נכשלוז אהרון כירמן, איש גרול שהולם בחזותו את רוכם אנשי משטרה לשעבר, יוצאי יחירות הסטריאוטים של "גובה" הגה את הרעיון והתחיל קרביות, ללא עכר פלילי (כז, בודקים אותם) ובעלי לעכוד כאורה עצמאי כבר כ-76. לפנייכן היה רט"ר רשיון לנשק. מי שרוצה לעבוד אצל אהרון ורפי חייב במשטרה, שם "הוגבל", כהגדרת שותפו רפי, וגם לעבור ראיון אישי, חקירה של החוקרים ושואלים עליו המשכורת לא בדיוק ענתה על צרכיו. לכן החליט בשכונה), ותקופת הכשרה בה הוא מוצמר לראש צוות לעזוב ולעסוק בתחום שיהיה קרוב לנסיון שרכש ותיק, או אסור לו לפתוח את הפה בשטח" והוא חייב כמשטרה. כ־83' צירף אליו את ידידו רפי, גם הוא ללמור בעליפה את כל חוקי ההוצאה לפועל. מקרימים מהמשטרה, לאחר שזה יצא לפנסיה מוקדמת כגלל תרופה למכת התירוצים האפשריים של החייבים. הם עובדים בצוותים של שלושה. ראשי הצוותים קבועים ההרכב משתנה לפי המשימה. לשון אחר – בעל כאסטה ייפגש עם גוכה שייראה כמו בעל הבאסטה שלידו. איש העסקים ייפגש עם מישהו שבקלות יכול היה לתת גם לו צ'ק שיחזור. .אצלנו לא משנה צורה למשל, הם טיפלו ב־350 תיקים: כשליש מהם היו נגר והופעה", מסביר רפי, "כי יש לנו לקותות וחייבים מכל ערכים מהשטחים, כמחצית היו התיקים גרולים", שככות האוכלוסיה. אצלנו לא מפחידים, לא הולכים כלומר בערך של למעלה מ־50 אלף רולר. לא צריך לילר, מסוככים לו אוזן ומוסרים ד"ש לאבא. אנחגו לנטות ולהתפתל בתרגילים חשבונאים כדי לדעת אם פועלים לפי הואק".

12 כליירכב עם מכשירי קשר, ארבע מכוניות שקובע בנימה פסקנית ש.אי אפשר להיות מזה עשיר. מרצדס עם סלפונים, בסים קשר במשרד המוצגע מאחורי שלט קטן בקומת קרקע בבית רירות סתמי

העביר ישירות את הסחורה לבן משפחה אחר תמורת חשבונית ותעורת משלות. הכל נשאר במשפחה, אכל בעל החוב מחזיק נייר ומחזיק הסחורה אינו ממש בעל ת הגובים של רפי ואהרון הפלונטר 🍾

הצ'ק נטול'הכיסוי, קיבל תעורת משלוח וחשבונית.

הזה לא כילכל. הם ביקרו את המשפתה האמורה מספר פעמים בשעות לא מקובלות ובימי שישי, כעת התפילה של המוסלמים", עד שאוור מראשי המשפחה החליט לערוך ביקור גומלין במשרדי החברה. הרכה רברי נועם וכיבושין השמיע שם, עד כדי כך שחיכו שבועיים וחצי כדי שגם יעשה את כל מה שאמר שיעשה בעניין פרעון החוב. אחרי כל הזמן והתירוצים הזמינו אותו לארוחה עם הרבה מזון וכבוד, שכסופה באמר לו שיש לו שש שעות להמציא את הכסף, ולא יבקרו אותו בעזה בלילה ההוא, ויעשו סקנרל קטן. חלפו שש שעות, והאיש לא בא. בשעה אחת־עשרה באותו לילה הגיעו הגובים לביתו, נכנסו אליו לשיחה ושוב שאלו אם הוא מוכן לשלם. אבל האיש בשלו – לא מוכן לשלם. אתם לא מפחירים אותי, טען. הגובים נפררו ממנו לשלום, כנימוס, כמובן. יצאו החוצה. פתחו מכשירי־קשר והתחילו לרבר ביניהם כקול רם ובעברית תוך איזכור תכוף של שם האיש. ושימוש באימרות וכינייים כמו "מרכבה לפנטום" שבקלות אפשר היה להבין מהם שמי שמשחמש בהם אינו דווקא גובה צ'קים, אלא אולי מישהו יותר רשמי וקרבי. מהר מאור יצאו השכנים ובני המשפחה ובעל החוב עצמו, שפתאום רווקא כן פחר – עד כדי חשש לחייו – כי נוצר הרושם שהוא משתף פעולה. הוא הזמין את הגובים פנימה ובלי הרבה דיבורים שלף כרית מלאה בשקלים, שילם את חובו ו...היום הוא קליינט טוב מאוד של אהרון ורפי וכבר גכה בעזרתם כמה וכמה

קשה להיות גובה. קשה ער כדי כך שאהרון ורפי משתדלים לתת לעובדיהם כמה שיותר צ'ופרים: סופי־שכוע עם המשפחות, חו"ל לצוות הכי מצליה, השתתפות בשכר דירה. אבל רפי מודה שאין ככך פיצוי של ממש לשעות לא־שעות, לכך שאי־אפשר (כמעט) לקיים חיי משפחה (רפי גרוש), ושלפעמים העסק הזה ממש מסוכן. "היו מקרים שאנשים יצאו לגבות והחייב השתמש כאלימות כרי ליצור קו הגנה שבאו לסחוט ממנו ותקפו אותו", אומר רפי. בהאנשים שלי מצויירים במכשירים להוכיח שזה לא כך. אבל מי שמרים יד – שוברים לו את היר. זו הגנה עצמית". חר וחלק. היו מקרים שחייבים קיללו, ירקו או טרקו דלת במנים. "לך ת..., לא מכיר אותך", הם אומרים. "בכאלה אנחנו אוהבים לטפל. לא מספיק שהם חייבים כסף, יש להם החוצפה לא לשלם ולהתבטא כך". יש טיפוק שול, נמשרדים של עורכיידין, גם הם לקוחות.

משק המשטרה מוצפת בכעיות אחרות וגם להוצאה

שקל יש פתסור חמור ככוח"ארם ובמשאכים". נשמע

הששועה עוברת מפה לאוזן. במסדרונות ההוצאה

מנות מימון ומשרדי נסיעות הם בין חלקוחות

שולים. נחיקים הקטנים, ער 1500 ש"ח - בעיקר

עינים של גרושות ובעלי עסקים קטנים – מטפל "ינים של גרושות ובעלי

שון קבוע של שני פנסיונרים של המשטרה. לפעמים

ממן נדמה שאנתנו יושכים בסגיף מישנה של

'ופי התחיל כנוכה כשטח. עכשיו הוא נראה כמי

מרניש רבי שבעי מאחורי המכתגה המהודרת, זורק

ורצות לפקירה בכל פעם בטלפון אחר. "לא סתם

וויווי מנכלי, יגיר בשלב כלשהו של השיחה, כאותה

לפה לקויח ומון ממולמל־משהו בהם הוא מספר על

וקס נהו סיפל. מה את צוחקת", הוא שואל נוכח

תננת לסיפורים שלו, תגובות כמו לסרט־מתח,

לשוחי הקםן מנסה לדמיין את ה.רעים" וה..טובים"

מתה, הוא נוהם בקשיחות ונשכר כחיוך של

כמו נסרט של יום שישי: חברה לברים פנתה

לצרון וופי שייגכו בעבורה 80 אלף ש"ח מתושב

לה צות יצא לשטח, והתכרר שמרובר במשפחה

אנה שנקמה נשיטה של קניית סחורות, תשלום

בשומן נשלב הראשון של ההתקשרות ואחרייכן, אחרי

שומון נוצר, עברו לצ'קים בלי כיסוי. ביוון

שליתט הוא משפתתי, התיחכום רב – אחר נתן את

המצורי הכינויים של נחייב" ונהג"ל". במה אר

מן הכל כחור נחמר. קוז'אק היה גאה בו.

משנה, רק המרים חסרים.

בעבורה יש חייבים שמורים: "חיבינו, יורעים שחייבים, אנחנו תקועים" הם הסכרים מוכרים. לפעמים טגיעים איתם להסדר תשלומים. לא מזמן חזר רפי מדרום־אפריקה שם איתר אחרי שישה חודשים של

עכורה ישראלי שברח מהארץ והשאיר אחריו חוב של 1.5 מיליון דולר. "פשוט רציתי להרוויה זמן. תמסור ר"ש והתנצלות בשמי לאיש אני חייב לו", אמר האיש לרפי, פרע את החוב וגם שילם 50 אלף דולר קנס. .א. בירמן את רפי" עשו את האחוזים שלהם. יש להניה שהיה חודש די סביר.

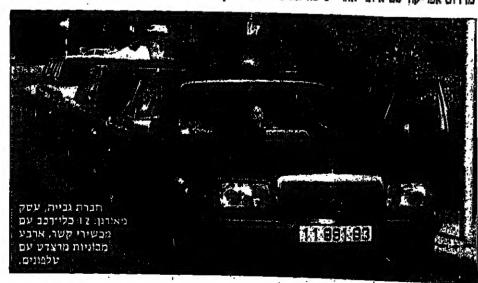
מסודר אצלם. לכל מקרה יש תיק, לכל פגישה יש דו"ח מתוייק, לכל שקל־חוב שמחליף ידיים יש קבלה עם העתק מתוייק, והתיקים נערמים. באני לא מרגיש שיש תחרות", אומר רפי. "אנחנו החברה הכי גדולה, הכי וחיקה. השאר הם בדרך־כלל קטנים. יש עוד שישהישבעה משרדים כתל־אכיב, עוד 15 בחיפה (שם יש ל-א. בירמן את רפי" סניף - א.ה.) אכל בסדר־גודל יותר קטן. יש אפילו משררים שמעכירים אלינו תיקים תמורת אחוזים". בכל זאת, הלכו והוציאו הון קטן על פירטום־הוצות.

פי לא מרבר על כשלונות. המושג הוה בעצם לא קיים אצלו. לרבריו, הם פותרים כמעט כל תיק. מה שנשאר הוא תיקים כטייתיים במיוחר: מקרים כהם לוקח הרבה זמן ומאמץ לאתר את "הנוכל", או שהוא מאותר בוצ"ל וללקוח אין כסף לממן הוצאות נסיעת הגובה אל מעבר לים לשם גכיית החוב. ויש מקרים שהם בכשלונות של הלקוח, שהוא חלש אופי, ואחרי כמה ביקורים של הגוכה אצל החייב, הלקוח מגיע לפשרה עם החייב והוא מפסיר. אבל", ממהר רפי להבהיר. .לגבי זה לא משנה. אני במסרה כזה מסכל את התשלום שלי".

אז מה הוא מוצא כעכורה הזו, מעבר לשלושים־ארבעים אתוז?

וה פותח אופקים, זו דרך ליצור קשרים. אתה נהפך בכל מיני מקומות לכעל עמדה. מרמה של שרים וער לפועל הקטן, כי כולם כסוף יצטרכו חברת גבייה – זו האמת". מפחיר.

משהו פרחוני: חבר מושב מדרום הארץ פנה לאזרון ורפי בגלל חוב של 35 אלף ש"ה שבעל רשת חנויות פרחים היה חייב לו. רפי ואהרון חשכו שלפני התגים זה זמן טוב לרבר על חוכות ופרחים. פנו לאיש, ווה הכחיש שהוא בכלל חייה משהו למישהו וטען שהצ'קים נגנבו ממנו. ביש אפילו תלונה במשטרה", אמר. בדקו ומצאו שאכן הצ'קים נגנבו, אכל – פרט קטן אך משמעותי - תאריך התלונה היה חודשיים אחרי שניתנו הצ'קים. חזרו לאיש שנתן את הצ'קים. הוא עדיין לא השתכנע שכראי לשלם. הסכירו לו שאם לא ישלם בתוך 24 שעות, ייגרם לו גזק כספי, וזה לא נעים, בעיקר בחגים. לא הזיז לו. יצא צוות למושכ, הביא פרחים ובערב החג העמיד מול חנויותיו של בעל החוב רוכלים שמכרו פרחים במחיר אפסי. מכה מתחת לפרח. האיש הכין את הרמז וביקש לחלק את החוב לשלושה תשלומים. הסכימו לו, תמורת ערבות בנקאית על סך כל החוכ, שהוא אכן המציא. סוף טוב: המושכניק קיבל את סכום החוב שהגיע לו וגם את פריון הרוכלים כערכ החג. ועל זה נאמר, דיברו אליו

סוֹבּפבוש 13

לפני יותר משלושים שנה ראו בהם כח תמהונית של עובדי כוכבים. הפולחנים שלהם מול השמש העולה וברדת הלילה, רק הוסיפו להם נופך מיסתורי. אבל בסך־הכל זו היתה חבורת חיפאים בוגרי ה"ריאלי", שנישבו בקסמו של מחנכם ד"ר יוסף שכטר, אשר הטיף להם לחבש משמעות לחייהם, ולהתמזג עם היקום. איפה הם היום? שכטר עדיין מטיף. התלמידים ניסו להגשים את תורתו ועדיין מְחפשים את המשמעות האידיאלית.

> מאת מיכל קפרא צילומים: שמואל רחמני ודפנה קצור

ר"ר יוסף שכטר: "חצעירים תאלה תבינו על מה אני מדבר. המורים, לעומתם, גילו מעט מאד ו

השכטריסטים" – לא ראה את המרמלרה הארצית כליכך. ובכל זאת, באמצע שנות החמישים, היו שטענו שתלמיריו עובדי כוכבים, וחברי קיבוץ בעלי השפעה נקראו להרוף את הרוח המוזרה שנכנסה כאותם צעירים המחפשים משמעות. במקומות אחרים המתפקו בגילגול העיניים המואס־המסורתי השמור לכל תפחני

תלמידי שכטר גרלו בשנות המאבק למען. המדינה, וסיימו את כית הספר לאחר הקמתה. המעבר גרם למשבר ערכים. הם חשו שתנועת הגוער, למשל מנסה להעמיד פנים כאילו רכר לא השתנה. אכל עבורם חל שינוי. מה שהיה מובן מאליו נעשה פוצות מוכן. למשל, האמונה שהחיים בקיבוץ הם שיא

ל השולתן הקטן בסלון הניחה נסע, אשתו של ד"ר יוסף שכטר, כוס קפה וצלוחית זכוכית שבמרכזה עונה מרמלדה. מי שטען שהמחנך והונה הדעות הוא. גורו שהָקים כת מאמינים שמיימית

ר"ר שכטר עמר אז כמרכזה של תופעה שהארץ לא ידעה כיצד לעכל אותה. כשנים הללו, של בניית המדינה ברוח הסוציאליום הנושבת כמו הוריקאן. התעקש ד"ר שכטר להתמקד בשאלות הנוגעות למהות הפרט כמו מה אני, מי אני, ומה משמעות חיי. שלושים וחמש שנה אחרי, נשמעת הטרמינולוגיה הזו שחוקה אז היא צרמה את האוזן הלאומית; מה עוד שתלמידיו ביקשו להגשים את תורתו תוך כרי פולחן ספקימיסתורי של תפילה ושירת הימנונים כחדר חשוך למחצה, או התבוננות אילמת כשמש הזורחת נהשכנות

הלתיות והבשמה העצמית. הרעיון הזה פשט אצלם א ווגל, ונוצר צורך למלא את החלל בתוכן רוחני זה, עם דרך חיים חרשה. שכטר ותורתו מרצו אל ומשס הערכי, אליו נשאכה גם המרינה הצעירה, לחני ומתאים. דור כן־גוריון שבהחלטת פתע נטש לה הרא את ראשות הממשלה והלך לחפש משמעות ושה בריר הכבשים של שרח־בוקר, היה מנותק מחה קכוצה, אבל המעשה שלו שיקף את התיסכול

המורה שכטר הוא היום כן שמונים וחמש. משימים נני חמישים. הגרעין המקורי היה מועדון א ואקסלוסיכי שמנה כשני תריסרים. מיעוטם מפיד להתצורו ביורפת שבגליל, המושב כו ניסו משתם ליצור את איכות החיים השכטריסטית. מונים מפונים כארץ ובעולם, בעלי מקצועות מאמים אל עולם הנפש והרוח. תנועה גדולה הם לא. מקלם גם לא התיימרו לסחוף המונים. לכל היותר ש נהפראתם כמה גרעיני נח"ל פרטיים: בסך הכל מחוץ משונעים לרכר". את הדי חיפוש משמעות חים, פשכטר שימש בו מורה דרך לתלמידיו

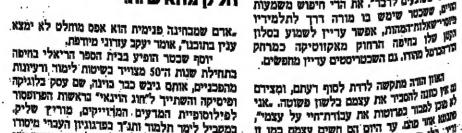

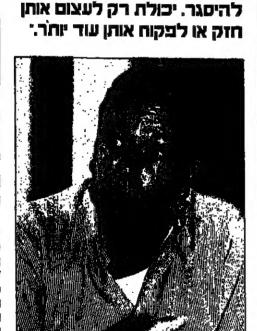
יעקב עזרוני: "היום יש הרבה אכזבה. גם אכזבה אישית. חשבתי שיהיה לי כוח להשיג יותר מבחינה אישית. לא הישגים פיזיים אלא היכולת להגיע להבנה גדולה יותר של עצמי."

שהיתה עלוכה מאור לרעתי," הוא אומר, גרציתי להכיא אנשים שיתמוררו עם הכעיה." באחר ממאמריו הוא מתאר את מאמציו בהוראת התנ"ך, בציטוט מתוך "תיאטרון הכוכות" של היינריך פון קלייסט: גן העדן סגור והכרוב שומר עליו, ועלינו לערוך מסע מסביב העולם כדי לתור ולראות אולי איישם כצר האחורי, גן הערן פתות." אל הסיור הזה נוסח שכטר לא נרשמו בהתלהבות לא התלמירים ולא המימסר.

בדרכו המקורית להכשרת הלבכות ללימור התנ"ך החל שכטר לעשות טלקציה בלימוד הפסוקים. "אם פסוק מקולקל, עובתי אותו. לא צריך כל פסוק", אמר וגיים בשעורים את הפילוסוף סרן קירקגור, הפסיכולוג קרל יונג, טולסטוי, הרמן הסה, ורבים אחרים. "הרגשתי את הצר האנושי, האקסיסטנציאלי". הוא אומר. בדרך זו של לימוד התנ"ך החר לעצב את תלמיריו כאנשים שאינם משלימים עם גורלם. אלא מהפשים משמעות לחייהם.

לא צריך דימיון פרוע כדי לתאר כיצד התייחסו תלמירי התיכון אל אברהם אכינו כאדם המחפש משמעות. גם למנהל בית־הספר היו חילוקי דעות עם המחנר הלא־שגרתי, למרות שראה בו טמכות בתחום הרות. אכל תלמירים בודרים נישבו בקיסמו של המורה המשכיל, שראה את יעודו בחינוך יותר מאשר בהוראה. וכך נראה ד"ר שכטר בהפסקות כשהוא משוטט בחצר בית-הספר מוקף בקהל חסירים, כחמישה־עשר תלמידים, המתווכחים בהתלהכות על בעיות המשמעות הקיומית. קבוצה קטנה לא הרפתה ממנו גם לאחר שעות הלימורים, והמשיכה בעקבותיו אל הסלון (המשך בעמוד 17)

יוסף שכטר הופיע בכית הספר הריאלי בחימה

בתחילת שנות ה־50 מצוייר בשיטות לימור ורעיונות שנטו אוד מבוד בפרוטות את עבודת־חיי על עצמי", לפילוסופיית המדעים המדו"ק בפרגוגיון העברי מיסודו במקביל לימר תלמור ותנ"ך בפרגוגיון העברי מיסודו "די, כלי שום עניז להשפיע על סביכתם. את של צבי פרץ חיות. בבית הוריו קיבל שכטר חיגוך דתי היושי שלה לישות עם היהרות. שום ענין להשפיע על סביבתם. את של צבי פרן חיות. בבית אה לעשות עם היהרות. הושם שלם לא היו רוצים לראות במסות המוניות. חסירי קיצוני. בחימשתי מה לעשות עם היהרות.

Hipepio 14

בוא החורף אל שוויצריה הגדולה.

מעולם לא היו לך כל כך הרבה אפשרויות נופש בשוויצריה.

או הצעה מיוחדת לישראלים ב-Disentis בחדשי ינואר ומרץ: שבועיים נופש במחיר של 10 ימים, או 3 שבועות במרויר 15 יום בלבד. בחשבון פשוט אתם חוסכים עשרות או מאות פרייש! קשח לסרב להצעה כזאת...

Auteull בג'נבה, המחיר חחל מ-53 פר'ש חדי האלפים - שיאים חדשים בנופש לחרגיש אוויר פסגות, להנות מנוף פראי של שלג עד, לגלוש אל האינסוף.

ועד למקצוענים.

הצעות במחירים מיוחדים לישראלים.

ציריך וג'נבה - חורף של מחלקה ראשונה

בדרך אל החרים, או בדרך הביתה, תוכלו

לערוך קניות ובילויים ברמה בינלאומית.

לינה וארוחת בוקר במלון 4 כוכבים

או במלון Holiday Inn בציריך,

אלו חם רק שניים מהמלונות

אשר שוויצריה מפורסמת בחם.

מופת כשרות אדיב. אווירה חמה

בואו לתפוס חורף בדרך לא שגרתית.

דירות נופש חלומיות באווירה חמה

(וזו לא הגומה ו) לדוגמא דירת נופש

תוכלו לתנות מכל אלה במחירים מדהימים

בית חלומותיכם בשוויצריה

המחיר החל מ-58 פר"ש.

והכנסת אורחים.

ובאתרים מססימים.

ב-Meiringen ל-2 אנשים

במחיר החק מ-252 פריש לשבוע!

הערים הגדולות של שוויצריה מחכות לכם

בואו נטייל קצת בשוויצריה:

החוויות שהאלפים של שוויצריה מעניקים לנופש בהם. לפניכם חצעות חדשות וחבילות נופש מרתקות. לדוגמא, 7 ימים. הצי פנסיון במלון 3 כוכבים ב-Saas Fee חמחיר מ- 412 פרייש. 4 כוכבים ב-Zermatt מ-515 מר"ש, 5 כוכבים בריש. Gstaad-1 מ-785 מריש. ואיך אפשר בלי סקו...

בטוויסאיר תמצאן חבילות סקי למתחילים

שימו לב לחצעות הכאות: שבוע ספארי - סקי ב-Meiringen במחיר 769 פר'ש, מלון 3 כוכבים, כולל 7 לילות חצי פנסיון ו-Ski pass. חבילת סקי מיוחדת לישראלים ב-Brigeis - במחיר 668 פר"ש. מלון 3 כוכבים, כולל 7 לילות חצי פנסיון, Ski pass ושעודי סקי. לאחר החופשה הזאת גם אתם "משוגעים" לסקי...

קחו את ההגה לידיים... השכרת רכב בשוויצריה זולה יותר עקב אי

תשלום מע"מ, זאת בנוסף להצעה שהכינה

"באדג'ט": אתם זוכים לרכב חינם! תחויבו

רק עבור חקילומטרו' עד תקרה קבועה.

לרוגמא: מכונית בקטגוריה A החל מ-96

פר'ש ועד 235 פר'ש. סוויסאיר מעניקח

לכם גם שי חינם - קלטת בעברית "נהיגה

בטוחת בשוויצריתי.

עבורכם סוויטאיר בשיתוף עם חברת

נא שלחו אלי בהקדם האפשרי את חוברת "פנטסקי" לחורף 86/87

זאת הדרר שלכם לחתחיל את שוויצרה

שימו אצבע על הנופש חמתאים לכם ומש

חופשת החורף מחכה לכם במשרדי

חשנה מחכה לכם חוברת מוגדלת

סוויסאיר ואצל סוכן הנסיעות שלנם.

"פנטסקי 86-87 - עולם האלפים של שוויצי

56 עמודים צבעוניים במתכונת בינלאומית

שלחו את התלוש הרצ"ב ונשמח לשלוח

כבר בכסא חמרווח במטוס.

אל שוויצריה של סוויסאיר.

לכם הביתה את החוברת.

לכבוד סוויסאיך

Wissair

השכטריסטים

מיהו, לשיתות שנמשכו לתוך הלילה. כך התגבש בישראל, גם האידיאלים של תנועת התחיה הלאומית. צלאן חג השכטריסטים. החוג התחלף כררך־כלל משום לימודיו של כל מחזור. אולם כמקביל נוצר ותין הלמירים עימו התהווה קשר עמוק שחרג מנח החסים הראשונית. קבוצה זו היתה גם משונה והיחירה שלא הסתפקה במיפגשים משלקשאלים, אלא חיפשה דרך ליישם את הרעיונות שכטר הטיף לחיפוש דרכים שמחזקות את הצד הרוחני מון ווים, צלו הם "השכטריסטים" הנושאים תואר זה של הארם, כמוצא למשכר.

או ד'ר שכטר פגשתי בכיתה י'," מספר המרען לן שמת, לא אהבנו תלמור ושכטר לא היה בריוק מה שלרים נמשכים אליו. היחם שלי אליו היה צו ניום הכיפורים. שכטר נתן הרצאה בפני כיתות איג, שעשתה עלי רושם עצום. עד אז הייתי כמו שנו, מסראליסט שראה בכל נושא האמונה והמסורת מחית אנרוניום פרימיסיבי. משהו בהרצאה נתן לי למן שש התייתמות אחרת לעולם. הרגשתי בפעם ומשונה נגיעה במימר המטפיזי הדתי. ואז גיסיתי מכרב אליו.

אופנית אצלי היתה כאשר קראנו מאמר של ש. נוחון", מספר תלמיד אחר, הפסיכולוג אמנון 'אני, במאמר דוכר על איזה נסיון של גורדון אָלוס אַת הפוסבוס. נסיון להביט ככוכבים לא מניקס אלא כמשהו המסמל את ההוויה הקוסמית. ושנה הראשונה שלי היתה לעשות רווקא. אמרתי לנו זה נעצם כוכב. פשוט, שכטר היה רגיש לכד, תמולי שוו אינה מתם גלקסיה שגורדון מביט בה, משה גבוה שאפשר ליצור איתו קשר. ברגע הזה תובש ני נמבט ארוך מאוד, ולא יכולתי להתחמק מנה סים משהו גדול יותר מהחומר עצמו. זו היתה

הדה אנמר, תושב יודפת, מספר שהפגישה עם קנמר נאה לו כרגע הנכון. .בגיל שבעיעשרה הטרוו אותי שאלות על משמעות החיים. נשלם המבוגר סביבי לא מצאתי שום התייחסות לק. א שהיו דוקטרינות, או תגובות סלחניות כמו: זה יעכור עם הגיל. אצל שכטר מצאתי מנס הראשונה אדם מכוגר, שלא רק הכין את מאות שלי, אלא חי אותן בעצמו. הוא הצליח לתת לינרים שחשתי והרגשתי. הפטיכולוג ויקטור מקל פיתוז תאוריה שלמה שאומרת, שהמניע העיקרי אין בכך אין בעלי משמעות. בכך אין י מק אך אני משוכנע שהחיים כנויים כך, שללא מבן רציני הם סוחפים אותך לאן שהם רוצים. מתייניות בחיים דורשות את כולך. כנוו הטלוויזיה יפו יושב מולה ככלי ריק. אתה נעלם שם וזה קל. ומן האר, שנציג את השאלה: רגע אחר, מי הארם לופנ מול הטלוויזיה - הוא קשה. לכן, חיפוש ומשעות תופש אצל בני האדם מקום מזערי."

וקות המצא של שכטר, כמחנך וכהוגה דעות, הת שנעידן המודרני באה עת משבר לאדם. יסור

וכצריסטים עכשיו

יומי ומנו על חגרעין חמקורי של חשבעריטעים, גרעין "יובל", ומה חם - יינים היוםו לחלן רשימה חלקיתו אל שמח – מדען ברמא"ל. אפון בן בבי בעל תואר שני בסיטיקה אסיבולנו קלוני

יוחות אומון - תושב עדפת, מנהל תאנף לחינוך תי במעצה האזורית שנב, זק וילקקר ה מוכ"ל ממעל "דשנים". ושי אוקלנדר - פסיביאטר,

וקף שמואל - מוכיר האנודה הבין רחיה: ישולה בחורה בשיטת אלבטנדר. לות פושטיין - חוזרת בתשובה. הי מירטן - מרצה בחוב לתיאטרון של ברסוטות תליאביב. וו מיה - חושב יודמת, עורך דין. אימה און ומון - ארביטקט מף.

המשבר בהתרוקנות החיים מכל תוכן ממשי וערכי. שניסו להחליף את ערכי הרת, לא עמדו בנסיון לאחר הקמת המרינה. בחברה הישראלית, אפילו ברוכד החלוצי, השתלט בהררגה אורת־חיים חומרני, הרואה חזות הכל בהנאות הפרט ובכלכלה יעילה. הארם פועל מתוך מניעים חיצוניים – כלכליים, קרייריסטיים, פוליטיים - ולא פנימיים כמו אהבה וכיסופים לטוהר.

הרעיון המרכזי בדבריו איננו רחוק מעולמה של החסידות, ונשען על יסודות הקכלה. מעבר לארם ולחיים הארציים קיים מישור כעל כינויים שונים -האלוהי או הנעלה – והוא בעל המשמעות. הארם יכול ליצור קשר עם אותו מישור דרך עולמו הפנימי. שכטר שאף לסלק את המחיצות הגשמיות או הרעיוניות המפריעות לאדם ליצור את הקשר הזה. את אחת מדרכי התיקון ראה בלימור התנ"ך דרך הרגשת הערכים הנצחיים שבו.

גיל הממוצע של קהל החסירים אשר הצטופפו בסלון המטן של שכטר לא עלה על 17. לפעמים הם מנו עשרה לפעמים חמישה-עשר. "זו היתה הרפתקה בלתי רגילה", נוכר אילן עמית, "מגע עם כחביו של פילוסון 💹 כמו קירקגור בגיל הזה היתה חוויתית. תירגמנו קטעים מאנגלית וגרמנית. זה היה אתגר." נוסף לסיפורי התנ"ך סיפורים מהחסירות, וספרות יפה, הם למרו את בובר, את א.ד. גוררון, אפלטון ופילוסופים רבים אחרים. לאחר מכן ניסו להסיק מסקנות אישיות לגבי חייהם. "הבל היה בנוי מפסגות. עוד פסגה ועור פסגה,"

"זה היה מעורד," מחייך ד"ר שכטר, "הנה, הצעירים האלה מכינים על מה אני מרבר. המורים, לעומתם, גילו מעט מאור הבנה."

שכטר שיכנע אותם כי במקום שבו הקירות אינם מסתירים את השמים יש סיכוי לטרב את נפש האדם אל הקוסמוס ולהשתלב בו. לכן החליטו השכטריסטים הצעירים ללכת אל הטבע ולהקים ישוב חקלאי בו יחפשו בצוותא את אותה משמעות נסתרת לחייהם. לא מיד זכו בתמיכת המימסר. המוסרות המיישבים לא - אישרו לגרעין "יובל" - זה השם שקראו לעצמם לעלות על חקרקע בטענה שעשרים שלושים איש לא יוכלו לנהל משק שיתופי. אלא שהם היו נחושים לעווב את העיר, וכדרך ביניים נררו במשך שבע שנים מקיבוץ לקיבוץ, הם החלו בתלייצחק, עברו לרמת־רחל, הועברו לנווה־אילן, ואחר־כך לקריית ענבים וחוות דושן. רק ב־1960 אושר להם סוף־סוף להקים את המושכ העצמאי שלהם ביורפת.

ער או חשה המכרה הקיבוצית שגרעין "יוכל", חסר הבית, מסתובכ לה בין הרגליים. אילן עמית היה באותה תקופה מורה בכפר־גלערי. כל הסביבה ראתה בנו סכנה. הם הבינו שאנחנו הולכים בדרך אחרת, וראו בנו גורם חתרני. באותה עת חל הפילוג בקיבוץ המאוחד, והיתה רגישות גדולה מאוד לנושא האידאולוגי. החשש היה שנסמוף אחרינו את הגוער בקבוץ ללכת בדרך שונה. אולי הם צרקו בתגובה שלהם. חיה לנו או אופי של אני ואפסי עור. כאלה שרואים רק את עצמם כבעלי־ערך. למסגרות ממוסרות קשה להשלים עם זה. אותי העיפו מהקיבוץ, רצו לעקור אותנו כשאנתנו עוד קטנים. למולנו נמצאו בתנועה הקיבוצית אנשים בורדים שראו רחוק יותר ותמכו בנו. בעזרת יוסף יורעאלי קיבלנו מעמר מוכר בנח"ל ובוכות יוסף וייץ התאפשרה עלייתנו ליורשת"

יעקב עזרוני, איש יודפת, זוכר שבינו אותם משוגעים. "החבר"ה בצבא אמרו ליו נו טוב, אולי אחה בסדר אבל החברים שלך לא נורמלים." זו היתח האווירה, במשך שבע השנים הללו עוצכה צורה החיים הייחורית שלחם, מערכת היחסים בין חברי הגרעין היתה מושתתת צל אמון מלא וקירבה. הקופה, למשל, היתון פתוחה וכל אחר לקח ממנה כסף לפי צרכיון

ללא ביקורת. הקבוצה התכססה על שיתוף אך לא על שיוויון. הם נמנעו מהצבעות כיוון שלא תמיד דעת הרוב בהכרח חיובית יותר. גם על שלמות התא המשפחתי לא רצו לוותר. אל שכטר לא התייחטו כמו למנהיג, בווראי לא כגורו, אלא כאל חבר מבוגר. "החיפוש אחר הירע היה משותף לכל חברי הגרעין, אומר יהודה אגמור.

גרעין היתה דינמיקה משלו, הרכה פעמים מנותקת משכטר," מספר אמנון בן־צבי, בכמה נושאים, האנשים עירכנו אותו במימצאים שלהם, וכך גם נולדו כמה ממאמריו. היתה הרבה התנסות אישית שעברה נקלות מאחר לשני. חבר אחד הרגים

אילן עמית: "כל הסביבה ראתה בנו סכנה. היה לנו אז אופי של אני ואפסי עוד. כאלה שרואים רק את עצמם כבעלייערך. רצו לעקור אותנו כשאנחנו עוד

פעם תרגיל שנקרא 'כניעה לכוח הכובר'. נופלים על דריצפה אחר הרפייה טוטלית בעמירה. עשינו את זה על מחצלות. אחרי כמה נפילות מוצלחות אתה מרגיש כמו תינוק, וכאילו מרחף חצי מילימטר מעל הארמה. 'ספרו של בובר 'אור גנוז' הסתובב בין האנשים. קשה לומר שרק קראנו את הספר. ממש הטמענו אותו. היה אצלנו רעב גרול להבין אמיתות. קראנו את 'התוויה תדתית לסוגיה' של הנרי ג'יימס וניסינו להכין גם את רות חון. היה אצלנו בחור, שמנהל כיום מלוו בשוויה. שהחליט יום אחר לצאת למסע של שבוע לעמוקה שלמרגלות הר מירון. מקום שפעם חשבנו להתיישב בו. ליד עמוקה הוא פגש נמר. הנמר הסתכל עליו רגע ארוך ואתריכך הלך לדרכו. שאלנו את הבחור, ומה אם הנמר היה טורף אותך, והוא ענה בשוויון נפש אותנטי של תלמידי הון: היה טורף."

איך חיים בטכע? חכרי הגרעין חיפשו תשובה בספרו של החכם הסיני הקרום לייבויוה ומצאו הקבלות בין עונות השגה לכין צבעי הבגרים. המאכלים, המוסיקה ועור. הם ניסו לתרגם ואת, ולא הצליתו. הצלחה ממושכת יותר היתה להם בהתמודדות (משך בעמוד 23)

17 viaeaio

היינו עסוקים, בלמשוך אותה אחורה, כדי שלא תרוץ מהר מדי"

ו פריווילגיה נדולה לגדל ילדה כמו דולה לגדל ילדה כמו דפנה", אומרת האם, דיצה קולר. ..תמיד שואלים אותנו אם אנחנו דרופנו את דפנה ולחצנו עליה להשיג הישגים. אכל האמת היא שדמנה רצה קדימה בכוחות עצמה. הייתי אומרת אפילו שכלא מעט משנות חייה היינו עסוקים כלמשוד אותה אחורה, כדי שלא תרוע מהר מדי. תמיד השיגה את בני גילח. כשהיתה בת שלושה שבועות עשתח כבר מה שעושים ילדים אחרים בגיל שכעה שבועות. בגיל ארכע ככר קראה שוטף. את שנותיה בגן הילרים היתה מבלה בקריאה. הגונת אמרה לנו – קחו אותה לבית־הספר. בבית־הספר אמרה לנו חמורה שהיא 'יודעת מה הבעייה של דפנה'. הם התייחקו לוה כאל בעייה. השארנו אותה בגן. בשנה שלאחר־מכן היא עברה מכחנים פסיכומטריים שבהם ומצא כי יש להקפיץ אותה כתה. ביה"ס עשה זאת באירצון בולט".

את התאוצה הרבה ביותר קדימה עשתה דפנה במהלך שהותה בארה"ב. "למני שוכנו ארצה קראו לי לפגישה בהנהלת בית־הקפר בסטנפורד, וביקשו שנשאיר שם את דפנה. כי הם יכולים להעניק לה את כל התנאים המתאימים. אמרגו 'לא תודה'. כשחזרנו ארצה, התעוררה השאלה היכן היא תוכל לקבל את התנאים הטובים ביותר כארץ, ואז עלה בחדרגה הרעיון של שילוכ תיכון עם אוניברסיטה. תחילה דיברנו על כר שדמנה תלמד במחלקה ללימודי המחשב שלא לשם קבלת תואר. הצד הפורמלי לא ענייו אותנו. אבל אחרי־כן אמרנו לה שאם הוא כבר שם - מדוע בעצם שהלימודים לא יחשבו לה במניין שנות

דיצה מעידה על בתה שהיתה ילדה רגילה. אני לא גידלתי ילדים של אחרים, אגל דפנה התפתחה בצורה נורמלית. תמיד היו לה חברות, והחישנים בלימודים לא באו על חשבון חסר נפשי כלשהן. אנחנו החייחסנו להצטיינותה כאל דבר טבעי משום שגם אביה סיים את התיכון בנול 16, וראינו בזה משהו שקיים במשפחה. כמו כל אמא יחודיה אני רוצה לראות אותה מאושרת ושיחיה לה טוב בחיים. אנחנו מודים מאוד לאוניברסיטת העברית על תפתיחות שתפגינו בקבלת בתנו ללימודים, והיינו ממליצים לכל חורה שמגדל ילד מחונן לנסות להעביר את ילדיו למסגרת האקדמית. תקנון האוניברסיטה מאפשר קליטת ולדים מצטיונים על תקן מיוחד. וכדאי להורים לנצל זאת ובכך לחקור מילדיתם תקופות ארוכות ומיותרות של אומללות".

כלפי גילה הצעיר. -גם בחיכון הבדילו שנחיים כיני לבין בני כיתתי. אכל זה הכדל שכלל לא הורגש משום במחיצת סטודנטים בוגהים חיא זוכרת שכאופן טבעי אדם מסגל לעצמו את התנהגות הסביבה. לא חשתי לא בקנאה ולא בהתרחקות. באוניברסיטה תמיד נשארתי ילדה, אבל זה לא הפריע לאנשים להיות ידידים טובים שלי, לעשות יחר אתי אך פרש בהמשך. זה היה נורא נחמר כי את התרגילים במחשב או סתם לשכת ולרבר. לרום מבחינה זו, משום שאני מכירה מעט מאוד אנשים בני צילי, לדעתי גיל זה לא עניין כרונולוגי אלא עניין.

החיים הטיבו עם דפנה. כית אמיר, הורים תשריר שרות לשמנת: עם נתוני פתיחה כאלה ועם

מצר חבריה לספסל הליתורים אינות ביינות פון מינות פו

את כחינות הכגרות". את השנה הראשונה כלימודי המחשב החלה רפנה רק באמצעיתה, אולם בחוך זמן סצר הרביקה את הפיגור וסיימה במועד את החובות

את לימודי השנה הראשונה כמחשבים טיימתי במקביל ללימודי בכתה י'. במקביל לכתה י"א סיימתי את חובותי לשנה א' במתמטיקה, וכמקביל ללימורי בשמינית סיימתי את שנה כ' כאוניברסיטה בשני המקצועות גם יחך. חייתי מחלקת את זמני, בין התיכון לבין הקמפוס. בהטכמת ההנהלה שוחררתי מחלק מהשעורים כדי שאוכל לעמור במטלות שלקחתי על עצמי. עם תום לימודי התיכון, ואני כת 16, התקבלתי רשמית כתלמידה באוניברסיטה. בגיל 17 סיימתי את התואר הראשת וכתוך שנה טיימתי גם לימורי תואר שני במחשב, כשאת עכורת המוסמך בנושא אמינות מערכות מכוזרות עשיתי בהנחייתו של ראש החוג, פרופסור רני דולב".

ת התקופה הראשונה באוניוברסיטה כילדה 🛦 🛕 כחוויה מיוחרת במינה. בהתחלה זה היה כמו משחק. נסעתי באוטובוס להר־הצופים עם עוד נער מוכשר שלמר אחי מחשבים, היינו מאחרים לשעורים והיה מין כיף כזה. לא דיברנו על נושאים אקרמיים, נושאי השיחה המקובלים שאוינוסים יהיה לי מעניין ונחמר. זה היה משום החינו מאחרים לשעורים והיה לי שום אצל חלמידי מדעי הטבע. לא היו לי קשוי הסתגלות ליו שישל לי בראש, וכשהגענו לירושלים אפשר קושי להתגבר על הפיגור בחומר שנבע מכך שהתחלתי ללמור רק כאמצע השנה. בתו התנברתי על כל מה שהחסרתי, בהחחלה לא שמו לכ - של אופי. אני מכירה צעירים בני 35 חקנים בני 14 לכך. שאנתנו שם. השתרלתי לא להתבלט, לא בגלל ... אף פעם לא חשתי יוצאת רופן מבחינת חברתית; אם כי יולה בליכר מהרציון שבתו בת הדבו תחבוש את בילי הצעיר, אלא משום שוה משהו שבאום! אני לא אנו מכירה בעובדה שאני כזו בתוקף תנסיבות שפר האויבוסיטה. לבסוף התרצה. לשמחתנו הרכה אוהבת לדכר הרנה גם בשיש לי מת לומר. בשנה המיוחרות שלי". על הדיים בשיש לבסוף התרצה. לשמחתנו הרכה אוהבת לדכר הרנה גם בשיש לי מת לומר. בשנה השניה כבר למדתי ברצינות רבה יותר והפסקתי להתייחס לכך כאל משחק למעשה כבר הרגשתי . משפילים, אווירה תרבותית, בתי־ספר מעולים

הוינוק המטאורי של רפנה, בתם של רב קולר, שופסור למרעי החיים באוניברסיטה העברית וחשלים ודיצה, מורה לאנגלית באוניברסיטה, והול נור נשנת הלימודים הראשונה כביה"ס היסודי מוצות נו למרה. שלושה שבועות כלבד הספיקו כדי עופנה הקפוץ מכתה א' היישר לכתה ב', אבל זאת רק מקנות מלחמה עיקשת שניהלו הוריה נגד המורים התהלה נסוף כתה ז' נסעה המשמחה לארה"ב, שם פלה האב נשנת שבתון. בביח"ס בסטנפורד עברה ועה נוינות פסיכומטריות שלאחריהן קבע ביה"ס כי משמה של הנערה בתיכון, והיא שוב קפצה כתה,

כסטנפורר התוודעה רפנה לראשונה למחשב ועלמו, ולאחר שנה כבר שלטה בשלוש שפות מחשב. וועיון להמשיך כלימודים כאוניכרסיטה העברית עלה עד כתקופת סטנפורר. "זה כא לי לכד, לא שהורי וש עלי אני ווכרת את עצמי מרברת על כך זמן רב ושי שעבונו לצור בירושלים. או זה נראה לי פשוט וצון נחמר. לא חשבתי על העובדה שאחיה ילדה נעוה טו ממורנטים מבוגרים. פשוט היה לי משעמם ניהים כומן שעורי המתמטיקה נהנתי לשרוא ספרים תאוי אנא הביא לי מחו"ל ספר מתמטיקה שהוומר פנלל בו היה הרבה מעכר לרמה של הכתח. גם שלח למרתי עם תלמירי הכתות הנבוחות, כך שלא וציתי כל טעם לשכח ולהשתעמם. השבחי משפו משום שלמרתי בתיכון שליד האנים סיטה, וצמור לקמפוס של גבעת רם".

לשו לופנה חצי שנה לשכנע את אביה, שלא מו המקות ביה ס התיכון והנהלת האוניכרסיטה פושח רבה לרעירו שילרה בגילי תלמר לימורים תשריר שרות למר לימודים להחיום לכל דבר. "למת התקלה לבל דבר" שלים התקלה במגובות שליליות כישוריה האנטלקטואלים אין פלא שחוברים באים לה שיע המשב ולמתמטיקה, כשנאמר לי שמניין רפנה לא נתקלה לרבריה, במגובות שליליות כישוריה האנטלקטואלים אין פלא שחוברים אמי המשב ולמתמטיקה, כשנאמר לי שמניין רפנה לא נתקלה להמודים בתיכון או באוניבוסיםה שתו באניביסיטה ילפהן בהשבון רק לאחר שאשלים. מצר הבריה לספסל הלימוףים בתיכון או כאניביסיטה. אווי באניביסיטה ילפהן בהשבון רק לאחר שאשלים.

"גיל זה רק ענין של אופי"

בגיל 16 סיימה את התיכון. בגיל 18 היא כבר מוסמך האוניברסיטה במתמטיקה ובמדעי המחשב. הכל בהצטיינות. אלמלא התגייסה לצה"ל היתה בדרך לדוקטורט. ערב גיוסה, בקונגרס מדעי בינלאומי, היא ריתקה את הקולגות הבוגרים ממנה בהרצאה מבריקה. דפנה קולר, ירושלמית שגדלה בבית אמיד, עם הורים משכילים, ולימודים בבתי־ספר מעולים. לא תשדיר שרות לשמנת. דוגמה לקידום נכון של ילדה מחוננת.

.18 Л] 711四71171四少73

צילומים: יצחק אלהרר, סקופ 80

שרות כאי הכינוס הכינלאומי למדעי המחשב בתחום מערכות מבוורות שהת קיים לא מכבר בקלגרי שבקנוה, ישכו באולם ההרצאות והקשיבו פרותקים להרצאתה הקולחת של צעירה ירושלמית צנומה, עדינתימראה וכעלת תספורת נערית, שהפגינה בטחון רב ובעיקר

ידע מקצועי מרשים. "היו שם 150 איש, מגרולי המומחים כתחום ההתמחות שלי. הם התייחסו אלי כאל קולגה ולא כאל ילדה, מין יצור מארץ האגדות אל אחר לא עשה עניין מכך שאני רק כת 18. אצלנו כארץ מתייחסים אלי כאל תופעת-סבע ומשפשפים עיניים בתרהמה כששומעים על הישני המקצועיים. אבל אני לא ירדתי מהמארים. לי מקום היו האומז, התנאים והמזל לפרוץ את מערכת החינוך הקשיחה שלנו, שבררך כלל מנסה – ולפעמים מצליחה – לוכא כל שביב של מקוריות".

דברי דפנה קולר, בת 18 וקצת, שחיום כבר עוברת, לשם שינוי, מסלול אימונים כשאר בנות גילה בתחילת שירות החובה כצה ל. אבל כאן מתחיל וגם נגמר הרמיון בינה לשאר הצעירות כנות ה־18 את בית־הספר התיכון סיימה רפנה, בהצטיינות, בגיל 16 שנה לאחר־מכן, כגיל זו, סיימה בחצטיינות את לימודי התיאר הראשון כמתמטיקה ובמדעי המחשב וכעכור שנה סיימה כציון 96 את לימודים להואר, מוסמך למדעי המחשב כאוניברסוטה העברית.

דמנה והמחשב: ..בלא מעט מקרים חשתי שאני לא מחות טובה מהמורים".

(המשר מהעמוד הקודם)

בקלות. גנכון, כהרכה מקצועות בתיכון לא הייתי צריכה להתאמץ. כלא מעט מקרים חשתי שאני לא פחות טובה מהמורים משום שהריונים התנהלו ברמה של שווה בשווה. היו אפילו כמה מורים שחששו מפני, ואולי כשל כך התנגדו לאפשר לי ללמור באוניברסיטה במקביל ללימורי התיכוניים. למקצוע המתימטיקה, למשל, הייתי מקדישה אפס זמן, פרט לדברים שהיו חובה. ברוב המקצועות למדתי רק לקראת הבחינות. בספרות הייתי מקרישה רכע מהזמן שהקריש תלמיד אחר לניתוח כלרה מימי הכיניים, והייתי מוציאה תוצאות טוכות פי ארכע מכנו".

פנה חוששת מהרושם שעלול להיווצר אצל אנשים זרים – הרושם שבעצם יש לה שפה משותפת רק עם המחשב, ושעולם המושגים שלה מורכב מווסטורים, בייסיה ותיאוריות מתמטיות סבוכות אותן היא מפצחת במרתפים חשוכים של ספריות מאובקות. "אני בסך הכל יצור חברותי", היא מעירה על עצמה. "אני אוהבת לכלות, לטייל, לקרוא ולעשות מה שכני נוער אחרים עושים. אני אוהבת לקרוא המון, בעיקר באנגלית. הספרים החביבים עלי במיוחד שייכים לספרות האנגלית הטובה של המאה ה־19. אני גם אוהכת לקרוא מרע בידיוני. הקריאה באה לי בגלים. לפעמים אני יכולה לקרוא חמישה־שישה ספרים ביום. בקולנוע אני אוהבת כל מה שאינו מוגום, וגם את סטיבן שפילברג ומונטי פייטון. אני גם מתה על המוסיקה של ג'נסים, שלמה ארצי ושלום חנוך, אכל אף פעם לא הייתי גרופי. זה לא מתאים לי. מעולם לא הייתי משועכרת לאיש, כווראי לא לזמר".

רפנה אינה שונה בהופעתה החיצונית מכנות אחרות בגילה. הופעתה אמנם "ירושלמית" מעט ובתל־אביב כבר היו מי שזיהו אותה כ-אחת שבאה מה'פרוכינציה", אכל היא מטופחת, נאה ונשית. התכטאויותיה נחרצות, ניסוחיה מדוייקים ונראה שבניגוד לרכים מכני גילה, תפיסות החיים שלה מגובשות. הישגיה כתחום הלימורים לא הכריתו ממנה את כני המין השני. .כוא נאמר שעד היום לא נתקלתי בכעיות כתחום זה, אם מישהו כורת ממני, סימן שהוא אינו שווה שאכיר אותו. ער היום לא היתה לי בעיה למצוא אנשים ברמה שלי, שאתם אני מתיידרת ומתחברת. ישנם מספיק אנשים מוכשרים כעולם. כחברה שלי רוב הכתורים כוגרים ממני בארבע שנים ויותר, אכל זה לא כלליברול. פשוט צריך שתהיה כינינו כימיה. אני לא כוחנת אנשים על פי גילם הכרונולוגי, וגם לא מתנהגת כך בעצמי. כתיאטרון אני מתנהגת אחרת, ובעת טיול בוארי קלט אני משתוכבת כנערה. זו התנהגות שמאפיינת רבים, לא רק אותי. אני יצור נוןיקונפורמיסטי, עושה מה שבראש

דפנה מוצאת עניין רב נחייה עתה. העתיר פחות מעניין אותה. גאני לא חותרת לקראת משהו מוגדר ולא שואפת לשום דכר מיוחד. אני מבדילה כין תוכניות למסרות. כרגע, התוכנית שלי היא לגמור את הרוקטורט במרעי המחשב, וכן ללמוד אמנות ומוסיקה. אין לי 'יערים' בחיים, רק אכני־ררך. כרור שאני רוצה קריירה מקצועית. למה לי לשטוף רצפות בכית כשיש לי מקצועז שלא תחשוב שאני פמיניסטית. להיפך. לדעתי העולם יפה יותר כשלא כולם בו רומים. אם קיימים שני מינים שונים, מרוע צריך לטשטש את ההברלים שכיניהם? אני למשל חושבת שתופעת הג'נטלמניות, אותה צורת התנהגות שכמעט פסה מן העודם, רק מייפה את החיים. אני חושבת שכל אשה צריכה למצוא את מקומה, ומקומי לא בבית. כשוטפת רצפות". כעת ששוחחנו עמה ציפתה רפנה כדריכות לתקופת שרותה הצבאי. בצבא הייתי רוצה לעשות במתכונת הנוכחית, מישהי כמוני עריין מהווה קוריון, משהו מועיל, שיאפשר לי לתרום מהידע המסצועי נושא לכתכות כעתון. בכתה כ' המורים אמרו לאמא

היא מורעת לעניין הרב שהיא מעוררת ולתגובות ההשתאות לנוכה העוברה שבגיל כה צעיר הספיקה נשארים אומללים. זו בושה שהמדינה לא משקיעה כאן להשלים שני תארים אקדמיים, אך היא מסרכת להתייחס אל עצמה כאל ילדתיפלא. "ישנם הרבה אנשים שהיו ממגלים לעשות מה שעשיתי. זה שהם שווים, אבל לא כולנו אותו רבר. אנחנו לא תוצר של לא זכר לכך, נובע מהעובדה שמערכת החינוך כארץ פסייצור. אצלנו מרגרים גבוההינבוהה על אינטגרציה. מנטה להכניע כל שביב וניצוץ של מקוריות. אני אבל האינטגרציה הופכת את כל הכתה לפחות התנסיתי פוה במשך חמש שנות לימודי בכיה"ם מוכשרת. נקודה. נכון שאפשר וצריך לעודר את היטודי. ממש סבלתי שם, והורי היו צריכים להילחם . הפחות מוכשרים כדי שגם הם יקבלו בגרות, אך מדוע

לביה"ס נוח שכולם ישבו באותה מגירה",

ארם עם כשרונות מדעיים כמו אלה של דפנה קולר, בית־חספר הישראלי במתכונתו הקיימת תוא בזבוז זמן אחד גדול. האנשים המוכשרים הם אתד המשאבים חלאומיים חדציניים ביוחר שלנו, אבל מערכת החינוך חקיימת, עד לאוניברסיטה, אינה כנוייה לטפל בתם", אומר ד"ר נתן ליניאל, מרצה ד"ר ליניאל לימד את דפנה קולר במספר קורסים למדעי המחשב, "חיא הגיעה אלינו לפני

כחמש שנים. זה באמת היה חריג שאצלנו במחלקה מסתובבת ילדה קטנח כזו, אבל אני לא ראיתי בכר שום דבר יוצאידופו. לי כמרצה לא מפריע אם מולי יושב ילד בן שש. כל זמו שהוא יכול לחבין מה שאני אומר. ההתייחסות לדפנה היתה כמו אל כל תלמיד אחר, וחיא אכן היה סטודנטית טובה. צריך להבין שדווקא כמקצועות המתימטיים הכשרון מתגלה בגיל מוקדם. זו עובדה ידועה. משפרים. למשל. על המתמטיקאי הגאון קארל פרידריך גאוס בן חמאה ה'18, שכבר כהיותו בו שלוש גילה שניאות בחשבונות שעשה אביו. בגיל ארבע הצליח למצוא בעצמו את הדרך כיצד לחשב את סכום המספרים כין 1 למאה בחוך 2 דקות. הכשרון בתחום זה מהגלה כבד בגיל צעיר, הוא קם ונופל על היכולת האנליטית שלך ואינו צמוד בתכרת לתחום ההתפתחות הופשות. אבל השאלת הקרדינלית היא מה עושים עם הכשרוו הזה. הדבר חכי קל, וכך נוהגים מורים רבים בארץ, הוא לדכא אותו. לבית־הספר נות מאוד

למדעי חמחשב באוניברסיטת העברית.

שכולם ישכו באותה מגירה". ד"ר ליניאל סבור כי בשנים חאתרונות חלה בארץ התקדמות מסויימת בחתייחסות לנושא. "הוקמו עשרות חונים לנוער שוחר מדע שמצליחים מאוד ומטפחים פוטנציאל אדיר. אבל עדיין איני סבור שועשה די. ישנו אחוו

מסויים של בני נוער שיכול ללכת בעקבות רפנת קולר, ומשום מה לא מגיע אלינו. אני זוכר שבעבורי; לימודי חתיכון בתחום החמחותי,. מתמטיקת, חיו בזבוז זמן, כל הומן טוחנים שם את אותה העיסה. למה שלומדים שם אין כל סשר למתמטיקת אמיתית. באוניברטיטה יושבים אנשים שעושים מחקר ויורעים איך המדע נראח באמת. חמערכת האקדמית לא רק מתוחה אלא גם רוצה לקלוט הלמידים מוכשרים: - קטנים המרמדים את שדה המחקר". עם המורים כדי שיאפשרו לי להתפתח. הכעיית היא שבארץ קיימות תוכניות לטיפול בילדים

אריגים־בעייתיים, בעוד שאין תוכנית כוללת לספל כווריגים מסוגי. כמערכה כפי שהיא סיימת היום, ילר מוכשר הולך לאיבוד. המורה הולכת כרוב המקרים בקצב האיטי ביותר, לפי רמת החלשים. הילד המוכשר רקנה על פי כישוריה, ועניין הגיל לא חיה ולננשי אינו יכול להתבטא כראוי והוא מתנוון, או מתחיל להוציא את האנרגיה הנצכרת כו לכיוונים שליליים, מפריע או מפסיק כלל לחשוב. קיימת מסגרת של נוער שוחר מרע אך זו מסגרת קטנה, מצומצמת ומקומית. ומה קורה אם להורי הנער אין הכסף לשלוח אותר למסגרת כווז".

> י היה מזל משום שהורי עזרו לי לפרוץ את חומות מערכת החינוך. ילדים אחרים פשוט מתנוונים, והמרינה מאכרת אותם. ישנם עוד נערים ונערות רכים עם נתוני פתיחה כשלי, אבל לצערי, שוה לא יילך. הם התנגרו לכך שיקפיצו אותי כתה. חורים אחרים היו מוותרים, והילדים המוכשרים היו את המשאכים הנחוצים, משום שכאו טמוו הפתיד".

חינוך אליטיסטי לא מפחיר את דפנה. "כולנו

ד"ר נתן ליניאל: "תגיל לא משחק תפקיד"

כאלת. כאן, חגיל באמת אינו משחק שום

ד"ר ליניאל הומך בעידוד התצטיינות וחולק על מי שסבור שצעד כזה יהיה א־סוציאלי, אן הוא מתנגד להקמת בתייספר מיוחדים לגאונים. אלאי צרוך להפריד את המצטיין מבני גילו, כי חדבר חשוב לתתפתחותו תופשית, אבל צדיו לאפשר לו את המסגרת המתאימה להתפתח בה. כמו חוגים מיוחדים בשעות אחח"ב, או

תשתלבות בלימודים באוניברסיטת". אשר לדמנת קולר, ד"ך ליניאל אומר כי עתה תגיעה לשלב כות שבו ההיא צריכה לקפוץ למים ולראות אם חיא שחיינית טובה. את האינדיקציה לכך היא תוכל לקבל במחלף עבודת חדוקטוראט, שכן חשוב לובוד כי הצטיינות בתחום המדעים מצדיכה גם חוקן נמשי - חדרוש כדי לחתובר על התסבולים חנובעים מחשרשרת הארוכה של כשלונות

להחזיק כגרונם של היותר מוכשרים, השואמים לחץ קרימה: לדעתי הפרדה בין תלמידים על וקע של נתונים אישיים כסיסיים, ולא על רקע של נתונים ללא שליטה כמו מין, צבע, מעמד, גוע וכדומה - רְק תתרום לחברה". בשלבי הלימודים המתקרמים כבר התייחת אל

לא מזמן הרציתי כפני חוסרי מחשב של חברת IBM כסף חוזה בארח"כ. נושא ההרצאה היו שני מאטרים שכתכתי בעקבות התיוה שלי, על אמינה מערכות מבוזרות. את המאמרים כתבתי בעזרת ראש החוגן פרופ' דני דולב. הוא עזר לי בכל צער ושעל באוניברסיטה, גם בנושאים בירוקרטיים שלא נגעו לעבורת המוסמך. הוא שסייע לי להסדיר את כל העניינים שאיפשרו לי לגמור תואר שני כשנה אחל. הוא נתן לי עצות איך לטפל בכל מיני דברים תהג כחבר יותר מאשר כמנחה, כסולגה יותר מאשר כמרצה. הוא הכנים אותי לעולם המחשבים, פתח לפני את עולם הספרות המקצועית ואיפשר לי לעשות קיצורי דרך נתוצים. בעורתו התגברתי על חומר שלחוקר אחר לוכח שנים להתגבר עליו. עתה אני כותכת יחר אתו שני פרסומים מרעיים, ואני משוה שגם כתקופת שרותי הצבאי יהאפשר לי לשצור על קשר עם עולם המדע והמחקר".

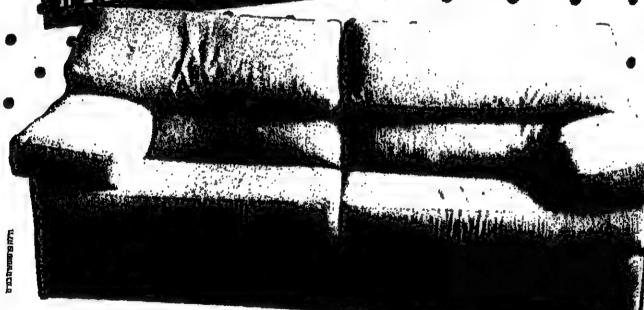
דפנה קולר, אנחנו עוד נשמע עליד

רהיטי לילך מזמינים אותך להצטרף לזכיה ולהינות מהנחות ענק - עד 35%, על מערכות הישיבה בריפוד עור ובד

ומבחד הרהימים היוקדתיים שהוצגו בתערוכת רהיטי ישראל 1987. כוא לבקר באולם התצוגה של לילך וחתרשם מרטיונות הדשים, עיצובים מעניינים מהטגנון היוקרתי ומאיכות העבודה והחומר. 🐞 הספקה מיידית וההנחה כולה שלך.

שבטוב ובהוחות עוק עד נמר המלאי פתוח במוצאי שבת

ungain 20

וחקלאים בישראל

י בהרצאה ביום ציון מסעם משרד

מושור המוחד והתשוב של הבויקר, שלפי שבטר זה ם כל ברצה חדשה, של התחרשות. בתקופה מיים עש חברי הגרעין מדי כוקר לצפות כזריחה. תבו עובים רוממים מביטים במרתבים, שואבים לקום בת האוויר הטרי, ומנסים לחוש את אותה ישושת כדי לתוח את תחושת העדב והליילה, הם משתוחים עם צאת הכוכבים בחצר חשוך למחצה, מל פולח ועליו פת-לתם וקנקן מים, וקוראים את מצר כ'נ בתהילים ("ה' רועי לא אתסר") בו מצאו מו מצק תרבה ככתון. לאחר ארוחת הערב היו המפת פעם נוספת לשירת הימנונים וקריאת פרקי שה עשינו לעודר שירה אחרת, כעין מקהלה מח, מקם השירה הדועשת של תנועת הנוער, כה מופקו רק בלגבור על קולו של השני ומחיאות ומים, אפר אילן עמית, -חלק מאיתנו הלכו גם למד ניצוח על מקוולות."

לוי הצענו של שכטר, שהעניק חשיבות רכה שעים שקעו במנוחה מלאה כשבת עד הצהריים. וצ, ולפי שכטר, משמעותה אפס מעשה מוחלט. מלא קרא, לא ריברו, שלא לדבר על עיטוק פיזי 🖈 הג נצחיים התכנסו כנפרד מאנשי הקבוץ לחת השבת. את הסעודה תתמו כשיר "ויהודה לשתשב" אחריכך התפזרו למנוחה נוספת. לפנות תששו שוב לשירת הימנונים. כארותות, אגב, הם שלא לשותה פרט לבקשות להעביר מזון זה וצוכל זה כדי לא לפנום במושג "לאכול יושיוו"

צין צדם יכול לחיות בעולם שאיו בו סמלים קושלתן," אומר שכטר, -גם אם האדם הוא חילוני רבת הנא עושה לו פולחן פסבדרדתי: מסיבות ימי שנת, סכסי נישואין וקבורה." גם טכסים בשיפום שאבו השראה מהמסורת היהודית, סום בתאם לצרכי הנרעין. במסורת שלנו", אומר שנה מכוסלת. אין לנו מה להתבייש כה. איני דד לקבל רק מהתודים. ואם אני צריך שמעצאליזם חיובי אני יכול לקוזת מברסלב ולאו

שמי על אלה למדו תנ"ך ותסירות, אקולוגיה שענה ונם תורות מהמזרח הרוציק, קראו ספרות בן פוד שירים בעלי אופי דתי־רגשי, והתרחקו פחד לפמו. תרגלו את תודות הגוף של פלדנקרייו. שם העוסם כמי שהעמיד את כן־גוריון על והראש, פו שיטת אלכסנדר. איש איש לפי הבנתו ולפי משק אשר כו בחד להתנסות. הם התנגדו לחקלאות משרעית, לא רק מטעמי כריאות אלא גם מתוך תום להשתלב בקוסמוס".

שבע שנות נדודיהם כין הקיבוצים נשרו רבים מהשכטריסטים הראשונים. חלק מהחברים התחתן, טלדו להם ילדים, והתנאים הקשים והוסריהוודאות לגבי התיישבות הקבע גרמו לעזיבתם. מא השיתום יודפת שמר על ייתורו כחמש עשרה ש, אך גם ייתוד זה הלך התרופף. כמשך השנים שעם ליוושו משפתות רבות שאוניו את הרעיון, אך מקש לפרל את המינהנים ההטכטים. גם השנים עשו א קלום, דור המייסדים הותיקים התבגר, ומתוך יש לעופם ולעתיד ילדיהם מצאו עצמם מתמודרים שאלנים כלכליים על השבון האידאולוגיה. הצורך קומלקמאל נבר על עבודת הארמה. חלק מהאנשים עם או לעכודות עם ללימודים או לעכודות עם משק החני רב יותר. אלה שנשארו בשרה מאו לאשרעית, רוחיה יותר. מספר הפעילויות אות זה גם מעדות השבת כבר לא היו תמיד מחצ הבדרות הניאונדפית נעלמה עקב יהוד פלי היאות הראונוסית בעומרות החינון משיים החינוכיה עוד יותר הפעילות החינוכית בליתוח פל עדם הוקם הישוב.

"ד"ר יוסף שכטר, היום: "מי יכול לדבר לחמש־מאות אישו"

שכטר עכשיו

📲 ל דת ודתיים: "אם מגדירים אדם דתי, כזה שמאמין שיש בו משהו נעלה אז אני דחי. ואם משולחן הערוך הוא המדד, אז איני דתי."

• על הריקנות בחיים: -לא מומן הייתי עם אשתי בתיאטרון והקשבנו לשיחות האנשים. חניונון מחבשא בצליל. רוב בני אדם, למשל, נוסעים לחו"ל לא מתוך עניין אמיתי אלא מתון מחלה, כדי שיוכלו לספר לחבריהם."

• על הסננון הרצוי בחינוך: "אני לא חסיז של דמוקדטיה נדולה בחינוך מן הטעם הפשוט שאנשים לא שווים מכחינה נפשית. זה היח אסון אילו היה שוויון נפשיירותני בחיגור." של טעות קטנה: "שאלו אותי במה

וולמידים באים אלי. אמרתי ל-8. נדתמו. חשבו שיש לי 2500. מו יכול לרבר עם 5001"

האידאלים שהאמנו בהם. סיפוק בעבורה תמיד היה חשוב, אבל היום הסיפוק האישי חשוב יותר. השיקולים נעשו יותר אישיים ופחות לטובת הציבור, ולא כשכיל זה נאנו לכאז. ישנה גם התרחקות מהחוויה הדתית. יש וערכת אכזבה. גם אכזבה אישית. חשבתי שיהיה לי כוח להשינ יותר מכחינה אישית. לא הישגים פיזיים אלא היכולת להניע להבנה גדולה יותר של עצמי. הכעיה תגדולה היתה שאנשים מבקשים לרעת איך להתמורר עם הדעיונות כחיי היום־יום, ופה אין לנו תשובות. זה רבר שצריך למצוא כלעדי שכטר. כל אחד נעור כטכניקה הנראית לו: מריסציה, גורדייף, אלכטנרר. אבל, למעשה, לא מצאנו דרך מעשית לממש את הרעיונות. הילדים, כך נדמה לי, רחוקים היום מהמאמרים והרעיונות של שכטר. אנחנו מעולם לא חשבנו שצריך לכפות עליהם עוכים. הם צריכים בעצמם לקלוס את הרברים שהוריהם והסכיבה מקרינים

על כך אומר היום שכטרו במה שקורה ביודפת זו התבוללות. יש שם עוד פה ושם זכר לרעיונות אכל אין לומר שוה משהו מיוחר. אני לא רבי ולא חון. תמיר נתתי תשובות, אבל אלה לא היו תשובות רובמטיות, אלא נסיונות. למשל, בעניין החקלאות הלא-אורגנית שנכנסה מטעמי שיקול כלכלי, נתתי תקובה חיובית.

יחורה אנפור: "במוכן מסויים אפשר לומר יוחרה שלהם הצטמצמו האפשרויות ליישום שאצלנו כיודפת יש התרחשות מהכיטוי החיצוני של האידאות השכטריסטיות. אבל לפחות אצל חלק ליית הישוב הישוב בייל היאר מהאנשים התרחשה הפנמה של אותם רעיונות. בניל מות תכרים אומר ועקב עזרוני, רצינו יותר מהאנשים העוושה ובייות בעיי יש תחושה מכרים אחרים שלא כריוק תנפפים את עשרים חשים הכל כאופן רומנטי, רגשי. יש תחושה

שאתה הראשון שמגלה את העולם. כשמתבגרים נוצרות שתי אופציות: או ששוכחים מכל העניין, או שוה הופך לחלק מרכזי של האישיות. ביורפת יש עדיין הקרנה של הרעיונות. באופן חיצוני זה בא לידי ביטוי בבנייה, למשל. אנחנו דיברנו על איכות הסכיכה עוד לפני שהפכה מטבע עוכר לסוחר. מעולם לא כניגו גנות רעפים, כיוון שיש להם צביון של כפר אירופי. העדפנו גגות שטוחים שמתאימים לארץ ישראל."

יעקב עזרוני: "בתקופה שמצבנו הכלכלי היה קשה, המשכנו לטפח את הנוי. הוא תמיד היה בסדר עדיפות גבוד. סגנון הריהוט בכתים צנוע מאוד. ביחס לחינוך הילרים מנסים לא להכניס אלמנטים של כפייה. אנחנו נגר שוקולה, למשל, אכל אם ילד רוצה אנחנו נותנים לו. זה מתכטא לא רק בשוקולר."

אמנון בן־צכי, שעזב את הגרעין לפני העלייה ליודפת, חי היום בתל־אכיב. גרעיונות כאלה", הוא אומר, "לא זקוקים ליישום. הרגע בו הם נחווים הוא הרבע של הצמיחה הפנימית. החברות בגרעיו היתה חוויה מרכזית כחיים. תחושה של תחילת חיים, שהכניסה לחיי את יסוד המשמעות שלא היה קיים בהם לפני כן. הגרעין היה סרנא למימוש עצמי ולבשלות נפשית. היית צריך לתפקד בעולם לא דק בול אנשים, אלא גם מול עצמך.־

אילו עמית, שגם הוא פרש לפני יורפת, אומר: -זו היתה הרפתקה מרתקת לא פחות מההרפתקה שהעניקה התקופה החלוצית לאנשיה. היה לי מזל יוצא מן הכלל שנטלתי בה חלק. זה נותן חותם לכל החיים. מסוג הנכסים שאף פעם לא עוזכים אותך. גם היום בשארו לי הטעם והרעיונות. כל חיי המשכתי לחפש

תחושה של חיפוש והתלבטות לא מרפה מתלמידי שכטר גם בגיל חמישים. הם מתלכטים אפילו בחיפוש המלים הנכונות לכיטוי התתושה הואת. כמה מההגדרות ששמעתי: "לא לשקוע בחיים". "להמשיך לשאול שאלות, לחפש תשובות", או זה של אמנון בו־צבי: יש שתי דרכים לטפל במחלה. האחת --לעצום את העיניים חזק. השנייה – לפקוח אותם עוד יותר. ואף אחר, אפילו שכטר, לא בוחר לך את הדרך." זו רמת המופשטות שצריך להסתרר איתה.

כשהם מדברים על כך, שלושים שנה לאחר ספיגת הרעיונות כסלון החיפאי של שכטר, לא עולה אפילו בדל של חיוך על שפתיהם. הלהיטות לקרוא ולהכיר כל דרך המכריזה על מציאת משמעויות החיים, שמזוהה עם תהיית־געורים, לא עברה עם הגיל. הקשר ביניהם וכין שכטר אינטנסיבי פחות אך עריין קיים. גם ילריהם מבקרים מידי פעם את מורה־הררך המשפחתי. בכיתו של שכטר ככר לא מתגוררות קכוצות תלמירים. לאחר שפרש מ"הריאלי", היה מפסח על לימודי התנ"ך כמשרד החיגוך ומנהל הסמינר למורות בחיפה. בנו היחיד הוא מורה שם. זמו רב הסריש הבן לכתיבת הכיבליוגרפיה של כתבי אביו. שכטר עצמו ממשיך לכתוג מאמרים בכיתו. תועי־ררך עדיין מתרפקים על דלתו. "כאים אנשים עם אלף "שאלות. אני עונה על שלוש

מהספרייה הוא שולף ספר קטן באנגלית של חוקר תורת הוו, היפאני סוווקי. את הספר קיבל שכטר בהשאלה. "הייתי קונה אותו," הוא אומר, "אולי את יורעת איפה אפשר להשיג אותוז"

אחריכך יספר על יהח"י שהיה בירושלים וכשחור לעיירה שאלו אותו, נו ראית את הכותל המערכי? כן, דוא ענה להם. ואיך זה? התעניינו, זהוא ענה להם: כמו כל הכתלים המערביים. "מהסיפור הזה," אומר שכטר, "ניתן ללמור ששום עניין לא מוגכל לסכוצה

מסויימת." ואולי צרקו האומרים שאיראלים אינם ברי־יישום? אני שואלת.

לא ולא," עונה שכטר, -כל אידאה אמיתית היא ברת־יישום, רק האדם אינו תמיד בר־יישום".

מיכל קפרא

23 8192010

(המשך מהעמוד הקודם)

הציכו אותו כחטיכה וכגרור שקהלני האבַ גדלַ כו, לחם אתו ואף כתב אורותיו את ספרו על מלחמת יום הכיפורים. זה שהתחיל בתיקון גג הרעפים. דרור גדל עם הגדור הזה, שהיה חלק מהבית, מהמשפחה. בתור ילד הוא כילה שם הרכה שכתות. את הימנון החטיכה ירע בעל פה כבר בגיל תשע. וכל זה כשבילו היא סיבה מספקת שלא להעניק לו פריבילגיות מיוחרות. רוצה להיות חיל פשוט שהולך במסלול בטוח. לא מזמן קבל את אות־הטנקיסט וגם צ'ופר, אכל רק בזכות ההצטיינות שלו בקורס. "המפקדים שנותנים את הצ'ופרים הם לא מהזמן של אבא, או אני לא חושכ שיש עם זה ענין..." זה היה בקורס לטנקיסטים. בשבוע שעכר סיים קורס מפקרי־טנקים. בטקט הסיום סקר את המסדר קצין בכיר. הוא נעצר ליד דרור ושאל אותו אם לדעתו הוא מוכשר לפקר על טנק.

"כן אנא", השיב החניך לסגן מפקר מפקרת כוחות השרה, תא"ל אביגדור קהלני.

כה שדרור יורע שמאחר כמוהו מצפים ליותר, וחושב שזה טבעי. לכן ישתרל להגשים את הציפיות וגם לשמור על פרופיל נמוך. איך עושים את זה? כאמת משימה קשה. הוא יעריף לבלוע כל סיפור שיכול להעיר כמה לא נוח להיות הבן־של. אם יחליט בסופו של רבר לחקות את אכא או ללכת ככיוון שונה, זה ככר סיפור אחר. אני הרי מכיר את הצר השני, איך זה להיות כן של אכא שהוא איש צבא, שכמעט אף פעם הוא לא בכית. אכא של שכתות. מכיר גם את הספור הזה של לעבור דירה עם אבא לאן שהוא משרת. לא יודע אם איש־קבע זה הדרך שלי. אולי כשאעבור את השלב של חייל פשוט אראה את הרברים

כמוכן שפה ושם הוא נתקל באחר הוותיקים שזוכרים אותו וברגע ראשון לא יודעים שוה הוא. למשל נסים, הספר הגדודי. טיפוס ידירותי. קושר שיחת עם כל חייל חרש. הריאלוג עם דרור הלך בערך

- נו, חייל, מאיפה אתה:
- נס־ציונה – ואת קהלני אתה מכיר?
- מכיר.
- שמע, זה גבר זה: אתה יורע שאני באתי לגלח אותו אחרי הפציעה שלו. חבר אמיתי. ממש נקשרנו. אפילו כברית של הכן שלו הייתי.

הגבתי, אבל זה לא לוקח יותר מרקה עד שמישתו נזכר ואומר מה בקשר לקהלני. קרה לי גם שנכנסתי לאיוו חנות בטבריה ומישהו ראה את התג של החטיכה והתחיל להסביר לי למה צריך להתגאות בו. אז את מי הוא מכיא לי בתור דוגמא? כמובן את אבא."

בסלון של משפחת קהלני, האב והבן לובשים מרים כרי להצטלם. הכן התלכט אם להכנס לתמונה. והשלים עם הגזירה, לא באושר.

- לראות את הבן עם התג החטיבה של אבא

עושה משהו לבנארם? אביגרור קהלני: "בשבילי זה מאד מרגש, אבל

בעיקרון אין אצלנו ככית חינוך לצבא. כשקיבלתי אלוף־משנה, דרור אפילו לא ידע להבחין בררגה. עכשיו מעניינות אותי החוויות שלו גם מזווית של אבא וגם מזווית של מי שהתרחק מאותו מסלול. לשמוע את הסיפורים שלו, התחושות הקטנות, התוויות שעובר חייל פשוט – כל זה מתויר אותך עשרים שנה אחורנית. יש גם רגעים מיוחרים כאלה, כמו עצרת הזכרון ערכ יום העצמאות. בחטיבה מזכירים את

הארועים האלה, ערב -

גיוסו של דרור לצבא, לא גרמו

לך להרחר שוב בשאלה למה

אתה מצטה ממנו?

הנופלים פעמיים בשנה. כפעם האחרונה דיברתי אל החורים השכולים, וכשסיימתי המבדר אמר: 'טוב, שמעתם את קהלני הגרול, ועכשיו תראו את סהלני הקטן כמשמר הכבוד ליד לא מרכרים כמונחים של 'טוב למוח בעד ארצנו'." האנדרטה.' כשבילי זו היתה הפתעה. אכל גם ההורים התרגשו.

חלקם מכירים אותו ממש כילד." במלחמת לכנון פקד אביגדור קהלגי על העוצכה שכבשה את הכופור וררך צידון הגיעה לנמל התעופה ביירות. הרפש שהוטח על מהלכי המלחמה הזאת הופנה גם כלפיו.

דווקא הסועדו בסדר, או מה העניף"

אביגרור: .אם אני מצפה לקצין הקבע לפני השיחרור? שיהיה מפקר? כמובן שכן. אביגדור: הדימוי באמת לא מוצלה, אבל הנכון בשבילו. שיעכור את החוויה הזו. הוא שקצינים נסחטים כמהלך השרות פד תום. רב מפקר זה להפגין סמכות, לגלות מעבידים עצמם קשה מתוך האחריות שנופלת

מנהיגות, להוביל אחריז אנשים, להיות דוגמא אישית, להציג סטנדרטים גבוהים אחר כך כשנפלטים יש שתי בעיות: להתמודד עם בעשייה. להיות מפקר צריכה להיות הצפייה משפחה שרגילה בלעריך, ולהתחיל במישור המקצועי דרור: "מגיל צעיר מאד הכנחי שאכא שלי שונה האלמנטרית של אחר שמשרת בצה"ל. זה יכגר אותו . מאל"ף בגיל שבו כל החברים שלך כבר מביסטים הבעיות הסבוכות בחיים. יתן לו אפשרות למצות את כפיות־טובה. אבל בסריהכל קצין בכיר רוכש הדבת הפוטנציאל שבו. בגיל של דרור יש את הנאיביות. כישורים שיכולים לעזור לו לתפסד כרמה נבוהה

'טא"ל א. המח"ט: את דרור בודקים פעמיים

מלחמת יום־כיפור חייתי מ"מ צעיר ללא שום נטיון. חיינו המומים מתוכונות שלו להתמודך לאחר שעבר את החוויות הקשות ביותר שטנקיסט יכול לעבור. בעיני הוא דוגמא של מפקד. גם מתבחינה החברות, גם בצורת הטפול באנשים, גם מקבל תחלטות וכונות.

""של דרור אני יכול להגיד את מה שכבר אמרתי לאבין: לדעתי הוא יותר טוב. לאבינדור היה הפיסור איך חודת מקורם קצינים. גמר בלתי מוטמך. דרור בינתיים עושת את המסלול באופן מסודר. מקפיד לשמור בשקט על חמשא של אבא, עובד יפת. קיבל כמת צ'ומרים של חייל מצטיין בחכנת לקורס מפקדי טוקים. אבל כל הצטייוות זה בזכות ולא בחסד. בי את דרור בודקים פעמיים. כך שאבו תוא מקבל יחס מיוחד, זה דווקא יחס פחות טוב. מעמידים בפנין שטודרעים גבוקים ידורשים ממנו יותר. לוכותו יאמר שהית

האוב מצפרו שאודרי הקורם הוא יחזור לחשיבה אצלנו שומרים על אווירת משפחתות. שמחים לקבל בנים של ואחים של לווומים שתיו בחטיבת זה תודם הרכה לגאוות היתידה הוא צריך לודתום, קבע בשביל זה, ואני חושב שחוא יחתומ".

> – אני הבן שלו. שתיקה.

ושהוא עכר דכרים אחרים. כבר ככית הספר ביקשו בגישה לחיים. יחשל אותו כך שיוכל להתמורד עם תמיד שאביא אותו לספר סיפורי גבורה. לא מומן בקורם מפקרי טנקים, שאלו אותנו מי מכיר מישהו שעבר תוויות לחימה ויהיה מוכן לבוא ולספר. אני לא רואים את חרברים היפים, את האידאל, לא את

Biagalo 26

הפוליטיקה שמסביב. אני חושב שהוא יהנה מזה כפו שאני נהניתי ועדיין נהנה. אני, למרות ההתפכחות, לא אציע לשום פקוד, ובוודאי שלא לבני, להכנים שיקולים זרים במערכת ההחלטות שלהם. זה יהיה אמון אם כך תתווה לנו הררך. אתה לא יכול לתפקד עם התחושה של תרב מונחת על הצוואר."

דרור: -קורה שאנשים ממלאים הוראות בריוק כמו שצריך ואתר כך מישהו רוצה 'לסגור חשבון' והופך את הדברים. אבל צריך לא לשכוח שאנחנו קודם כל מדברים על המדינה שלנו. לחשוב מה ישה לי אילו... אני לא תושב שזו הדדך. מישתו צריך לקות אחריות, לא?"

אבינדור: ביכול להיות שקל לי לדבר על אחריות, מפני שמעולם לא נתתי פקורות שמשתמעות לשתי פנים. מעולם לא הסתתרתי אחרי דברים שאמרתי או עשיתי, או מאחורי מישהו אחר. שנים שאני מסתכל למשפחות שכולות בעיניים ולא משפיל מבט. אולי בגלל שאני כן למשפחה שכולה ומכיד את המצב, ואולי כגלל שאלה שנפלו תחת פקורי, נפלו באופן שמעורר גאווה, מתוך ידיעת המטרה."

לרור: .טוב, אצל תבוער ההירואיקה הזו לא קיימת היום. אף אחד לא יצהיר בגלוי שתא כא לשמור על המרינת אל תשאלי למה בכל ואת תולכים לקרבי. לא יודע. חושב שבפנים כל אחר יודע שאין ברירה. עשו את זה לפנינו ועכשיו אנחנו צריכים. אבל יש גאוות היחידה. גאווה כתג של בולני, כתג של התטיבה שלנו. יודעים שלתג יש סמליות, אבל כתחלס

מבצע

תשלומים אדוכים

לא צמודים

שי לכל קונה

אידאולוגיה עומדת גם במבחן השברו אביגרור: -לוכח לי שלושים שניות מהרגע שאני מקבל את התלוש ועד שהתלוש נמצא כמגירה. מעולם הוא לג עניין אותי. אני מודה לאל שבוך אותי בתכונה של המתפקות כמה שיש לי חוץ מזה, כבית אנחנו עושים הרכה דברים לכד. אבל הכי חשוב הוא שיש לי כנראה את האשה הנכונה. אין

דרור: ,מי שנשאר בקבע נהנה מהעוצמה, מהכות מיכולת ההחלטה. לא נשארים בשביל הכסף, כך שהשבר לא יכול להיות שיקול. אני רואה שתור - ומה עם הדימוי של ממרשומיסחום שניתן

כתפיהם, אבל הכל מתוך רצונה, איש לא כופה עלידם כמקומות עבודה בכוחים. כאן יש קצת תחושה של (ותמשך בעמוד (1)

אל תסמוך על פרסומת - זאת כל אחד יכול לעשות. קנה אך ורק מוצר שהוכיח את עצמו עם השרות שנקבע ע"י כל סקרי דעת הקהל כטור ביותר, מחברה שהוכיחה את עצמה וכוחרת עבורך משך 32 שנה את המוצרים האיכותיים והאמינים עם הטכנולוגיה המתקדמת בעולם.

סלון הוד, בלפור 48, בתרים • סלון הוד (החדש), דח' דוטשילד 39, בתים • סלון הכוכב, רח' ההגנה 46, אור יהודה • הגל־החדש, ידושלים 28, רמת־גן • סלון אדי, סוקולוב 50, הרצליה • סיגל,

Commence of the second process of the second of the second

סלון טבוי 77 סוקולוב 77, חולון שטמפפר 3, נתניה • טופז, שד' התמרים 133, אילת סותר מוכר ראשי חולון

! 2N'2 2160 TITT 223/0N 116

TIII/ANTIU

שרה וספי. אלמנה ואם שכולה. הבעל נפל במלחמת יום הניבורים. הבן הבכור נפל בלבנון. היא נתבקשה לדבר נשם המשפחות העוכולות, בטקס האזכרה השנתי לחללי השיריון, ולא ידעה אם לקרוא שיר או לספר על מה שעובר עליה. אחריה שכתבה לא ידעה אם תהיה מונלת לעמוד ולקרוא. מונולוג.

ואה נורית ברצקי

בעד הקטן שליד המלון נהפך לאתר זכרון. שתי

אזכרות תמיד יש רגע של מבוכה. הדממה הואת, אחרי התפילה והקדיש. לפני שארנוני נפל היא אמר שריש ליד סברו של יואב. לעינבי יש כעיה עם זה, רתיעה. אולי, אילו האמנו כעולם הבא בביתי יודעת שלפחות הם נפגשים שם, בעולם מדי פעם, כאוברות ליואב ולארנוני, אני קוראת אישי ואמיתי. אני מרגישה שזה יווער אישי ואמיתי. סלים לראות אותך כל הזמן עצובה וכואבת. זה גם לו פרא לילדים, אם את רוצה לשקם את הבית, רוצה שחיים יתנהלו הלאה, את חייבת לאגור את כל בחות ולהמשיד לתפקד. לקום בכוקר ולצאת לשוה, לנהל ביה, לחייך, לשותה. מבוזינה מסויימת מ שבה מסכח הזיה איתה. לפעמים כא לך להסיר

שות מעדות על עצים שניטעו כיער המגינים על בתופלים אותות הצטיינות, צילומים ממוסגויים, צופי תמתוח ומכתבים. על הקיר רישום של ורד. שות צונון, מנודל שיער, לפני גיוסו. על המדף לצום מפוחלצות שאסף, ספרים שקרא. וגם שנעקב ואישי של יואב והקמדה שעליה שירבט קקנ לעדב - לעינב, ורד, ארנון ושר לה, באהבה

בוא לתם כרמת הגולן", אומרת שרה. עד פת, עד שנעה כנקים שנפגעו בפגיעות ישירות. משת שלו עבר פה למסוד וריש שלחתי איתו מכתב, לים ועונת לחברה, וביקשתי שיואב ישלח סימן לילרים יום לפני שיואב נפל הגיעה הקסרה".

משיח נשמות, היח לנו יותר קל. לא פעם אני מאו צו עצמי חושבת – מעניין מה קורה איתם שם. שינו מנירים אותו... היה לי יותר קל לדעת שהם ים. לדעת שאם ארנוני לא זכה לממש עצמו כי נפל . שו ילה, לפצת הוא עם אביה, מה שלא וכה, כילד צ לא צדם שכותכ, אכל לפעמים רכרים פתאספים שנם ואת רוצה להוציא. בדרך־כלל אני משתדלת לא למתות כלום כלפי תוץ. אני יודעת שאנשים לא צוב להיוח את ראן את לוקחת נייד ועפרון וכותבת

מבריו של ארנוני משתחררים, חלק מתחתנים. בשנים שככל שחומן עובר יהיה יותר קל. להפך, זה אשוב אחדי שיואב נפל אמרו לי – לפתות יש לו

תפתיג נצבעים תוקים. -אבא למהז", כתוב במרכז - חשב שזה צו השעה, זה המקום שהוא צריך להיות ופה מו פצוריה הקודרים. ובציור אחר – גארנוני, כוא הוא יכול לתרום. בתקופת מלחמת ההתשה היו לו כל מיני הצעות עכודה בתנאים טובים, אכל הוא אמר, איך אני יכול להרשות לעצמי את הלוקטום הזה כאשר שם נופלים כחורים כל יום. הוא ידע מה זה לאתוב, להיות אבא לילדים, להקים בית".

שאנוני רק התחיל. ככיתה י"ב היה לו מאנק קשה עם עצמו. הוא רצה ללכת ליחירה קרבית כי לשם הולכים הטובים וצה"ל זקוק לחיילים ביחירות האלה, ואולי גם היה רצון לנקם, אבל הוא חשש שיכנים אותי למתח ולדאגה. הרילמה הואת הפכה אותו לילד אתר. הוא ירד כלימודים, היה עצבני ומתוח ואני כיקשתי שיפנה ליועץ בית־הספר. אחרי השיחה עם היועץ החלטתי שאחתום לו. אמרתי לאחי – אני לא יכולה לראות את הילד כל־כך מתוסכל ולעמור כדרכו, ומצד שני - אני מפחרת. אחי אמר - יש אלוהים כשמיים. זה לא חייב לקרות כל פעם. אחרי שתתמתי, הילד חזר להיות שמח ופעיל בחברה ובמשק. הוא נהנה מכל רגע כשירותו בסיירת, והיה חשוב לו ללכת ללכנון, היה שלם עם זה. התחיל להרגיש שהוא עושה מה שהוא באמת רוצה, אכל הוא רק התחיל את חייו. היה מניע לו עור. מה שנשאר מארנוני זה מכתבים, תמונות, כגדים והמון זכרונות. כואכ לי שלא זכה להתחתן ולהנות מחום ואהבה של אשה וילרים".

אחרי שיואב נפל לא חשכתי שאוכל לאהוכ. שנית. היה לנו טוב, היינו מאושרים יחד ופתאום זה

אחרי שארשני ופל חזרתי. לעבור בבית החולים, לא בעם הגיעו חיילים פצועים קשה נאבקתי על חייהם וחשבתי, למה אנייכולה לעזור לחם - אבל לבן ולבעל לא יכולתי".

נקטע. אני לא סיפוס שאותב לצאת לבר. גם כשיואכ היה חי, למרות שהיה בקבע, ולפעמים רחוק מאור מהבית, לא יצאתי בלעדיו. חיכיתי לו. הייתי די תלותית. חשבתי שלא אוכל להתמורד לבד. אכל לים הצי שיאב נפל אמרו לי – לפתות יש לו מלה בעצמך כוחות שלא ידעת שהם נמצאים בך. היה לא ידעים את המבל של מגלה בעצמך כוחות שלא ידעת שהם נמצאים בך. היה שני שהה ציש שהרב. הוא היה איש קבע לא כשהתחלחי לצאו עם לער היה שאני. חייבת להמשיך הלאה". שני שהה ציש שררה אלא מתוך ראייה ציונית, הוא המון לבטים, השוואות, רושי אשם, הרגשה שאני. חייבת להמשיך הלאה".

בוגדת. אני אוהבת את יואכ, אז איך אני יכולה לאהוכ עור מישהו. נוקקתי להמון כוחות נפשיים כדי להתמודך עם זה ולשכנע את עצמי שאני לא בוגרת. יואב אהב אותי מאוד ואני חושבת שהיה רוצה שיהיה לי כמה שיותר טוב ויותר קל. הוא ממשיך ללוות אותי. הוא נמצא. גם לחברי יש קשיים. קשה לגכר לחיות בצילו של מישהו אחר, בעיקר כשיש ילדים גרולים. והאשה צריכה לשמור על איווז, לא לתת לילַדים הרגשה שאם את איתו – את נגדם, ולא לתת לגבר הרגשה שאת נגרו ומגוננת על ילדיך".

, חרי שיואכ נפל דחפתי את עצמי לכל מיני פעילויות. עבודה, לימודים, וערת בריאות, עיתון, ויצ"ו. מאז שארנוני נפל קשה לי לחזור אל עצמי. אולי גם מפני שכשיואכ נהרג לא הרשתי לעצמי 🚜 ליפול והכל התפרץ יחר. אחרי שארנוני נפל חזרתי לעבור במיון, בכית-החולים בצפת. אני אוהכת את העכורה במיון, יש בה הרבה סיפוק, למרות שהיא רוויית מתח. באותה תקופה הניעו לבי"ח הרבה לכנונים, אזרחים ומחבלים שנפצעו ונתפסו. מצד אחר יש המחויבות לטפל בכל אחר. מצד שני, רגשית, קשה לך להתנתק: הבעל והבן נפלו במלחמה עם אותם אנשים. זה גרם לי הרבה תיסכולים. בית החולים משרת גם את הצבא ולא פעם הגיעו חיילים פצועים קשה. נאבקתי על חייהם וחשבתי, למה אני יכולה לעזור להם – אכל לכן ולבעל לא יכולתי. לא פעם מצאתי עצמי מטפלת בהם כמו הווה, כאילו אני מטפלת בכני. זההתפכחות היתה קשה. לקחתי שנה חופשה ללא תשלום. חשבתי לעשות הסבה מקצועית. זמן־מה עברתי במדריכת סיעור, חשבתי על לימורים. לכסוף חורתי לעכור בחצי מישרה וכימים אלה ביקשתי לחזור למישרה מלאה מתוך מחשבה שהחורף קרב וקשה לשכת בבית. בכית את מתחילה להתכנס לתוך עצמך. גם כשאת עוברת את הולכת עם הכאב והגעגועים כל הזמן, אכל בכית, לבד עם הקירות זהוכרונות, קשה כפליים".

אני חושכת שהנצחה צריכה להיות חיה. לא רציתי להנצית את יקירי בחוכרת. לא פעם ראיתי תוכרות זכרון מושלכות באיזו פינה או גרוע מזה, ברתוב. ובחוברות האלה כותכים רק את הטוב וזה נראה לי מלאכותי. אנדרטות רבות מוזנחות ורק לפני יום הוכרון מטפלים כהן. בשנים הראשונות נהגתי לעשות ערב לזכרו של יואכ. כשארנוני נפל היתה צריכה להתקיים צערה במלאות מאה שנה ליסור המעלה, ביוומת 'בנק לאומי' ו'מככי'. ארגוגי היה פעיל ב'מכבר. כעבור שנה הציעו לקיים את הצערה על שמו ועל שם יואב, זחשכתי שזו דרך יפה זהולמת לכטא את

שניהם, יואב וארנוני, אהכו לטייל, להכיר את הארץ דרך הרגליים והעיניים. ביום חזה, הם כאילו הולכים איתי. וכל המושכה פעילה בהכנות. אנשי החטיבה של יואכ עוזרים באירגון מדי שנה. מיום שיואב נפל, מלווה אותי העורה והתמיכה של מוסה פלר. הוא נותן לי המון כוח, מגיע ומתקשר לא רק באוכרות, גם בימי שמחה הוא מוצא זמן להיות איתנו. וגם בבעיות היומיום. אני יורעת שלאורך זמן מאור קשה לבקר בנתי חברים שנפלו, אכל החברים של ארנון ממשיבים לכוא ולחתקשר, וזה מרגש ומחוק. בבית־ספר עושים יום ספורט לוכרו. וגם זו הנצחה חיה, לבחל כלי אבא אחרי שארנוני נפל הבנתי את הסבל של מגלה בעצמך כוחות שלא ידעום את הסבל של מגלה בעצמך כוחות שלא ידעום בר אחר. בהתחלה די כפיתי תוססת. זכשאת מרגישה שיש כליכך הרכה אנשים שמחרים באר אחרי שארנוני נפל הבנתי את המאר באר את הבאר שמחרים בלרם איתור לשאת איתור את הבאר ישמעות הדברים לאחר שאדנוני נפל הבנתי את קשה להחלים לצאו עם בנו אחרי שאדנוני נפל הבנתי את קשה להחלים לצאו היה מוצלת. גם שמוכנים ללכת איתך, לעזור, לשאת איתך את הכאב עום ניתר לפתות יואב הספיק לממש חלק על עצמי, ומתוך כפיה יוה לא היה מוצלת. גם שמוכנים לבת איתר, לעזור, לשאת איתך את הכאב עום, לענה במה שאהב. הוא היה איש קבע לא בשהתחלתי לצאת עם יעקב ואיתו אני חיה חיום) היו הזה, את לא יכולה להרשות לעצמך להישבר. את

שרת וספי: "את לא יכולה להרשות לעצמך להישבר. את חייבת להמשיך הלאה" (צילום: שמואל רחמני) שפנו אליה לשאת את דבר המשפחות הש־ לחוש בה. על ילדי הנותרים שקראו לאביהם ולא היה כולות בטקס האזכרה השנתי לחללי השי-נהרג אחיו הבכזר, ארנח, כלכנון. את זעמו הרט על ריון, ביום החיל, היא לא ידעה מה לומר. גבי החלונות ועל דלתות הארון. באינון, אני אוהב

לא היתה בטרחה בעצמה. האם לקרוא שיר, "לכל משפחה שכולה חשובה הידיעה שלא שבחו", היא אומרת. אהמשפחה חיה עם הזכרון יום יום, לא רק שרה וספי חשבה: אולי הסיפור הוה הוא בעצרת, אבל ההרגשה שכולם איתנו ורוחם של

מאוד מאוד, ואל תראג, אני אנקום, בשבילך וכשבילי.

נקמה גרולה מאור". ורד (כיום בת 20) ביסאה את

אילו האמוו בעולם הבא.

ובתח"ת נשמות, היה לנו

יותר קל. אני מוצאת עצמי

חושבת – מעניין מה קורה

איתם שם, אם הייתי יודעת

שהם ופגשים שם. בעולם

שאינון מכירים אותו

באתר ההצבחה בלטרון וצופי הטלוויויה שראו אותה תלמידה בבית־ספר לאחיות. שנים מספר גרה המשפו הולפות העונות", היא אמרה שם, הגשם זולג אחות. ב־1969 חזרו למושבה עם שלושה ילדים. עינב על חלוני עם בכיי החרישי על בני שלא חזר ועל בעלי וכיום בן 17) היה בן ארבע כשאביו נפל במלחמת יום שלא שב. על אהנה צעירה של נישואי, ובני שלא זכה הכיפורים, קצין בררגת סגן־אלוף. כשמלאו לו 14,

באותו ערכ ולמחרת הטלפון לא פסק לצלצל. האם לספר מה קורה איתה יום אחר יום?

אישי מדי? אבל היא ישבה וכתבה, ואתרי־כך לא הנופלים ממשיכה לחיות עם כולם, נותנת המוך". שרה לבית מזרחי, דור שלישי ביסוד המעלה, שיערה שהרברים ייצרו הר כזה בקרנ כאי העצרת הכירה את יואכ וספי בנהלל. כשנישאו היא היתה בבאר־שבע וכנחל עוז. הוא היה מפקד בשיריון והיא

האמינה שתצלית לעמור ולקרוא מה שכתבה, ולא

אחרי שיואב נפל לא חשבתי.

כשהתחלתי לצאת עם יעקב

(אירנו אני חיה היום) היו המון

לבטים, השואות, רגשי אשם,

שאוכל לאהוב שנית.

הרגשה שאני בוגדת:

Hiperio 28

Miller St. Bereit

29 8132310

משהר:

וששלה לי נ.ל. מאלון מורה. שכם) בישראל קוראים מימין לשמאל, אבל הם לא עונים.

THUNK I

DID-ID,

THE TOT THEY I

1014. 383210

MARKE

death wanter,

Marine Strange

West Month

MIN AST

נשלח בבית וחוים

101 101 101

שוני ושותמוול

Color rada Col

שנה היומ

אמרה שמעכשיו הם יחיו שנוע כאן ושנוע שם,

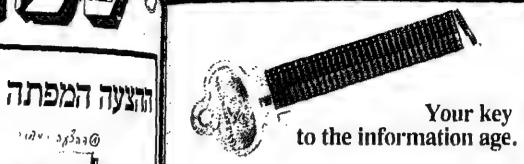
אכל נורא משונה, מאור התפלאתי עליהם

כשהשירור נגמר, ואף אחר מהם לא איים

והיא לא יודעת מה יהיה.

בטלוויזיה שהוא עוזכ את איטליה

The New Encyclopædia Britannica 1986

אוצר ידע חדשני מושלם ב־4 חלקים מבצע מיוחד

No. 1 - Index

Invaluable 2-volume Index unlocks the riches of information in Britannica!

ב־2 כרכי האינדקס 172,400 ערכים בהם 503,411 מראי־מקום, שמות תאריכים ומקומות. בעזרתם תוכל למצוא את מירב האינפורמציה. על הרבח יותר נושאים וכפחות זמן

No. 2 - Micropaedia

Instant access to a World of Knowledge: The 12-Volume Ready Reference!

חמיקרופדיה היא בעצם אנציקלופדיה כפני עצמה המטפלת באופן מתומצת ע"י מאמרים כרורים וקלים להבנה, בכל מנוון הנושאים, ובו" זמנית מובילה אותך למאמרים היותר מפורטים ומתקדמים במקרופדיה

No. 3 - macropaedia

Britannica at its scholarly best: 17 Volumes of Knowledge in depth!

זהו החלק בבריטנוקה החדשה המקדיש לכל נושא את הטיפול היסודי

No. 4 - Propaedia The Unique One-Volume Outline of Knowledge!

כרך יחודי זה של הבריטניקה החדשה סוקר כל תחום לימודי במאמר מרתק - ואחרי כן מדריך אותך ללימוד חנושא בומנך התופשי, ע"י הכונה נוחה ושיטתית - כאשר 4 חלקי הבריטניקה הם בעצם המורה חברטי

Britannica World Data Annual 86 !שי - חינם! 2 ספרים בכרך אחד

חמלפרים וחנתונים המעודכנים ביותר על כל 206 חמדינות בעולם יחד עם סקירת מרתקת על האנשים, המקומות וחמאורעות שחטביעו חותמם על חשנת החולפת.

עכשיו הבריטניקה בחישג ידך בתוכנית מהפכנית עד 18 תשלומים חודשיים נוחים.

להדומת יתרונות הבריטניקה מחדשה בביתך ולקכלה פרטים נוספים שלח אלינו את התלוש המצורף. לכבוד מועדון קוראי מעריב בע"מ

רחי לבונטין 24, תל־אביב 65112 אבקשכם לשלוח אלי את נציגכם לחדגמת יתרונות חבריטניקה החדשה בביתי - ללא כל התחייבות מצידי

טלפון ל כתובתחתימה

רציתי בסלוויזיה האיטלקית, בחרשות, ווג ועד עם שתי בנות שחייב לפנות את הדירה שלו, ממני שאין לו די לשלם. הסריין סיפר על מוקום, הבעל אמר שאין לו שום אפשרות ללכור דינה אתרת בכסף שהוא מרוריה, והאשה

פינת השלולית

כסופשבוע אחד עברה נסיכה ליד השלולית, וראתה שם צפרדע. הצפרדע ביקש: "תני לי נשיקה, אני נסיך", ואחרי התלבטויות מסויימות אכן נשקה לו הנסיכה, ולספקנים שכינכם אומר עתה - הצפררע

ישכו יחד הנסיך החדש והנסיכה, וערכ ירד על שפת השלולית. "אמור לי נסיך", פתחה הנסיכה בביישנות, "מה מצאת דווקא

או, את מיוחרת, יפה ומושכת", התחיל הנסיך כשיחה מעניינת, ופתאום אמר "הנה סוזוקי 500, תראי איזה ספרינט".

כי בריוק עבר שם סוווקי 500. מה עור רצית להגירו" שאלה הנסיכה, והנסיך אמר: אני רוצה לספר לד מעט על הילדות שלי בשלולית, אם זה מעניין אותך".

בוודאי, ספר, איך זה לגדול ב...", עודדה הנסיכה, אבל לא יספה, כי הנסיך אמר פתאום: "B.M.W. חיה, חיה". כוונתו היתה שהאופנוע שעבר זה עתה הוא מסוג ב.אם.זו, זהוא בעל כוח רב. מכאן ואילך התנהלה שיחתם ללא הפתעות רבות:

"הילדות שלי היתה רווקא די רגילה,

"תראי את ההונדה 350". ."...גיר, קראת את...".

"סתכלי, 'סתכלי, סוזוקי 50! אני חושכ שאקנה כזה". "איוה סרטים אתה אוהב?".

"הכי טוב וורי אלו, וגם מונטי פייטון... וואו, ימאהה 1370. 1370, לא להאמין".

מאז ועד היום וער ככלל לא הצליחה הנסיכה לגמור ולברר עם הנסיך מה הסרטים שהוא אוהב ולמה, או כל דבר אחר, כי כל אופנוע שעכר חיסל כל שיחה: חנסיך הלך לטיפול נגד זה, אבל לא עזר.

המפיצים הבלעדיים בישראל: מועדון קוראי מערים בע"מ רח לבונטין 24, תל־אביב יטל 612948, 622703

The second of th

זברווי מא שואלי

שעמר כראש התנועה – אורי אבנרי. "הוא בהחלם אחר החברים הקרובים שלי. אחרי הכל אין לנו שום סיבה אחרת להיות ביחד כליכך הרכה שנים. הוא לא תלוי בי כלכלית, אני לא תלוי כו, שנינו אנשים עצמאיים. אנחנו פשוט חברים קרובים. אני גם

בנרי נבחר. זכרוני לא. במשך שמונה שנים הוא היה היועץ המשפטי של הסיעה בכנסת, תמיד לצידו של אכנרי, לפניו או מאחוריו, מחפש ומוצא דרכים 1969, כאשר רצו לקרגציה שניה, הציע אכנרי את אמנון למקום השני ברשימה. אמנון אמר שצריך לתת את המקום לשלום כהן, שותפו של אבנרי בשבועון, שאחר־כך פילג את הרשימה והיום אחר האנשים השנואים עליו ביותר. בתנועה הוחלט

בצר של כעלה.

למרות היקף הפעילות העסקית והאחרת,

לות שבקומה השלישית הוא נדרש למטרות ייצוג

וארות לקוחות חשובים, או כאשר הוא זקוק

להתבודרות שקטה. החדר העליון יותר מפואר, יותר

וביקש לגייסו לצה"ל. "ראיתי במלחמה ההיא מלחמת הגנה מוצדקת", אמר, ואשכול נענה לבקשה. מאז החל

> להעמיד את זכרוני במקום השלישי, ובמידה וייבחרו רק שני נציגים, יכהנו כהן וזכרוני ברוטציה. כל אחד חצי קרנציה. ככחירות זכתה הרשימה בשני מגדטים, אכל כשהגיע יומו של שלום כהן לפנות את כסאו לזכרוגי, הוא סרב. פרצו מריבות איומות כינו לבין אבנרי, כהן פרש והקים סיעה נפרדת.

אכל. קודם למירוץ הראשון לכנסת היה זכרוני נוח, אבל עריין שולטות כריהוט כונניות הספרים.

זכרוני. הדבר היחיד שוכרוני זוכר מהפעילות עם שטיין, היה חשיפת פרשת הטכח בכפר־קאטם. זכרוני היה הראשון שהגיע אל הכפר הזה, גבה עדויות מתושבי המקום, ויחד עם קומץ חברים פירסם את הסיפור בעיתון חריפעמי.

גם מהפעילות הפוליטת של אותם ימים, לא נותר היום משקע עמוק. אמנון החליט לרכז את כותותיו בפיתוח משרר עורכי־הרין. היום, עסקיו חובקי־עולם. הוא משמש כפרקליטם של קונצרנים כלכליים גדולים בעולם, אף־על־פי שאין להם קשרי עסקים עם ישראל. קולגה קרוב שלו אומר: .לפעמים קשה לתפוש כיצר למדה גם להפיק את המיטב, חזיום היא די נהנית ייתכן שחברת־ענק מאחת ממדינות אירופה, שעושה מהעצמאות שהסירור הזה מקנה לה. עסקי־ענק באחת ממדינות אפריקה, תבקש רווקא מאמנון זכרוני הישראלי לייצג אותה במו'מ עם תכופות לתו"ל. בערך ארבע־המש פעמים בתודש. ביום הממשלה המקומית". מי ששמע אותו מתחקר עדים אחר הגעתי למסקנה שאני חייב להחליט אם אני במשפטים שהוא משמש כהם סניגור, אומר שכראי עורך דין ישראלי, או שאני עובד בחריל. לכח לי מעט מאד להיות כצד שלו. גם מירי אומרת שעריף להיות מאר זמן להחלים שמקומי כאן, שאני רוצה לעבוד

ה מקומם אותנק

ב־1976, אולי כתחליף לפעילות העוליטית

שלום בין ישראל לעם הפלשתינאי. יש לו קשרים,

הרוקים פתות או יותר, עם מספר מנהיגים כאש"ף

המוגדרים כמתונים. עיסאם סירטאווי וסעיד המאמי

היו לו חברינפש, ער שנרצחו כעקבות מאמציהם

להגיע להסדד עם ישראל. במפגש האחרון שנערך

כשבוע שעבר ברומניה בין אנשי שמאל ישראליים

לאנשי אש"ף, תלה על דש בנדו פתק גדול, שקרא

לצד שכנגד: גאל תתקרבו אלי. זה אסוד". זכרוני:

נואת היתה דרכי למתות כנגד השק העדש האוסר

מפגשים עם אשיף. כשום אופן אינני מזכן לענור על

הממשלה ואת חשיפת העובדה שהוא פרקליטו של

מרדכי ואנונו, הוא חייב להתפנות כרי להעניק ואיון

לאנשי הבי.כי.סי. המגיעים למשרד. הוא רז

להתחפש". כפי שהוא סורא לצורך להתסשם בחליםה

בפעם השלישית, אולי אקה אותם למשרד למעלה?

מה אני צריך את זה ככללו יש לי עוד כליכך תרבה

עונה על כולם, משאיר כמה הודעות למוכירה שכבי

איננה. הסיגרלה כבר אכולה לנמרי. הוא מעביר יד על

הכרס. אולי מתר הוא יתחיל בדיאטה.

את כטותה שכך אני צריך להופיעו", הוא שואל.

הטלפונים במשרד מצלצלים כלי הוף. אמנון

יעל פז־מלמד

בארכע אתר הצהריים, מיד לאחד פירטום הודעי

התוק. רק למתות נגרו".

אמוון זכרוני (ב-1959), חמש שנים לאחר פרשת סרבנות המלחמה, עם מרדכי שטיין שהיה פרקליטו במשפט: ערב מלחמת ששת הימים הוא פנה לראש הממשלה לוי אשכול אמנון לשרת במילואים שרות פעיל.

המשרדים שלו חסרי־הידור, ולו הקל ביותר. כמה דירות, שחוכרו להן יחדיו כבית תל־אביכי ישן, דלתות שנצבעו בחום והצבע כבר מתקלף מהן, ריהוט בסיסי ופשוט להדהים. רק מה שצריך. לזכרוני עצמו שני חדרים. אחר בקומה הראשונה, אחד בקומה השלישית. כזה שבקומה הראשונה יש ארון מתכת מלא ספרי-חוק, שולחן גדול ומכולגן, וכמה כסאות עם ריפוד כחול.

מעורב כאפיזורה פוליטת מוזרה יתר עם מרדכי שטיין, מי שהיה פרקליטו במשפט הסרכנות. שטיין, ארם בודף ומוזר, טרוצקיסט שהאמין שיש להגן על החלקים מפני הקפיטליסטים המרכאים, הקים תנועה בשם "הכוח חשלישי", שחבריה היו, בערך, הוא ואמנון

מיוחד לחובבי הטיול הרגלי

בהוצאת רשות שמורות הטבע

הר הנגב המרכזי ומכתש דמון

סקר נוף ומסלולי טיול מאת מנחם מרקוס

סקר חנוף בתר חנגב המרכזי ובמכתש רמון נערך ביוזמת -רשות שמורות הטבע" שנטלה על עצמה שתי משימות נכבדות: ליווי ותכוון נופי של עבודות התשתית והפיונות שעושה צה"ל בנגב, עם הערבותו המחודשת אחרי פינוי סיני, ותכנון פרויקט סיירות וטיילות בנגב ובמדבר יחודה לעידוד הטיולים בהם, תוך שימורם והגנת ערכי הטבע והנוף שבהם.

בספר מידע על אתרים ארביאולוגיים, מצפי נוף, מקורות מים לסוגיהם, ערוצי נחל, ריכוזי צומח נדירים, ריכוזי בעלי־חיים, מעדך הדרכים באיזור ורמת העבירות שלהן ועוד. בספר תמונות מרהיבות ביופיין, חלקן בצבעים.

לספר מצורפת מפת סקר של הר־הנגב תמרכזי ומכתש רמון 1:50,000. המחיר כולל מע"מ ומשלות 33 ש"ח

להזמנות בטלפון 24 שעות ביממה-חיינ

• תובש את שלושת הספרים ישלם 85 ש"ח

יבספרית מעריב, דרך ני"ת ז'ו א' תליאכיב.

מדבר יהודה הדרומי סקר נוף ומסלולי טיול

מאת מנחם מדקוס

השבר שסק בחלקו תדרומי של מדבר יהודה מדרום למחל ערונות, השונה במספר תכונות אופייניות מחלקו של המדבר מצמון לנחל את המטרות תחשובות ביותר שניצבו לפני

המחבר, לתח מידע מפורט ומעודכן, ככל האמשר, למחמשי הנתיבות במדבר יהודה. שתפך לאיזור הפעילות האינטנסיבית ביותר של הטיול הרגלי, כדי למנוע מהם אטונות ולהקל עליהם את הבנת השטח וחהתמצאות בשביליו ובמקורות המים שלו.

בספר תיאור אתרי הנוף, תיאור ופירוט מקורות המים, פירוט מערכת הדרכים ורמת העבירות שלחן, קביעת מסלולים מומלצים לטיולים, לוחות תצפית מפסגות ומנקודות

לספר נילווים מפה איזורית מפורטת 1:50,000, מפת מבנים גיאולוגיים, מפת דוכים עתיקות ומפח מפורטת לאיזור עין נדי. בספר מבחר תמונות מרהיבות במפיין, חלקן בצבעים.

תמחיר כולל מע"ם ומשלוח 33 ש"ח

לחשינ בחנויות החפרים ברחבי הארץ

מעריב

מדבר יהודה הצפוני סקר נוף ומסלולי טיול (הופיע חדש) מאת מנחם מרקוס

הספר עוסק בחלקו הצפוני של מדבר יהודה מצפון לנחל ערוגות ואשר למרות שלא זכה להיות שמורת טבע כדת וכדין, כמו החלק הדרומי של מדבר יהודה והוא חשוף למפגעי נוף, עדיין נותרו בו מרחבי "ארץ בראשית"

של ממש. בספר תיאור אתרי הנוף, דרכים קדומות, נחלים, מסלולי טיולים והנחיות למטייל במדבר יהודה הצפוני, מפת מבנים גיאולוגיים, מפת דרכים קדומות ומפת מנזרים. לספר מצורפת מפת סקר מדבר יהודה הצפוני בקוה מידה 1:50,000.

1.	המחיר בוכל מע"מ ומשלוח ננ ש זו.
П	חלוש הוומנה
П	לכבוד ספרית מעריב ח"ד 20208, תל-אביב 61201
	נא לשלוח אלי את הסגר/ים: ם מדבר יהודת חדרומי ם מדבר יהודה הצמוני ם הר הנגב המרכזי ומכתש רמון. מצ"ב המחאה ע"ס"ש"ח
Ħĺ	מציב המחאה ע עריב
П	שם ייים ייים ייים ייים ייים ייים ואים ואי
	בתובת בשושו במודים במיקוד במיק
	האריךחתימה

אמריקה, אמריקה

הכדור עגול, אומרים בכל העולם. בארה"ב מתכוונים לבייסבול כשמדברים על "כדור קשה". קדהת הבייסבול היא היסטרייה אמיתית של אהדה והזדהות ששיאה האליפות, אירוע כמעט מיתולוגי שגיבוריו השחקנים – כמעט בני אלים. דורות שלמים של אמריקנים גדלים על דמויות הרואיות אלו שמעלליהן עוברים מאב לבן.

מאת עפרה ישועה־ליית

מרו לי שבלי להבין נכיייסכול לא אוכל להבין את אמריקה. תחילה נד חק העניין למקום נמוך למדי בסררי העריפויות שלי, אולם הגורל רצה אחרת, מפני שכיום שכו עמד להתקיים המשחק החמישי על אליפות העולם בכייסכול לשנת 1986 נקלעתי במקרה לבוסטון, וכתוך כוסטון למונית שבה התרחש רבע שעה קורם לכן שביב ממהלכיה של אותה אליפות הסטורית.

נהגת המונית, כוכי הולטר ולא תמיד מעניקים לי נהגי מוניות כרטים ביקור עם שמם וכתובתם, אבל זו לא היתה נסיעה רגילה), הורידה זה עתה ליד מלון "שרתון" שנים מן הכוכבים שמיקרו אליהם את תשומתילכה של האומה האמריקנית כמשך חודש ימים. שמותיהם שמורים במערכת, אבל לא העובדה שלדברי כובי השניים, חברי הנכחרת המהוללת של ה"מטס" הניוייורקים, היו שתויים לשכרה אחרי שנאספו במה שנותר מרובע "האורות האדומים" בכוסטון שלוש שעות כלבר לפני חבטת הפתיחה בעוד משחק מכריע נגד ה"רד טוקס" המקומיים.

בהתרגשות שקשה לחארה סיפרה בובי --לגו, שתי הנוסעות, ובעזרת מערכת הקשר במונית גם לכל נהגי התחנה האחרים שמן הסתם לא איחרו להעכיר את המסר המתוק בעיר -ששני האוייבים השיכורים מניוייורק חזרו ללא הרף על משפט שבתרגום חופשי לעברית נקיה פירושו: "אכלנו אותה". שותפתי למונית, פאם וילסון, היתה שותפה מלאת להתרגשותה של בובי שהספורטאים הכוכבים זיכו אותה, נוסף: לכל, גם ב"טיפ" מהאגדוה (ההם פשוט זרקו שטרות והסתלקו מהר, וליד המלון כבר חיכו להם אוהרים של בוסטון שקראו להם קריאות בוו"). וכי קל הרבר בעיניכם: פירוש הדבר היה . שבערב הגורלי ההוא, אחרי תיקו ישנים לכל" בארכעת המשחקים הראשונים, הסתמן סיכוי ממשי שה"רד סוקס" ישיגו ייתרון ממשי כ"וורלד סיריים"ו במהלך חודש אוקטובר צריך היה להיות עיוור או חרש כדי שלא לשמוע ולקרוא שלוש המסרופוליטנס הנונייורקים, אכל היא עדיין . פעמים ביום שהקבוצה מבוסטון, שחרגום שמה ישומרת אמונים ל"רד סוקם" מימי לימוריה

פעמים, מאז הנצחון האחרון ב־1918, את דרך החתחתים הקשה לי והחרואות אל

לבייסכול, הוא על טהרת ארצות־הכרית של אמריקה. ל"וורלד סירים" מגיעים המנצחים בקרבות העזים שמתנהלים כל הקיץ במסגרת חליגה הלאומית מזה, והליגה האמריקנית מזה. המנצה כ"מירים" הוא מין שמנצח כארכעה. משחקים מתוך שבעה אפשריים.

פאם, המתגוררת בניוריורק, התכוננה לבלות את הערב הצונן כאיצטריון פנלי־פארק של בוסטון עם בעלה ושגיים מארבעה ילדיה.

בלילה הם יחזרו לגיריורק בסיסה – חברת "פאן אמריקן", הציעה. מחירים מוזלים, ומספר בלתיימוגבל של מטוסים, "ער האוהר תאחרון" שירצה להגיע הביתה כשלום. ילדיה של פאם שרופים, כמובו, על ה"מטם" - הלא הם: לעברית הוא "גרביים ארומים", מצפה בקולג' בכוסטון. כמוה בעוד מאה אלף איש לניצחון באליפות חבייסבול זה 68. לפחות, החיים בגולת "התמוח הגרול" אך ליבם שנים, וואת חבר היותה קבוצת . בניו־אינגלנר. אבל קרחת חבייסבול לא היתה עילית שעשתח כבר שבע בשום אומן רק עניין שבין שתי ערים אמריקה כולה התרכזה בנשימה עצורה במאבק האיתנים של בוסטון גנד ניוריורק. המימסטית לירר סוקסי גאתה נכל, ארבעת מיליוני הניוריורקים שליכם היוורלו פיריום" אלופות היה נתון ל"מסס" היו לפי מיטב הפרכת , מיטוט העולם תוחה, סופטוף, כהישני ממוטל כאומה שהצתה לראות את היא ערדוני תינים נחצולם במנה שנוצל מנבת אחרי שבעים שנה פחות שתים.

הספורטיווי האדיר של חשנה, לבשה השנה מימרים כמעם מיתולוגיים שגלשו הרחק מעכל לטורי חספורט. לא היה פרשן, פובליציסט או בעל טור שהצליח לתאר מאורעות שוליים למי תפיסגה באיסלגר, או מירוץ הבחירות לסנאקן בלי לתיוקק לעולם הדימויים העשיר של המובט. והכרור, יותר מפעם אחת נוכרה כאן מלחפת. העולם הראשונה כאותו אירוע שתסתיים הדשים לשלי פארק, תנשם פסק", דיווחה בובי לשאר ספורים אחרי שה"רך סוקס" וכו ביוורלך סיריים

> רס נובל לשלום, שבו וכה כעיתר מוצלת, הקנה לסופר היחודו צלדיניול את הזכות לחבום בבדור הפתיחה באחר משבעת משחקל הסירוי למשחק אחר הגיע שר החוץ ציורג שולת מוןשיננטון במטום מיוחר של חיל חאווין: שגרר שאלות מביכות מסכוב לתהיה פי שלם את זו אלף הדולרים שעלתה שיסה חונית וו למשלם המיסים האמריקני בתחילה המשחק השישי וימד שול טיימון את ההמנון הלאומי כוכנים וטסים", והעלה על טנוהם של חשוקנים הענקיים התרושות שאפשר להשונתן 1. להכנותיחם של הצוחנים ליד הנות לכנים המפורסם של דובינור ממלומת ששהרו מו במשר שלוש המות המימות הם אפילי א

שניקת כאו הייתי עדה לתמפרציים עליפנים נדנו לגרביים אופינית ליכי נתון לגרביים אופינית הודעתי בקלותידאש האופינית לאתרים לגפות את לאחרים לגפות את הייו הלג הכרוך ככל רופן רופלשי שתחילתה של עו יש נעים רחופה.

לשוה התעופה "כבר חדליקו את הזרקורים

הקבוצה שאחר מחובטיה חשלים סיבוב מלא בין שמע מסוברו אומרים לי שמי ששיחק ההפכפר של המשחק שתוצאותיו כה קשוח הכטיטים – וחגיע "הביקה" זקפותי בנעורין יירע בדיינס מה העניין לניבוי מראשו ייתרון נדייה אכל אצלנו בבית הספר שיחק רק מחניים שו אסר בעמל

להיוהר מפני חנסילו השטחית לחשוב שווהקים חשובים יותר בחונטים או לתיפו, שני השיפוסים מאשיינום במיומנות הגובלת השיפוסים מצקיינות במיומנות הנוכדת כהור מוצלה אחר בלתשוקנות: ה'פיסצ'רים' ותמוללים מסוגלים כמו שחו ה"רר בלתשוקנות: הכרורים בווויות פאלהותון, הענקה סוקס האומללים לורוק את הכרורים בווויות פאלהותון, הענקה סוקס האומללים תגועה סוכובית עות כליכך, שליכסי לא יחיה במשחק, תשישי

המגרש. תצפיותיו המוקדמות, בצירוף מומחיות שום סיכוי להתערב במעופם הסילוני והאוצת מטויימת בקריקט – אכין האנגלי של המשחק האמריקני - חדריבר אותי ואל התגלית שבבייסכול מעמירות שתי הקבוצות היריבות זו מול זו הובט וזורק כדור לסירוגין. חוורק ("פיטצ'ר") משליך את כדור העור הקשה ממרחק כעשרת מטרים אל התופס חבר קבוצתו. החובט ("בטר") מחזיק מקל עבול ומנסה להסיט אח הכדור הרחק אל השרה, אם הוא מצלית, מותר לו אין הביוסכול משחק לאינריווירואליסטים. לדוץ לתחנה ("בסים") הבאה במשחק חבריו של הנקורות יבולות להיאסף רק על ירי קבוצה הזורק, אנשי השרה (יפילדרסי), מנסים להחייך את הכדור אל הבסים לפני שהחונם יגיע אליו. של מביות התעומה לפי מריחמו כולם לבשו אם הצליחו, או אם תפסו את הכרור באוויר. החובם עד החוצה ("צאום"), בנקורה זוכה

> חבייסכול מייצר שני מיפוסים של עליידי קבוצה אחת ניבורים אמריקניים: זורקים, וחובטים, צוייך

שישה סיבורים יכוג להיעלם כמחייד שי כהור בוצלה אחר

יגותל החבטה המופלאה ביותר.

הוא, כמובן, מי שיכול בכל זאת לקלוע כמקלו

העגול בכרור המס - ולכוונו לכיוון הרצוי. שני.

. סוגי הכוכבים חייכים להחלים החלטות גורליות:

בשברירי שניה יש בהם יהידי סגולה - כמו

רוג'ר, קלמנט הנהרר של הירר, טוקס" -

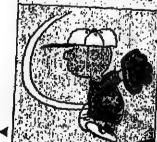
המצטיונים בחבטה וגם בזריקה ולמרות כל זה,

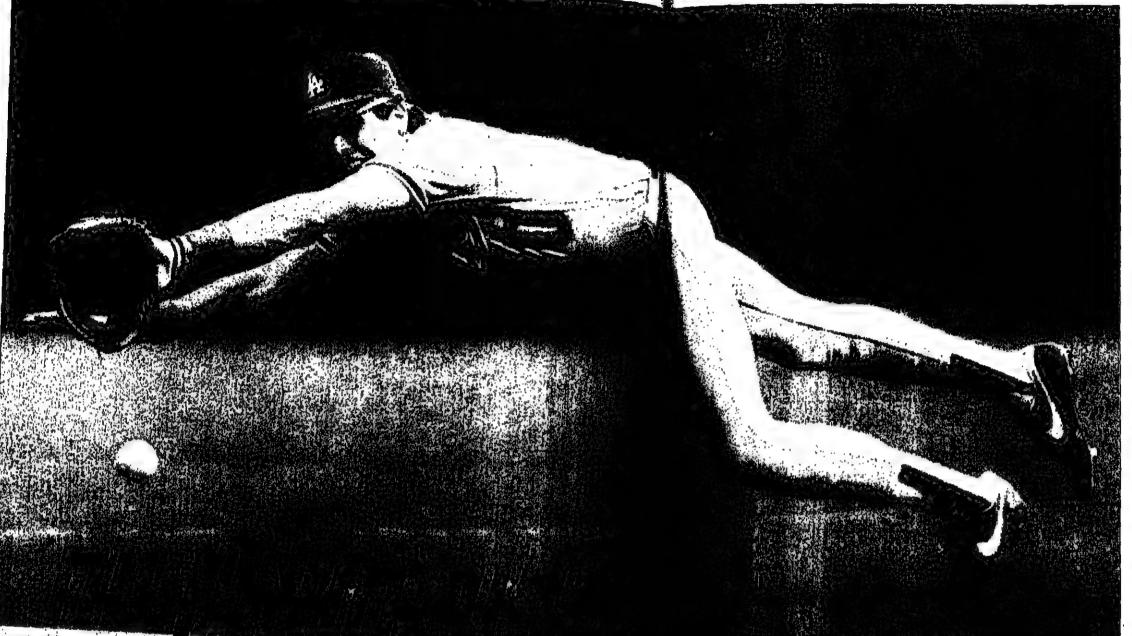
של תופסי הכרורים למיניהם, הם שיכריעו את

האם זה מה שעושה את כרור הבסים למשחק

אמריקני, כל כך - השילוב בין הכשרון הפרטי

לבין המאמץ הקבוצחיז או שמא זהו טכעו.

האליפות, שמדי שנה מהווה את האירוע מצירש (על כך לחלן). משחק המיום באיצטריון "שאה" בניו"יורק שות נמעמד סוריאליסטי אמיתיו צנחן ועככ שו למוכו חשרה מתוך חשכת הלילה עם חומה להנה מקושנת בסמלי ה"מטס", וגראה המאושר מום נעור השושרים בודרים אותו משם לניידת. לו היה קשה להידבק כחיסטריה ההמונית. מאם והה מתמנית סמוך לאיצטריון, ואני המשכתי.

שני המניות בקשר, ואיכשהו זה נשמע כמו כפעם האחרונה, א אנודות הקבוצה האחובה. בסיסת הערב אושינומון הסביר, לי שכני למושב, רואה לוופנון רוכרטו אנשונלי, את הטקטיקה הבאונית לת נקס נמאמן מקנמרה. כשחזרתי הכיתה וניה משחת בעינומו. שוב לא היו לי החלבטריות: לאו אני שייכת. את ניוייורק ממילא שני סובלת מאו הייתו עדה להתפרצות

צלי קיכל את התפתרה כאחרה. דנא אקילו ביי שכן לפייל לי לחבין מה, בעצק, מתרחש על

35 **Viaeai**o

(המשך מהעמוד הקודם) והשביעי של אליפות העולם שנחטפה מהם בניגור לכל חוקי הצדק וטוב־הלב. נבייסבול, משחק אמריקני,

האליפות הותיר תהיות רבות וכואכות, שמקורן בבורות לא־אמריקנית. מרוע לא שובץ רוג'ר קלמנט במשחק השביעי והמכריעו מרוע הוחלף במשחק השישי בשיראלרי המבולבל, שהתחיל לאבר את הייתרון שנראה כמעט כמונה בכיס: ומרוע הוכא אותו שיראלדי עלוכ שוכ להחליף את ברום הרסט המצויין במשחק השביעי, הנורא מכולם, שבו הפסירו ה"רד סוקס" סופית 5:8 לאתר שהוכילו 0:2 משכנע אחרי ארבעה סיבובים שלמים? ואיזה מין צדק זה, שמחייב את בוסטון לשחק כשני המשחקים האחרונים הגורליים באיצטריון "שאה" הביתי של ה"מטס" מול קהלה המשולהב ער לטירוף של ניו־יורק, שרחף את ה"מטס" קדימה בקול רעש אדיר שהתגלגל ככל אמריקה מחוף אל תוף?

יוייורק ניצחה ושלחה את ה'רד סוקס' אל "סל הניירות של ההסטוריה", כתב עתונאי מרושע אחד כבוקר שלמחרת. הוא היה במיעוט. משקיפים אחרים היו גדיכים יותר: לא ניו־יורק ניצחה, אלא כוסטון שוב הפסידה. איוה הפסד הסטורי. ה"רד סוקס" ככו כילדים מול מצלמות הטלוויזיה. בכית נפתחו כלוטות הרמעות של כל מי שרגיל להתייפה בסרטים עצובים. צהלתם של הניו־יורקים שהשתוללו ער אור הכוקר היתה כמלח על הפצעים. הריכאון ההמוני בכוסטון ככוקר שלמחרת הגיע למימדים כאלה שמקומות עבורה מסויימים הפעילו פסיכולוגים ועוברים סוציאליים לאירגונן של קבוצות טיפוליות. המטפלים המקצועיים המליצו לנסות להפוך את רגשות הכעם והתסכול לתחושות השתתפות בצערם של השחקנים. העירייה והתקשורת נרתמו לערוך 'מצער נצחון' למסטידים, שאחרי הכל הביאו לעיר ככוד גרול גם בכך שהשיגו את אליפות הליגה האמריקנית.

מצער הניצחון האמיתי נערך, כמוכן, ברחוכותיה של מנהאטן, הרגילים לקבל את גדולי העולם כגשם של נייר. שני מיליון ומאתיים אלף כני־ארם (להערכת המשטרה) יצאו לרחובות לקיים את הפולחן ההמוני. אנשים סיכנו את חייהם כדי להיתלות בגגות ובעמודים. במקום שאפשר יהיה להעיף עין בגיבורים כשר ורם. חלונות ראווה התנפצו מעוצמת הרף ההמון. כסיכום הכללי דומה שהעיר יצאה כזול: שישים וחמישה פצועים. שמונה עצורים. כתב ה"ניוריורק טיימס" דיווח על קכוצה של חמישים נשים צעירות שכרעו כרך מול כרזת פרסומת לחלב, שבה מדגמן, כגודל טבעי, השחקן דאריל סטרוברי. סטרוברי (תותישרה) המאושרו שפר עליו גורלו לעומת הזורק השחור של ה"רד סוקס", אויל קאן (פחית שמן) בויר, שלא שותף כלל בשלבים האחרונים של ה"וורלר סירים". ה"בוסטון גלוכ" ריוות שכקרב האוכלוסיה השחורה של העיר (וגם בין הרכה אוהדים לבנים), שורר זעם על שרק "פיסצ'רים" לכנים שותפו

אויל קאן יכול להתנחם ככך שעור שנים רכות צפויות לו על מגרשי הרשא באיצטריונים העגולים של הכייסכול האמריקני. כוככי בייסכול אינס מתים (כמעט) לעולם, ואינם מזרקנים כלל, יחסית לספורטאים אחרים: חוכט או זורק מומחה יכול להישאר בצמרת עד שנות השלושים המאוחרות שלו -- גיל שבו שחקני טנים או כדורגל יכולים להתפרגם בקושי כמאמנים. המסקנה: פעם גיבור בייסבול, תמיד גיבור בייסבול. דורות שלמים של אמריקנים גרלים על דמויות הרואיות שמעלליהן עוברים מאב לבן, כוכבי קולנוע יכולים רק לחלום על יגילויים כאלה של אחבה והערצה מרילין מונרו

בעוונותי, הם נראים גמלוניים ומרופרים מדי במקומות הלא־נכונים (הכל שרירים, או מה). והגרוע מכל: הם כל הומן . לועסים ומעלים בירה, ואחת לשתי דקות – בכל הזרמנות שהמצלמה נדכקת אליהם לקלוד-אפ הם יורקים יריקה עסיסית ומגעילה על הרשא.

ההרגל המגעיל הוה היה בעינינו חידה

יצאו לרחובות מנהאטן, מסכנים חייהם כדי להיתלות בגגות ובעמודים ולהעיף עין בגיבודים בשר ודם.

מנוחתת ערן ירעה להעריך זאת כאשר נישאה בשם "הטוב מכולם", סרט שנעשה על־סי ספרו לג'ו דימאג'יו הגדול, בעלה השני, שלפי כל של ברנרד מלמור). רדפורד הגדול שיחק כו את

להיוולר באמריקה כדי להתפעל. לי,

מושלמת שנפתרה רק הודות לרוכרט רדפורד. בערב שבו ירד גשם שלא איפשר את הסיבוב השביעי, ריחמה רשת אן בי.סי. על הצופים המתוחים והקרינה לפניהם לפחות סרט על בייסבול (The Natural שהוקרן כישראל

שני מיליון ומאתיים אלף איש

ילא, כמה שנוגע לסקס־אפיל של שחקני הבייסבול, צריך כנראה

רמותו של מובט אגרי בדוי, המסוגל להעיף כדור קשח ממרכז המגרש ישר למצלמתו המבויקה של עתונאי נורגיק. בין סיבוב לסיבוב הוא שם כפיו טבק לעיסה. לעיסת הטבק, שהיריקות הן חלק הכרחי ממנת, היא, ככל הנראה, חלק כלתיינפרד ממסורת הבייסבול בת מאה ומשהו השנים, אם יש דבר שאמריקנים משתנעים אחריו, ווהי מסורת אמריקנית. רדפורד היפה לא ירס הרבה כסרם, אבל תוא

נשאר נאמן למסורת שיצר בעצמה בסוף הסרט הוא מת על משמרתו, הפעם לפובת נצחון הקבוצה שלו כמשחק. הרופאים אמנם אסרו עליו לחכוט, אכל הקכוצה חשובה מכל, וכמכה גאונית אחת תוא העלה את חבריו אל אליפות הלינה (המבטיחה, כזכור, השתתפות כ"וורלד סיריים"). ואת עצמו לעולם שכולו טוב.

ב"וורלד סירים" השנה את אתר לא מת, תוץ מהתקווה והחלום של ה"ברביים הארומים". הישישים הספורים שעוד זוכרים את זכייתה האתרונה של בוסטון באליפות העולם של 1918 יורעים שהם ימותו כלי לראות את הדרד פוקסי זוכים שוב באליפות. נחמה זעירה היא שבכל זאת לוצרה כאן מסורת אמריקנית חדשהו מסורת המפסירן הנצחי שאינו מוותר לעולם. וכבר קבע מאמר המערכת כ"וושיננטון סוסט": בעוד שנים רבות יוכרו אנשים את ה'מטס' כאותה קבוצו שניה שהשתתפה ב'וורלד סירים' של 1986 (ג'וו ה'רד סוקם' של בוסטור. ה'רד סוקם' של בוסטון":

פני שנים לא רכות, לאכול באנגליה. משעדה אנגלית, זה היה כמעט עונש. מצר כים טובים שמקלקלים אותם בצורה משתית – זו היתה אתת היגדרות הרווחות מת הדל. מנה למעלה מעשר שנים שמשהו השתנה עף הנסטרונומי הבריטי. התפתחות התיירות המווח נשני הכיוונים הביאה לפריצת דרך כמטכח שנה ולשינוי ערכיו. היום כבר אינך חייב להכנס משחן למסעדה בזרה" כדי להבטיח לעצמך הנאה שווה מתכה שקטה אך משמעותית התחוללה פות כן המסעדות הבריטיות השמרניות ביותר. משנים האיפינים והגינונים נותרו כמרכיב מרכזי, צל למפת ולטבתים קרה משרון. הם נפתחו, הם צברו קה השפעות עודות". פשטירת כליות ועגבניה למה תילו לתיחשב שם כפאר היצירה.

לשמדים לסייר או לשהות כבריטניה בזמו הקרוב שות קדוב – כמה המלצות.

לפה מקסים: הסטוץ האתרון כלונדון. באיזור פוסאור. קמהממצרה של רשת מקסים הפריסאית. הקרות והיקיה. את מסערת "מקסים" המסורתית

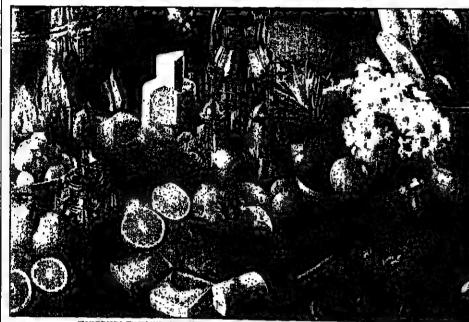
ששכנה שם העלו לדיוטה העליונה, ואילו במקומה שבח האנגלי פתחו, כתודש אוקטובר. בשנים "קפה־מקסים" שעיצובו דוא תערובת של ארטינו וונות מהפך. כו וסכבון בית־קמה מרכז מנוש. כיום אירופי. החדשנות הכול־ טת בתחום זה הם צבעי אינך חייב השחור-לכן הצוננים נס בלונדון השולטים שם בכל. תער־ כות קצת מוזרה, קצת *ער*ור שרה מנוכרת, המפתיעה אותך "ורה", ורה"

בעת כניסתך. אתה יכול לבוא א כדו ל"קפה־מקסים" לשתייה נטיח לעצמר או לנגיסה קלה, אך רוב הבאים מבכרים לאכול שם ארווזה של ממש, צהר ריים או עוב. בשעות

נומור, אם לא הומנת מקום מראש, ישיכו את פניך יים יש עריין קסם רב בשם במקסים" ואם אתה יכול מבול שם אידתה מלאה שתעלה לך בין 15 ל־20 לתח ולספר אחריכן, כבדדך אגב, שבאתמול סערתי שיים למקסים" – מי יחמין הודמנות כורו...

סלמון טרי בתוצרץ עם ניחוח ברנדי ושמיר, או מי שליו עם אבוקרו וערוסות בשר וזיוור, או מאפה אל משרות יער וקישואים ברוטב יין לבן – אלה כבה מ ההיצעים ביקפה מקסים" לפתיתת ארותה. אפשר למשקבונים ופריים או במיני כשרים, כמו כבד עגל פאון נכונות ורוטב פיקנטי: או צלעות עגל כגר מצמי ניוי מלצריות ומלצרים צעירים, לבושים נחנים השולטים כמקום – שתור לבן.

פמן קווף כציפטר: אם אתה מתגלגל במקרה לנספר, שהא אתת מערי השרה הנחמרות כיותר מתיה נם יפה, גם מעניינת, גם קומפקטית מאד בניש נעלח מרכז קניות ברול ומקסים שישביע את שיע לשם, נאמר ברכבת, כראי לך להשתכן אקסוטים כשכל מה שבורה מאלה כבר על שולוגף,

מלון "קווין" בצ'סטר: ארגחת בוקר עשירת, מדהימה במיגוונה, בכמויותיה ובחרכביה.

יבוא המלצר עם הקפה שהומנת מראש ויבוא מלצר ב"קווין־הוטל". זהו מלון נדול, מאוד אנגלי, שהוקם עוד במאה הקודמת אך עבר כמובן חירושים ושיפוצים מבלי שאלה יגרעו מאופיו השמרני וממרכיבי הנוחות שהוענקו למלונות כימים עברו. המלון שוכן בדיוק מול תחנת הרכבת, ומלכד תרדים גרולים מאוד ושרות טוב יש כו מסערה לנמרי לא רעה, בה אתה יכול לחגוג, כין היתר, כארותות בוקר "פראיות" ביותר.

"קווין־הוטל", כמו הרבה בתי־מלון אנגליים טיפוסיים, מציע לאורחיו ארוחת בוקר עשירה, מדהימה כמיגוונה, ככמויותיה ובהרכביה. מרכית המנות המצעות מוצגות לראווה ולנטילה עצמית על גבי דלפקי השרות העצמי. את המנות ה"עיקריות" אתה מומין מהמלצר ומקכל לשולחנך. בעת הסיור וההתבוננות בהיצע שעל גבי הדלפקים הכורעים תחתם אתה זקוק לנסיח, לכושר אכתנה ולשיקול־דעת נכון כדי לדעת מה, כמה ובאיזה סדר לקחת; כמה לאכול ועל מה לוותר כדי להותיר מקום סביד למנה העיקרית החמה שיכיא לך המלצר. בהקשר זה רצוי לעקוב אחרי הג'נטלמנים האנגלים, שככל שהם רקיינזרה, ארוחת הכוקר שתם תוקעים לתוכם ממש

טוב, בואו נתחיל במסע. לוקחים מיץ פירות כלשהו. נוטלים קערה וממלאים אותה ב"קורךפלייקס" או בודעוני המניות. יוצקים את החלב. לא להתבלכל כין הקנקנים, יש שם גם חלב חמוץ לשתייה נטו. ממשיכים הלאה. לוקחים יוגורט, או כוסית שמנת סמיכה־המצמצה. מתלבטים ליר מכתר הגבינות הרכוח, הקשות-למחצה והיבשות. ממשיכים הלאה. דנים מלוחים, כנושים ומעושנים. "קימר" חם. מווערים מלות בחמאת אנשובי וכר וכר. הכל מוגש בהידור על ביצה קשה וגף על מיני הבשרים הקרים, המעושנים והמלוחים, שהרי אלה יהיו לכם במנה העיקרית. עוברים להתלבט כאגף דברי המאפה, שם למשל, ארוחה כוו במקום בזה עולה לפחות כפליים. מיני לחמנות רגילות ומתוקות, עגולות ומוארכות, לבנות וכהויות. שם גם לחמים כאלה ואורים, בנטים ומה לא. ויש עוד קערות עם ירקות טריים, שלמים וחתוכים. ואחרייכן החמאות והרבש והריכות: ויש מ תאות תכישה של הישראל הנוסע – אם אתה מערות עם פירות רגילים ועם פירות טרופיים פוש להי

נוסף לשאול מה ירצה ארוני להזמין. שכחת שיש גם מנה עיקרית לכל החגיגה הזו. הגפוצה ביותר: זוג ביצים ("עין") עם פרוסות קדל וזוג נקניקיות כהות וקצת פטריות שמפיניון ועגבניה אחת שלוקה־למחצה. אל תתפלא אם בשולחן השכן תראה את הצלחת המסורתית הזו מגיעה כשכצד כל הנזכר לעיל בערמים גם כמה רבעי תפורים מכושלים. אחרי ארוחת כוסר שכזו, אם אתה מצליח לקום ממקומך ולפסוע העירה, סימן שתהיה מסוגל כעבור 12 שעות לשוב ולאכול ארוחת ערכ. על ארוחת צהריים אין מה לדכר.

אנחנו, מכל מקום, הסתובבנו לאחר־מכן כל היום ברחוכות העיר ועתיקותיה, כמרכזי הקניות המקסימים שלה, בגנים שלאורך נהרה. עם ערב מצאנו עצמנו שוכ בחרר האוכל של "קווין־הוטל" הוכור לטוב.

פתחנו את ארוחת הערב כלגימת יין ארום מקומי. שנקרא "בוזה". אחר כך הגיע מרק עגבניות טריות, כמו שאנחנו אוהכים – המצמץ־מתוק־מתוכל, עם "קרוטונים" הצפים על פני חלקתו. מולנו אכלו פטריות שמפניון, עשויות בחמאה ושום. כמנות עיסריות קיבלנו נתחי בכש ברוטב מתוק, על בסיס של דבש, וכרע עוף ברוטב של שמנת, תפוח עץ וסיידר אלכהולי. פלחים אפויים של תפודים וסלט ירשות ושהיו בו גם ענכים וגזיזים של תפוחי־עץ) היוו את

התוספת למנות העיקריות. לקינוח – עוגת תות־שרה ענקית, רווייה בשמנת ממותקת, וכמוכן קפה. האוכל טוב. רמת העריכה והשרות מרשימים. המחירים לא בשמיים: כ־10 לירות לסוער, כולל המסים, לא כולל משקאות. בלונדוו. כראי, איפוא, מכל הבחינות, להגיע לצ'סטר.

37 Hipepin

ชเลยอเถ 36

קהלני מדור לדרור

מים השחוים. בעיקרון, עבודה כצבא זה משהו אחר. פים לו מענות שהשרות סוחם אותו, שלא ישרת. - אן לכם תחושה שבין היכורכבה" ל"לביא", מחתש משם על סיתוח טבנולוגי, הולך היום שמר מה שהיה מעם הנשק הכודי של צה"ל -

> אבערור: .לא רואה שום סתירה. משקיעים משת כי בלעריהן אי אפשר, אבל משקיעים גם משם כי בלעדיהם לא יהיה מי שילחץ על משרים, וזיל כמו דרור לומד לא רק לנהוג בטנק ושעיל במיומנות את המערכות המשוכללות המשונפות. מספחים אצלו גאוות יחירה ומסורת זתית. משקיעים הרבה בחינוך שיכשיר אותו מחות סוכה, עוסקים כהכרת הארץ. מחדדים את תק שנין אהנת הארץ ושיפור דרכי הלחימה

מתח להגן עליוה". הזרו המיתוח הטכנולוגי נותן לנו תחושה שמנו מקבלים את הטוב ביותר ושעושים הכל שלנו ע יקרה מה שקרה לפני עשרים שנה עם תחרונים, שהלוחמים הרגישו כהם כמו במלכורת. ול משכלל הוא לטובת הארם. ככל שהוא משוכלל ת, אתה מרגיש בתוכו יותר בטות, הביצועים והוגלים וזה בריום ההיפך מהתחושה של ללכת

- אבל הויה ואלר, למשל, דיבר על השתרשות ששניות בצבא. בציבור מדברים על תושעת יהש השף, והתחושה הקיימת היא שיש ירידה

Z

אביגוור: את ד'ח וואלד סראתי כסראקאזם. מתבקשים לתת היום על מפקדיהם, לא הייתי אומר

התופעה שהוא מדבר עליה כאילו מפקד בינוני מטפה שהם לא ראויים. החיילים מודעים לזה שבעצם הם פקוד בינוני וכן הלאה, מתוך חוסר יכולת להתמודך -מפקירים את חייהם כירי המפקר, חייל לא ייתן חוות רעת טוכה על מפקר בינוני. עוברה שבכחינה כזאת התופעה הזאת יכולה להתקיים באופן תיאורטי. אבל שערכו אצלנו, התברר שהחיילים בוטחים במפקרים זה לא מה שקורה בשטח. ואם יש מקרה בודד כזה, אני לא יודע וגם אמור להקיש לגבי הכלל. המערכת שלנו - ואם חזרנו למלחמת לכנון, האם מה שקרה לא נותנת לטובים להירחק הצידה. גם הטובים אינם מסכימים להירחק אלא עומרים בתוקף על קבלת

ן צכא לא בינוני. ואני גם לא

מקבל שהולך ופוחת הדור.

מהפלוגה שלי לא ידעו שרוא

וכתוב, ולא יותר מעשרה

אחוזים היו בוגרי תיכון. היום

כשהייתי חוגר, 30 אחוזים

זכויות הקירום שלהם וקכלת תפקירים הולמים

לכישוריהם. צריך לחזור ולזכור שהאנשים נמצאים

במערכת הזאת קודם כל בגלל אידאולוגיה וערכים

מאד ברורים. אין שום זוהר בלהיות מפקד בכיר

רוב החיילים בוגרי תיכון. הם מכירים טוב יותר את

הארץ. אבל הפחרים והלבטים שלהם הם אותם פוזרים

ולבטים שהיו לנו. מה נשתנה: החיילים של היום אולי

יודעים יותר טוב לרבר על הפחדים והלבטים האלה

דרור: .אני לא יודע מה זאת אומרת שאין

מוטיוואציה. אצלנו כל הפלוגה רצתה ללכת לקורס

מפקרים. או על איזה ראש קטן מדברים! מלחמת של"ג

אולי השפיעה רק במובן שלא רוצים ללכת ללבנון.

אכל זה לא השפיע על ההחלטה ללכת לקרבי. ובקשר לכינוניות – אם כוחנים את חוות הדעת שחיילים

מהחיילים שהיו אתי בפלוגה".

כצה"ל, אלא הרבה הקרבה והרבה עבורה קשה".

לכם בעקבותיה, עם הדרגל הזה לחמש אשמים אחר פעולה צבאית שלא הצריקה את הציפיות, לא גורם לכם לחשוב שלפעולה הכאה מוטב לצאת עם עורדידין צמוד? אביגדור: "אני וזי באמונתי. חשוב לי רק שררור

ידע כי כל נסיון להכפיש את שמי הוא ללא תעודות! אבל את יודע מה? (הוא צוחק) יכול להיות שלא יזיק לפני הפעולה הבאה לשים בכיס את מספר הטלפון של

דרור: -אני לא יודע למה בדיוק את מתכוונת. אבל אם זה קשור באבא שלי, מה שיש לי להגיד זה שאני מאר מאמין וגאה בו. זה הכל".

הולכים לעשות סיור בבית. את כל הקומה השניה בנה אביגרור לכדו, וכמוכן גם את הנג. אחריכך דרור יעזור לו להתקין רעפים על המוסך שהם בונים. אביגדור מציג בגאווה לא מוסתרת את הנגריה שלו. כל רגע פנוי הוא מכלה שם. כונה כסא, שולחן, משהו. אם באים אורחים לשיחה כטלה הוא מקבל אותם בנגריה. העיקר לא לכטל זמן. אנשים עושים איתו השוואות לרפול. דרור צוחק. לרעתו, אכא שלו עושה יותר. דרור קהלני. כן של אגרה חיה. רק אל תגזימו

סמדר בתיאדם

הַיָּרִיד לֹא נִגְמַר הַרְבֵּה הֲנָחוֹת בָּשְׁבִילְדָּ, בִּשְׁבִילֵּדְ. מַּמְשִׁיכִים בַּמִבְצָע אָז כְּדַאי לְמַהֵּר בְּטִיסָה, בְרִיצָה ַרָק שֶׁלֹא תָאַחֵר... המכירה המיוחדת מתחילה מחר. שבת מ-10 בבוקר עד 9 בלילה ובמשך השבוע מ-8 בבוקר ווד 8 בערב מפעל ואולם תצונה ראש?ו אליהו איתן 3. (קומה בי) אזור התעשיה החדש ראשל"צ בית בירון טל. 9612778, 9070169-03 סוֹכְנֵות ראָשית ירושלים וְדהיטי שכו. ד חרוצים 16 תלפיות טל 722222 - 10

הוא מַמְשִׁיךָ וְעוֹד אֵיךַ!

41 BIDEDIO

על חרדת הנאום

רגע הפחות נעים כשעה שאתם מתפתים לצאת מן הכית החם ולהופיע ולדכר כפני ן ציבור קר של למעלה מתריסר אנשים – דהיינו: לשאת נאום – הוא כאשר היו"ר מציגה אתכם ("האורחת שלנו הערב" וכו"). לא שהיא את המרצה המבוקשת. אומרת דכרים כגנותכם. להיפך. ודווקא כשל כך אינכם יורעים להיכן לשאת את מבטכם. האם לשוות לפרצופכם מבע של צניעות ולהתבונן הישר קדימה, האם לחייך באי־נוחות לעצמכם, או, פשוט, לקשקש מעט על הנייר ולא לשאת עיניים למעלה ער הסוף

אכל הרגע הכי נעים ככל העביין הזה של הנאום הוא הרגע שלאחר הסיום. אז באים אל קיצם – העניין אבור. אתם מרברים אל מומיות, ומרגע לרגע פרפורי־בטן של כמה ימים, פחרים של הופעה בפני אולם כמעטריק וחררה של רגעילפני תחילת הנאום, כאשר אתם מרמיינים לעצמכם קהל מאוכזב, לא מתעניין, או מה שגרוע יותר – שיכחה טוטאלית של כל מה שכיקשתם לומר (והרי את ה"נייר" הגואל

אומרים שכמשך השנים הולכת חרדת הגאום ומתפוגגת, אבל מנסיוננו ומנסיון אורטורים גדולים נאתנו פי כמה - למרנו שכמציאות אין זה כך. ההתרגשות אינה נעלמת, ותמיד ביום ההרצאה/ נאום/ הופעה אנחנו שואלים את עצמנו מרוע, לעואזל, הטכמנו להשתתף כאירוע, איזה שד השיא אותנו, בשביל מה זה טוב, למה לנו כל זה וכן הלאה. ותמיך אנחנו נודרים נדר שזוהי הפעם האחרונה, לעולם ועד - ויותר לא. אבל בינתיים, במשך השנים ער שנקיים את נדרנו, למדנו אי אלו דברים כנושא הזה של נאומים:

כאשר מושיבים אתכם ליד שולחן הככור בחברת הנשיאה וסגניותיה ויתר הנואמים, שם אתם מצפים לתורכם בעור לקהל מוגש הקפה פלוס עוגה זוג, ילדים וקרובי משפחה. לאחר נסיונות לא מוצלחים והפטפטת עדיין בעיצומה - זהו החלק הקשה ביותר של הנאום שלכם, עוד בטרם פתחתם את הפה.

לארגונים רבים המזמינים אתכם לבוא ולהרצות – לא איכפת על מה תדברו, כל עוד הגעתם בומן ואינכם מרברים שעה ארוכה מכפי שנקבעה.

באשר מקום ההרצאה הוא אולם מסוג •

מגישים גם קפה פלום עוגה. שהרי לאוריטוריום מגיע משהו משעשע והקהל הגיב בצחוק. אבל אם אתם הקהל כמטרה אחת ויחירה: לשמוע אתכם.

- אם אורך ההרצאה הוא, להלכה, חצי שעה • היא אורכת, למעשה, שלושה שבועות: מספר ימי הכנה, יום תמים כדי להגיע אל מקום האירוע ולחזור ממנו, ושבועיים כדי להילחם בפחדים ולדאוג שמא

• היו"ר המציגה אתכם אינה מכירה אתכם כמעט, ולמרות כל הפרטים הביאוגרפיים שראגתם לספק לה – נרמה לכם שהיא מרכרת־על, משבחת־את ומחמיאה למישהי שאתם משתוקקים להידמות לה.

אם האירוע הוא חגיני – מושיבים אתכם, • בדרך־כלל, ליד האישיות החשובה של הארגון, שהיא אדם מבריק וקל־שיחה. אלא שאתם כמעט לא מסוגלים לומר דבר חכם אחר מפני שכל מעיינכם נתונים עתה לפחרים־מפני־ההרצאה־שכטת־ לא־תצלית־לכם. וכך אתם יושבים דמומים, מחייכים תיוכים מאולצים, מקשיבים ולא שומעים את כת שיתתכם המתחילה אז לחשוב כי שלחו לה בטעות לא

• הקהל שרווקא קל יותר לדבר אליו הוא קהל של אלף איש ומעלה. הכל מוכן מראש על הנייר, גם הבריחות, ולא צריך ליצור עמו קונטקט אישי. קהל קשה עשרת מונים הוא ציבור של 50 בני־אדם היושבים בכית פרטי שורות־שורות ומצפים שתשלפו להם מן השרוול חוכמות בקצב של מכונת־יריה. אם לא כבשתם את הקהל הנ"ל בחמש הרקות הראשונות המזמין כי למרצים ולנואמים מזומנת שעה תמימה של

לשוגכם יותר לעה בפיכם. כאשר מקום הנאום הוא מחוץ לעיר ואתם • מגיעים שעה קצרה לפנייכן לאכסגיה ומחליפים כגדים – תמיד מתגלה פנצ'ר כשנייה שלפני היציאה מן החדר: רכבת בגרב, כתם של איפור על החולצה שאינו ניתן להסרה במים, חגורה שנשכחה ככית ושפתון בצבע הכי לא מתאים ללבוש.

יושבות־ראש יצירתיות מכינות הקדמה פלוס קטע מיוחד להצגת המרצה כאורך המשתווה לאורך ההרצאה. המצב הקשה ביותר הוא כאשר הארט המציג אתכם מנסה להיות משעשע, הקהל לא נמצא אתו בראש אחר ואתם יושבים על הבמה, מנסים להתחבא מאחורי דוכן הנואם, מתפללים שההקדמה האומללה הזו תיגמר כבר ומנסים לחשוב מה תוכלו לומר מיר (אבל מירי) לקהל כרי לשבור את הקרון. כמובן שבדיוק אז שום דכר לא עולה בראשכם, וכלית כרירה אתם חוזרים כפעם ה־118 על הפתיח: גנו, סוב, אז לאחר

ההספר ששמענו זה עתה...". ישנם נואמים ומרצים הנוהגים להכיא עמם כני אני כל־כך – אני כל־כך מגיע אני כל־כך מתרגשת והעניין פשוט שוקע...") יש לנו תירוץ הגיוני להשאיר את המשפחה כבית: "גם אתם לא לוקחים אותנו לעכורה. וזו עבורה. אז מה, מנהל כנק לוקח את

הרבר המחד בעניין הזה של נאומים והרצאות ●

אומרים משהו רציני, לעניין, ומקוזים שאמרתם רנר טוב ונכון - אין לקהל דרך להוכיח שהוא קלט את המסר, ולכם אין דרך לאבחן זאת.

• תמיר יושבים כשורות הראשונות הטיפוסים הנררמים־קבוע. לא צריך לקחת זאת באופן אישי. אנל רצוי מרי פעם להיות קצת סריסטים, להרים את הקול ולראותם מתעוררים בכהלה. תמיד בתום כאירוע, כשלב השאלות/תשובות, תמיד ●

מתגלה מישהו המביך את כולם בסידרה של שאלות מטופשות. אתו עוד ניתן להסתרר. קשה יותר להמתר עם מטורפים־לרבר־אחד, שואלי השאלות כאורך של נאום, ורשעים שרוצים להחריב את האירוע.

אפילו כשאנחנו גרועים (וזה קורה), תמיר כאה מישהי ואומרת: אויש, כמה שהייתם נפלאים. אנל כאשר רוב רובו של הקהל נותר מנומס אך מרוחק לאחר שאתם יורדים מן הבמה – אתם יכולים להיות בטוחים שהקריירה שלכם כתור נואמים מבוקשים התנפצה זה עתה.

• תמיר ישנו מישהו המורה לכם כהתלהכות על ש-הגעתם למקומנו וכיברתם אותנו וכו", וזאת כאשר שילמו לכם כדי לעשות זאת.

● כמה שלא ישלמו למרצה – לטכנאי המיקרופונים תמיד ישלמו יותר. לא רק כשל חוק היצע וביקוש, אלא בגלל שלומיאליותם של המרצים בענייני ה-גועל נפש" וגם כשל כטחונו של הארגון אגו־טריפ לא נורמלי, ואפשר לשלם בזה בגן הילרים, בחנות הכשר ובתחנת הרלק.

• מרצים ונואמים - כצד אמנים וציירים - הס האנשים שתמיד מצפים מהם להופיע בהתנדכות. לא ברור למה אין ציפיות כאלה מופנות אל רואי חשבון, סיירים, שרברבים ומשפטנים.

יטרארז

ועלומת שתי

שניתן היה בקושי לתרגמו למשהו כמו אהכה, קשר את עצמו דווקא לנערה סאפה נראה ___ שנור. אורי מעולם לא הכחין כאף השכור 📟 , אורככ את הצעירה החייכנית, שופעת החיים, משפח התה נשארת לישון בחדרו של ניר. בבית ש אד הופש מוחלט יכול ניר להכיא לחדרו את מי ת צל השתתק לאחר שגליה טענה שהוא בסך הכל

לג התה זו הנערה הראשונה וודאי לא האחרונה אוז עלה אל הפנטהאוז ונסגרת כחדרו של ניר עד

אינו מצליח להתקשר לאף אחת מהן. "לפעמים מישהי שיחות קרות ומפוקחות שהיו מועזעות במיוחר משום - מיזה לי מסהו ליום או יומיים, אכל אם זה פרפרים הרי שאורך התיים שלהם הוא בדיוק כאורך חיי

> לא פעם חשה גליה עצב כאשר ראתה את מצער הצעירות היפות הנסגרות בחדרו של ניר ונעלמות לאחר כמה ימים. עצב לא על הנערות, אלא על בנה שלה, שאין כו כשרון ויכולת לאהוב. אני לא יודע, אמא", אמר לה, "אולי זה הדור שלנו. זה לא רק אני. גם חברי כאלה. אף אחר מאתנו לא מצליח לאהוכ כאמת. אנחנו קוראים על זה בספרים, רואים את זה בסרטים, אבל לגבינו זהו תחום כלתי מושג".

איך את רוצה שהחבר'ה האלה יתאהכו אם כבר בלילה. הראשון הצעירות נכנסות איתם למיטה? כשניר פוגש בקמפוס סטורנטית, וכבר למחרת מביא אותה הביתה והיא ישנה איתו? הכל נעשה כליכך פשוט עד שהם מתחילים להשתעמם מהמין כבר בגיל 23".

של רבר, גם הרומן בינה לבין אורי היה חפוז ומהיר, יאף־על־פי־כז הוא מחזיק מעמר ככר 25 שנה. אבל משר הצלית סופסוף ניר להתקרב לרגש אורי נסתף בהסבריו: "תמיד הוקסמתי מהיחסים בין סכא וסכתא שלי. אני זוכר שכשהיתה בת 80, באתי לבקר אותה כמחלקה הנריאטרית. כבר בקושי נשמה, בקושי דיברה. סבא עמר לידה, וכאשר יצא לרגע, אמר לי: 'תשמור על האוצר שלי".

החבורה החביבה של גברים צעירים שנהגה לשכת באחצה גליה תמיד היתה מנומסת. אורי לפעמים במטבח עד שעות הלילה המאוחרוה, לפלוש למקרר, להכין טוטטים, לקחת פירות, לזלול ולהתענג על ירירותם של גברים שאינם צריכים לתאבק זה בזה על תסריה של אשה.

תחזית לשבוע שבין 14 ל־20 בנובמבר

עקרב (נג באוקטופר ער וג בנובמפר) בשמישהר מרגין אוכם, אין טעם למוצא) לם על הסביבת. האושר שלכם ובוא דכר השל קיובת ואובות אם חדש לא לחבל בום. בתחש

קשות (בן בנובמבר עד) s מויצמנים)
יש לפט אימיות בדולות, און אם מפורני במחוף
יש לפט אימיות בדולות, און אם מפורני במחוף
דעבובה, ביה על בנו בדולות און און בעבר היה של מיון בבוצמי אוני ושוא
אותנים ממשלילכם: בנאי לתחמשו און ראוותי
של שותף

(מינמבר ער 19 בינהאר) שילים יחיו מחנים מאוד חשבוע, וכן גם אלם כל מזכורת לבעיות תבלתייפתור מאום מאחור עלולה לחעכיר את מצבי לולות לצוץ עכשיו אייתב"

הנינות עד 18 בסברואר) את לעשות קויות, אבל את ענייני תקריי־ אל לחות לשלב מאותר יותר. בתחום רובי שלי לא שפים לב, אך יכול להיות שאי מדי. יציאת לכילוי תיטיב לתרפות

(מבודאר עד 20 במארט) מת במצבירות טוב בימים אלה, עדיין שור אוכם לווכוחים אידאולוגיים שעלוי איל ותים עם חברים. בכלל, השבוע יכור מיות כמיות בחקשורת. בבית, לעומת ואת,

מאוסער זו באפריל) אורא עוועי כספים עלולים להעסיק אורא אל תרפרו על הצלחותיכם, כרי מצבחות של חברוכם ולפעול בחת"

ים 22 למאין הווף ענייני קרייניה. אולם בתחום של מנליחים ימה. נשו לא לחיות לגי מועם שם חשביבת. לא כדאי לתבי או נשים אלה. שותמים ובני-ונו זקו

אורי טעו שוה פריו המר של התופש המוחלט.

הרברים הללו העלו על פניה חיוך. הרי בסופו

חוסר הכשרון לאהוב היה מין סממן שאיחר את

"שיחות המטכח" שניהלו היו ציניות והפריחו עור שת גליה, שהיתה קרובה אל ניר יותר מאטר אורי, אווז ביריה ובנבה של גליה. הם דיברו על כך שימצאו ציה על טרו זה מכבר: חוטר היכולת שלו לאהוב אשה מסודרת, עשירה, משום ש.במילא לא כדאי בה פין חומר כשרון מוזר שבו - כפי שהתכטא - לבזכז זמן על אחת שיש אולי סיכוי לאהוב אותה".

תאומים (21 במאי עד 20 ביוני) זה זמן טוב ליצירת קשרים, אך את העבודה האי מיתית השאירו לשבוע הגא. גסו להסחית למיני: מום את החיכוכים עם הסביבה. מצב הרוח שלכם משומר יותר בשעות חערב, אך אל תתאמצו בעי עות רושם.

שרטן (12 ביוני ער 22 ביולי) הכעם שלפם יחלוף במחרה, אבל אם תחיו מצוי ברחים והפכפכים עם אנשים שקרובים אליכם, חרבר יפנע כאושרכם. דברים חיוביים יבואו אלי כם באמצעות חידודות. אתם זקוקים לומן להיות לבד עם עצמכם.

ארינה (23 ביולי ער 22 באונוסט) משבוע ייתכנו חדשות שובות בתחום חקריירת אולם יבול לחיות שחסובבים אמכם לא ינובו כמו שצריון, משום שהם טרורים בבעיות משלחם: גור, שא העסקים וענינים ביתיום דורשים טיפול, אך בערב כדאי לצאת.

בתולה (23 באונוסט ער 22 בספטמבר) טיולים ישכן לכם חנאה, אולם יכול לחיות שאתם יותר מדי חסרו שבלנות, ורוצום חרבת חישנים מהיונים בתחום העבודה. העובדה שאינכם מסכרי מים עם עקרונותיו של מישון אינון מצריקה בר קורת תריפת מצדכם

מאזניים נגב בשממבר עה גן לאקטור: צמינת מסמר הולמחויות היוצות במחת העבר רה השבוע, אולם ערייון הצלובר להישמר ממני ביבחים, קניה המבוסטות על נחמות מחשמיות תחיינה בלי ספק לא מוצלחות רחחום הניותר מודנש עכשוו.

את אורי זיעועו-רווקא שיחות אחרות. כמו שהם

לא ידעו לאהוב נשים, היתה לו הרגשה שהם אינם יודעים גם לאהוב את הארץ שבה נולדו. כשדיכרו על יחסם למרינה השתמשו באותן מלים, ונגלה אותו חוסר יכולת לאהוב. זה היה מבהיל. הם ריברו על־כך שאולי יסעו לאמריקה, אולי לאירופה. שאין להם שום מחוייבות או קשר לארץ הזו ש אינה נותנת להם כלום", וגם הם אינם חשים כלפיה משהו מיוחר חוץ מהנותות של להיות בין ידירים.

אורי שהיה יושב בסלון והקולות הגיעו אליו בקושי הצליח לכנוש זעיקת זעם. נושא יחסם לנשים הטריד אותו פחות, ועל כך היה מסוגל לסלוח להם (בניגור לגליה). אבל לגכי אדישותם למרינה כה

פעם בלילה, אחרי שיחה כזו, אמר לגליה בכעם: -הם מקבלים הכל במובן מאליו. לכן הם לא יורעים להעריך רבר. הם לא יודעים לאהוב נשים משום שהם משיגים אותן כנקל, והם לא יודעים להעריך את הארץ בה נולרו משום שמהיום כו פקחו כאן את עיניהם לא נאלצו להתאמץ. הם קיכלו כית מוגן, רמת־חיים טוכה, בטחון כלכלי, גב של הורים בעלי מעמד".

אורי מצא עצמו מתידר עם הצעירה החדשה שלא דמתה לשרשרת הנערות שניר נהג להכיא הכיתה בררך־כלל, יפות, חטוכות ורומות האחת לשנייה ער שבקושי יכולת להבחין כיניהן. זו היתה מיוחדת. היו לה עיניים גדולות ועצובות, כאילו נשאה איזה עלבון עמוק. מין ייחוד שכבש את לכו של אורי אכל דומה שלא נגע בניר.

אורי זוכר שיחה לילית עם הצעירה הזו. ניר היה צריך לחוור הביתה כתשע בערב, אבל התעכב. יתכן שיצא לכלות עם ידידיו. גליה יצאה לפגישה עם חברותיה. שניהם ישכו על המרפסת, ואז, באווירה השקטה שנוצרה, סיפרה לו הצעירה את פרשת האף השבור והעלבוגות שסחבה.

אמא היתה אומרת לי תמיד שנולדתי יפה, והייתי יפה ער שהאה שלי שבר לי את האף במכת מקל כשעריין הייתי ילדה קטנה. במטך שנים שנאתי אותו, ושנים סחכתי את העלבון הוה של העיוות עד שלפני זמן קצר נפגעתי בפני. בשעמרו לנתח אותי, סיפרתי לרופא שהאף שלי נשבר כשהייתי קטנה, ושאלתי אותו אם בהודמנות זו שהוא ככר עומד לנתח אותי, אפשר לתקן את האף. הרופא חייך, ואמר לי משהו מרהים: "ילרתי החביבה, את נולדת כך. אפר מעולם לא נשבר'. באותה שנייה הכנתי שפשוט נולדתי מכוערת. אחי, ששנים ארוכות שנאתי אותו, לא עשה לי מאומה".

הנערה עם האף השכור נעלמה מחייו של ניר כמו שנעלמו האתרות. רק אורי המשיך לזכור אותה. היא הטרידה את מנוחתו. עיניה הגדולות והעצוכות, הצמאון שלה לאהכה. חוסר היכולת של ניר להעניק לה אהכה. המום הארור הזה של אנשים שחיים כלי

אולי בגלל וכר השיחה שלו עם הנערה "שכורת האף" ואולי משום שרצה פעם אחת להכיא את השקפת עולמו כפני בנו וחבריו נכנס אורי ערב אחר למטבח, למכטיהם התמהים של הצעירים שלא היו רגילים לחברתו, וסיפר להם את סיפור שתי תינות הסיגרים,

שני חברים קיכלו מתנה. כל אחר מהם קיכל. תיכה מהוררת וכך סיגרים ריחניים, גדולים ומכושמים. הראשון הוציא מדי יום לאחר ארוחת הערב את הסיגר הגרול, היפה והטוכ כיותר שיכול היה למצוא בשפסה, ועישן אותו כהנאה, גם חברו הוציא מדי יום סיגר מהקופסה, אבל הוא תמיד בחר את הקטן והעלוב ביותר, כדי לשמור לעצמו לאחר מכן את הסיגרים הטובים. מקץ חורש סיימו שניהם לעשן את כל הסיגרים שקיבלו. הראשון עישן תמיד את הסיגרים המוכחרים והטוכים, ואילו חכרו - את הסיגרים הצמוקים והעלוכים אתם מזכירים לי את השני. כלי לדרגיש אתם שולחים זר אל התיבות שלכם ומוציאים מהן תמיר את הסיגר העלוכ...".

אשתו שתהיה אתו בלשכתו"? אודיטוריום עליכם לדבר פי שניים מאשר כמקום בו הוא שאתם בטוחים שקלעתם למטרה לאתר שאמרתם

43 BIDEDID

בעמור זה מבחר מהודועות והמודעות שפורסמו ב"מערוב" בשבוע המקביל של 1951. הנוסח המקורי גשמר. ליקט: גבריאל שטרסמן.

הימאים

התפטרו –

אניות ישראל

צוותות 8 האניות

הישראליות העוננות בנמל חי מה והמונים כ-350 ימאים הני-

שו הבוקר בעליסה את התמטי

רותם לרבי־החובלים. הם

הודיעו שיעובו את אניותיהם

בעבור 24 שעות, כלומר מחר

ב-8 בבוקר. לפי החלטת האיי

גוד הארצי של הימאים יתפטרו

צותות כל האניות הישראליות

58 איש, שהניש את התפטרותו

עוד אתמול אחה"צ, יעזוב את

האניה היום כשעה 5 אחה"צ. צר

ות האניה "הדר" שהגיעה אמש

לחיפה אחרי קכלת ההחלטה,

התפטר אף הוא. עיקר הטכטוך

בין מוכירות הימאים לבין הוער

הפועל של ההסתדרות נתגלע

כאשר הועד הפועל עמד על כך

שלשכת העכורה של הימאים

תהיה מסונפת ללשכת העכודה

הכללית, דבר שלו מתנגדים

הימאים כתוקף. התנגדות הועד

הפועל לדרישת הימאים לאשר

להם לשכת עבודה עצמאית נוכר

עת מהחשש שוה עלול להיות

תקרים לגבי אנורות מקצועיות

נוכח העליה הכללית ביוקר

החיים הציעו מספר חברי כנסת

להעלות באופן מתאים גם את

משכורת חברי הכנסת. המשכורת

של חבר הכנסת אינה צמורו

לאינדקם והיא קכועה על פי

שינווים עומרים לחול בימים

הקרוכים בהרכני הקואליציה בר-

להי להים האחרונות מחוץ להי

נחלת העיריה, תצטרף עתה

לקואליציה ראש העיר מר קרר

ניצי עומר להוריע על בך בישיי

בת מועצת העירית בנים היו

BINESIO 44

מתיגן. תנועת החרות, שחיתה:

חברי כנסת

העלאה

צוות האניה "אילת" המוכה

שיגיעו לנמל חיפה.

שותקו 8

השבוע לפני 35 שנה

נציגי ישראל ועבר חירדן עוברים בכביש חראשי של לטרון לחתקנת הקו חטלפוני לטרון - שער־הגיא בהתאם להחלטת ועדת שביתת הנשק הישראלית - ירדנית. האזרה הוא

תובע הצבת שלטי אזהרה כדי

למנוע חציית גבול בטעות ישרי מצא בשטח ישר | בסברו כי הוא נמצא בשטח ישרי

כשבועות האחרונים נעשו

נישושים מצר ראשי מסאיי

בית לקואליציה הממשלתית -

כילה אמש נשיא המסלגה הם-

רוגרסיבית דייר ם. רוזן בישיבת

מר רוון גילה, כי תשובת הפי

דוגרסיכים היתה לאו מפורש

שם הודיעו כי יצטרמו רק לקוא־

ליציה מורחבת וימשיכו להילחם

מר רוזן הודיע, כי מפלגתו

למטרה זו, שהשעה מחייבת או

הועהים של מסלגתו.

בת בולנארי בבינוי "ותוריי. בצעקות "המתלק, יהודי, לך לא

במכוניתו בקרון חשמלים. כויאדייכ אמר בבית הרין כי לא נעלכ על ידי הכינוי .יהורי אלא הגיש את תלונתו מטעמים

תנקוט קו אופוזיציוני בכנסת, הדבוקרטים שאין פירושו כי מפלגתו תצביע רוב המהגרים יצאו לקנרה | תמיד נגד הממשלה. עוד השבוע הנשיא טרומאן הציע לגנואל יונשו ע"י המפלנה לכנסת הצד אייונהאור לתמוך במועמיותו עות חוק לכיטול זרמי החינוד, לנשיאות בבחירות ב-1932 עוובים את ישראל בדרך כלל הקלות ניכרות כהיתרי היציאת במועמר הרמוקרסים אך הנגלל אייונהאור לא עיבל הצעה ול.

וסה ולאח קלארמן

ציור אדם חבוש כפיה ועקאל, | אל טייל כסביבה, התקרב לקווים אשר ישמש אזהרה לתושבים | ואז נורה ונהרג ע"י הלגיון. שלא לחצות את חגבול – דובי אה במסקנתו של חוקר מקרי המוות בירושלים אשר חקר מקרה הריגתו של עולה חדש ע"י הלגיון הערבי.

לפגי זמן מה נורה ונהרג ע"י חיילי הלגיון הערכי כגבול הספר של כית צפפה אליהו סראויה בני סותו, לפי טענת הלגיון הערבי, לחצות את הקוים כאוור זה. בחקירה הוברר כי הוא עולה לצרף את המפלגה הפרונרטי

שומבית כין אדריכלים ומהנרסים חדש אשר הגיע למחנה העולים "תלפיות" יומיים לפני שנורה.

שיש עומד ראש עירית

שינויים מרחיקי לכת כראש העיר.

פ. רשיש לכה התפטר מתם-נשאר על כנו, כדי שיחיה מי שינהל את הישיכה:

שכונה חדשה

עירית תיא ורשות הסיתוה ניגשות לעיכוד תבנית להקמת שכונה חרשה על אדמת שכונת נורדיה במרכז העיר, הכוללת את הצריפים בחלק מרחי בוגרי שוב ורחי המלך גיורני.

הכוקר הוכרז על תחרות.

בתנחלת עירית פתח תקוח עומרים לחול היום עם ביצוע הסכם בין מסאיי והסועל המור-חי בדבר התפטרותו של ראש העיר מ. כיאוסמן מראשות העיהיה ובחירוני של מ. רשיש

קידו כסגן ראש חעיר וכן מ. איי: דלמן מפועלי אנורת ישראל, רק נציב מפים, הסגן די טבצונים,

כעלים ערכיים הנמצאים כחו"ל. העיריה החליטה לסלק את שכונת הצריפים, המכערת את מרכז העיר. חלק מריירי הצי ריפים ישובנו בכנייני מגורים החרשים שיאקמו במקום.

לתכנית בינוי השטח, שתקיף רחוכות חרשים, בנייני מגורים בתי־ספר, מרכז מסחרי וכו'.

האדמות הנטושות שייכות

קרוב למאה ישראלים חינרו מישראל בחמשת הימים האת" רונים. הם עובר את הארין בדי דך האויר מיוד. ואוסטרליה ונויעוטם לארצות איי רופה. רוב המהגרים לאירופה

בררך חים, מנמל חיפונ. כין המהגרים – הרוב עולים חרשים לרבות תושבי מעברות, אולם מספר הותיקים – ואף של ילידי הארץ - הולד וגרל.

מספר המהגרים עלה באופו ניכר כשכועות האחרונים ומראה נטיה לעליה מתמרת.

תופרת לבגרי גברות 237 3 מרא, וחוב בול אם 14-13 hm (מקורם לרדו פיוסרקובסקה בנ)

נסעתי במונית ותשמרתי חבירה אני מבקש את הנוע של המונית להחיד את התבילה לפי כתובתו מלומן, רחי הפרטין זה רמודים מלומן, רחי הפרטין זה רמודים בי מספרים יחוץ לכ

ביום רביעי אנגז

סטלין נעדר התהלוכה הצבאית המפורתיו

לציון המהפכה המבישית הד לה היום ב,כבר הארוטהי. את המצעד קיבל המרשאל רודין מלינובסקי שבאחרונה שימש מפקד הצבא האדום

ואסילי סטאליז, כנו של סטאלין, מקד על חיל האיד שהי שתתף במיצעד. כאשר החל המצער שידר רדיו מוסקבה ש-מחשבות כולנו נתונות עכשיו לסטאלין הגרול" וע"י כך הוכן שסטאלין עצמו אינו נוכח במיצי

לא סטאלין ולא מולוטוב השתתפו אמש כאסיפה בתיאט-רון בולשוי" שנערכה לציון יום המהמכה.

נידון על

דן גרמני למאמר שלושה שבד

עות על אנפושמיות ועל העלי הגרמני אלכסנדר רורארצ"ק, בן 66, נמצא אשם רץ ישראל" בשעה שהכולגאו איוון בויאדייב התנגש כמעט

לאייזנהאור להיות מועמו

ש פים ברכות למנהל מחלקת העחונים דוד והל לשואי עם פחיר

מקידי מחלקת העותודה מלם- הפנה לפופולים

(ונשאר דק אחד)

אפי סעודנטינו, מנו וליות ועותדיות בכיויית חוסכים

[] מנשיהערב של מיל"ה, המנגללה לקריאה מהירה.

א מגרי המכללה: "גיליגו 'עולנו וודש' של ומת 🖈

הנא בכל רחבי הארץ!

מאת אייל בר

מף מיליה מפעיל בישראל את

*ו*וצכללה לקריאה מהירה. 21 שנים של

צין אקומי עשיר, 40,000 כוגרימנייי

קרות קרסים הנפתחים מדי שבוע ברחי

מפנטיהערב המרתקים נוערו

ושר גם את הישראלים כיצר להתמורר

מלוח עם כפויות גדולות של חומר

מן, ניצר לשפר את היכולת האישית

הקראה המהירה ככר נהוגה ונפוצה

סה פוג המדינות המפותמות. הטלויויה

דפאלית הקרינה לא מזמן טרטון־חדישויון

פגיע מיפן. היפנים גילו בסרט יכולת

מתפח של קריאה, קליטה והבנה. הם והרשימה עוד ארוכוד-ארוכה...

עידה ריכוו והכנה.

וטווהבנה!" 🖈 קורטים נוספים נפתחים בשבוע

סיפרו על הקורם המרתק שעברו – קורם

מיותר לקריאת מהירה. היפנים אינם היחר

בארצותיהברית נלמרת הקריאה המהיר

רה החל מבתייהספר היסוריים. התלמידים

לומרים לקרוא ולהבין כמויות אדירות של

חומר כתוב בפרק זמן מוקצב. התוצאה: רדי

כוז מירבי, הכנה מצויינת, כושר קריאה יד

צא מן הכלל. הכל ביחר מצטרף ליעילות,

חסכון כזמן יקר ויכולת למידה כפולה(ו)

גם בישראל. הבוגרים הרבים ממליצים

לחבריהם. הקורסים, הנערכים בפיקוח

הקריאה ומושכים אליהם מנוון רחב של

סטורנטים, מנהלים, מרצים, מורים,

עורכיידין, עתונאים, פרסומאים, דופאים,

רואי השבון, בנקאים, מהנדסים, מוכירות...

אקרמי צמור, מבטיחים אה הכפלת מהירות

בעלי מקצועות הופשיים ושאינם הופשיים.

מכון מיל"ה הנהיג את הקריאה המהירה

מזו של התלמיד הישראלי הממוצע...

מאמץ מיותר והויבה זמן יקד ונוישומים לתשעה

גם המורה נעזרה בקריאה מהירה! "קורס יעיל ומועיל!"

מל"ה – המכללה לקריאה מהירה 23 שנות נסיון * 40 אלף תלמירים * פיקוח אקרמי

ציתי להצליח סוף־סוף ולחתמודד עם "מבול" המבחנים אותם אני צריכה לבדוק בתוך שבוע", מספרת זחבית תלמי, מורה לגיאוגרפיה בתיכון מקיף קרית־גת. זהבית סיימה בהצלחה רבה את אחד הקורטים של המכללה לקריאה מחירה. חכפלתי את מחירות קריאתי". חיא מספרת. "יכולת החבנה השתפרה וגם כושר הזכרון. רכשתי הרגלי עבודה חדשים - יעילים מאין כמוהם. זהו

קורס חובת לאלה הטוענים כי אין להם זמן לקרוא ספר...' זהבית קוראת במהירות כפולה ובודקת ביעילות ובלי לחץ את מבחני תלמידיה. "שיפרתי את יכולתי ללא הכר", חיא מטכמת. "וחשוב לא פחות - נחניתי מכל רגע בקורס המעניין וחמרתקי" • זהבית תלמי: "קורס יעיל ומועילו"

הקורסים לקריאה מהירה יפתחו במקומות הבאים:

ביום אי 16.11 וכיום די 19,11 בשנח 7 בערב . בתליאכיב: בית ציוני אמריקה, אכן גכירול 26 בעם כי 17.11 וכיום ח' 20.11 כשעה 5 בערב בתליאכיב: בסמינר הקיבוצים, דרך חיפו 149 ביום אי 16.11 וביום ד' 19.11 כשעה 7 בערב בירושלים: מכללת מוליה אגרופס 10: בנום אי 16.11 ובנום ד' 19.11 כשעה 5 בערב בחיפת: בכית ארדשטיין, י.ל. פרץ 20, חדר בקרות חיים (מזרחות) בכית חהקתדרות, שרת 75 בתרצלות: בביחים התימן, הרב קום 30 ביום א' 16,11 וביום ד' 19.11 בשעה 5 בערכ ביום אי 16.11 ובעם די 19.11 בשעה 5 בערב בוום כי 17.11 וביום הי 20.11 בשעה 5 בערב בכפר שבא: בחטוד בעש אלון, גלר 6 ביום א 11 16 וביום די 11.91 בשעה 7 בערב ברחובות בביול החמשה נולדברג 6 ועד הרבוות) ביום ב' 17.11 וביום ה' 20.11 בשלח 5 בערב ביום אך 14.11 וביום ד' 11.11 בשעה 5 בערב כיום אך 14.11 וכיום די 19.11 כשעה 5 כערב

במתרותקה: ספילר שיון פכן 12 בתוניה: בית לינת נעים, מקדונלו 5 ברמת יון בבית ותריבות, קריניוני 5 בכאר שבעו מכללת מלית, רמבים 30 במם כי 11.11 וביום ח' 20.11 כשעה 5 בערב במם צי 11.71 וביום הי 11.02 בשנת 7 בערב בואלון: ביוו וד לבנים, עד קצול 11 בקרעדיאנט: מרכז שתילת', אח"ל 104 באשקלון: מתנים וולון בין, נרופר, שכונה שמשון וורשמון מוקדמת כל יום במתרים: ביום כי 11.51 וכיום הי 2011 כשעה 5 בערב ביום אי 11.11 וביום די 19.11 בשעת 5 בערכ בחדרונ: תמכללת האוורית שכונוו רמבים באמילה: שעצה הפתלים יחשע בקרית צשונה מתרים עיש אחליצטיין, רוד הרצל בערד: ממלים ערד, אלינונה לרואה ג

ביום כ' 17.11 וכיום ה' 20.11 כשעה 7 בערב ביום ביו 17,1 וביום ון 20,11 בשעה 7 בערב "נילם אי 11\$1 וכיום די 11\$1 בשעה 5 בערכ

לורשמת ולקבלה ציור לימורי וקום ובוא 10 דקות למני מתיחת הקורם. לכך הימוד למקומה 11, שקלש היקים, למיטם מסמים 1618 פ-10 1901 פ-10

חברת אשדוד מציעה למכירה קוטג' יפהפה ומיוחד (נשאר רק אחד) ברובע י"א. קוטג' דו-קומתי, גדול ומרווח (כ-185 מ"ר) עם יחידת הורים נפרדת. מטבח מפואר, גינת נוי גדולה, מוסך פרטי, תכנון מדוקדק ובניח מעולה. כל הקודם זוכה. ★ ערבות בנקאית לפי חוק המכר וצמודה כדוכר ★ רישום בעלות פרטית בטאבו.

★ אפשרות למשכנתא מוגדלת.

הצעה מיוחדת

קני לך ולמשפחתך הלבעוה (עליונה) והנעלה אופנתיים לחורף

ואחד מבתי הכל-בו של המעוביר לצרכן **שכלי להגריל את כל סכום קנייתך בחזרה** שיקיה של המשביר לצרכן

הגרלה תתקיים מדי יום במשך שבוע ימים אב, אם תקני גם מחר-תוכלי לזכות שוב

המבצע מתקיים גם בחנות Stillichael בקניון אילון

קניית הecio

טרנינגים לנשים

עד אזילת המלאי

^{זכל הרוכש מדיח כלים אויק√ייים} סוף שבוע זוגי מלכותי ברשת מלונות "דן"

כשנילי מציעה-לוקחים! הנחות מדהימות, מתנות וטיטה לחו"ל במבצע כלי המיטור עיל נילי ב-220 איש בייני מרכיבי

罪 自和 到到其

"צרי"מרקס אנד ספנסר" מיוחדים נמכרים בחנות "סנט מייקל בקניון אילון בלבד!

פרטים : "מועדון מטרילי מעריב" מערכת "מעריב", רח' ערליבך 2. תליאנים, טל' 2010 10 מחות ברציפות בין השעות 8.30 עד 18.00 STAVE STUDE WILLIAM

לדחיים ולשומרי מסורת

חברת -גשר" בשיתוף עם -מועדון קוראי מעריב" מציעה חופשות חגוכה לציבור הדהי. א 8 ימים בלונדון, כולל מלון ואיוות בוקר, סיורום בלונדון, הצגות היאעהון

- מלווה ישראלי. וואריכי היציאה: 11.02 28.12 (תווכה) 25.1.87 א 12 יום פריו ולונדון. ז ומים בפריו ויל בלונדון, כולל מלון ארוחות בוקר, סיורים מוררכים בשני ערים. טיסה לפארו חומה מלונדון, תארוכי יציאה: 12-12 17
 - א 1.1 צ'לסי ק.פ.ר.
 - אפשרות לחזות במשחק נוסף בלונדון אחה"צ.
 - ★ מלון במרכז לונדון ארוחת בוקר ★ לראשונה: סיור מודרך בחיכל הכדורגל האנגלי – איצטדיון יוומבלי"

חגיגות כדורגל בלונדון

ממשחקי הצמרת בליגה האנגלית בימי תג המולד והשנה החדשה. בהדרכת אבי מלר פרשן כדורגל האירופי של מעריב".

- 17.12 ★ ווסטהאם ווימבלדון ב 28.12 ווטינגהאם – לוטוו. ★
 - ארסול ארסול 3.1 ★ (משחק בוקר)

תאריך החופשה: 5.1 – 26.12

טיול שבת וחברה לציבור הדתי

SASANO STRIME TUMB

חגיגת תיאטרון

בלונדון

10 לילות בלונדון בהדרכת

שחקן התיאטרון הקאמרי

אורי לוי.

תאריך החופשה:

(חנוכה) 26.12 – 5.1

5. ★ מההצגות הטובות בעיר

של סיור מאחורי הקלעים של

התיאטרון הלאומי

שיור באוקספורד 🖈

ובסטראטפורד

מלון במרכז לונדון,

ארוחת בוקר

- בירושלים: סופשבוע מהנה בהווי דתי בחג החגוכה (2-3.1.87) במלון זוהר.
- ימי כף ושבת חברה בחמת גדר ובקיבוץ לביא. תאריכי החופשות: 10.1.87 -9, 17.1.87

- ימי טיול ברכב מדברי, תאריכי יציאה: 13.12 29.11. חמחיר: 33 ש"ח לאדם כולל ארוחת צחרים
- הופשת חנוכה לצעירים, כולל שנו ימי טיול ברכב מדברי לילה בכפר חנופש ימי לילה בשקח (בשקי שינה) האריך החופשת 12-20-20.
- א קורם גלישת. מאריד נו.נו-וו פרטים והרשמה: מועדון מטוולי מעריב" ירון קרליבך ג ת"א טלי 103)439207

acide antel will gazlen "מועדון מטיילי מעריב" וחברת "נאות הככר" ממשיכים במסורת הטיולים למצרים.

א מים לקהיר לוקסור ואסואן 8 ★ הלינה במלונות בדרגת דה־לוקס. המתיר: 475 \$. תאריכי היציאה: 26.12; 27.12; 11.1

8 א ימים לקהיר לוקסור ואסואן הלינה במלונות בדרגה ראשונה. המחיר: 415 תאריכי היציאה: 16.11; 7.12; 26.12; 27.12; 25.1

א 6 ימים למצרים תחתית ★ המחיר: 235 \$. תאריך היציאה: 20.12

כל הטיולים כוללים: נסיעה הלוך ושוב באוטובוסים, חצי פנסיון,

למים בשוויץ. ז- לולות במלון
 אדלוויסד בסנט. על בסיס חצי מסוון ושול
 לילות בצריך, ארוחת בוקר. כרטיס לכבות
 תומשי בשוויץ ל־8 ימים תאריכי וציאותי
 1.31, 4.1.87

* ארה"ב. 19 יום מחוף לחוף. מומה

ולסמיטי מארק, לוס אמילס, לאסווואס נין יורק, מאריכי יציאה: 112 12:12 תתוכח (161, 162. 163)

לטורנטו ומשם דרך מפלי

לוושינגטון, אורלנדו, סן

16 ימי ספארי בשמורות המערביוה והמזרחיות של קניה ביצוע: "נאות־הככר" תאריכי היציאה: 25.12 (חנוכה), 26.2.

ספארי

בקניה

9 ימי ספארי בשמורות

המערביות והר קניה

מלונות ע"פ רמת הטיול. כניסות לאתרים וההדרכה המעולה של מדריכי -נאות הככר". עדויונו אנון ייקון עם מדריני נאות הככר וזנוישה מסלולים א וומסלול המקיף א' – לאדגנטינה, בוליביה, פרו וברזיל 🖈 חמשלול המקיף בי – ברזיל, פרו, בוליביה וארגנטינה 33.3 :TK127